

IX نیشانه کان زنجیره‌ی ده ههنگاوی سه‌ره‌تا

CHARACTER. HOW DO I CHANGE?

BY SHARON DICKENS

که‌سایه‌تی

چۆن بگۆریم؟

نووسینی:

شارۆن دیکنز

سه‌رنووسه‌ری زنجیره کتیب: میز ماکونیل

وه‌رگێرانی

چیاکوۆ قادر

که سایه تی

چۆن بگۆریم؟

نووسینی:

شارۆن دیکنز

سه‌رنووسه‌ری زنجیره کتیب:

میژ ماکونیل

وه‌رگیپانی:

چیاکوۆ قادر

Email: jamala@worksmail.net

Email: contact@handofhelp.info

Skype: jamalabumajd

www.handofhelp.info

UK: +44 (0) 7966 610944

Iraq: +964 (0) 751 792 5515

iraq, erbil, Ankawa, PanckCity 16

ئەم كىتەبە وەرگىراپتەكە لە:

Originally published in English under the title:

Character. How do I Change?

© 2019 by Sharon Dickens.

ISBN: 978-1-958168-51-6

All Rights Reserved.

Kurdish Edition Copyright 2021 by Hand of Help, all rights reserved. Without prior permission of the publisher, no portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means-electronic, mechanical, photocopy, recording, or any other - except for brief quotations in printed reviews.

هەموو مافەکانى وەرگىرانى چاپى کوردى ۲۰۲۱ى ئەم بەرھەمە لە لایەن پێکخراوى ”ھاند ئۆف ھیلپ” ھە پارىزراوھ. ھىچ بەشێكى ئەم بلاوکراوھى بەبى ئاگادارکردنەوھى پێشوخى نووسەر ناکریت چاپ بکرىت، يان بە شىوھى ئەلیکترۆنى، فۆتۆکۆپى، تۆمارى دەنگى بەخشریت، مەگەر ئەوھى كە تەنھا دەقى كورتى لى وەر بگىردریت و نامازە بە ناوى بەرھەم و نووسەر بکرىت.

● ناوى كىتەب: كەسايەتى. چۆن بگۆریم؟

● نووسەر: شارۆن دىكنز

● وەرگىرانى: چىاكو قادر

● چاپى يەكەم، ۲۰۲۲

● چاپخانە:

● تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

● ژمارەى سپاردن: لە بەرپۆھەرايەتى گشتى كىتەبخانە گشتىيەكان ژمارەى سپاردنى (۸۰۷)ى سالى ۲۰۲۲ى پىدراوھ.

هەموو ئايەتەکانى لە چاپى کوردى سۆرانى ستاندرهوه (KSS) وەرگىراوھ. هەموو مافەکانى پارىزراوھ.

ناوه پښتانه

لایه پښتانه

- پېشکېش ۲
- پېشه کی زنجیره کتیب ۵
- پښتانه به کاره پښتانه ۷
- جاکې بناسه ۹
- ۱- هه موو ئه وهی ده مانه ویت خو شه ویستییه، ئه ی وا نییه؟ ۱۳
- ۲- ئیمه پیکهاتووین له گورزه یه کی بچووکې خو شی، ئه ی وا نییه؟ ۲۷
- ۳- ده رفه تیک به ناشتی بده ۳۹
- ۴- عه ره بانه که مه خه به رده م ئه سپه که: ئارامگرتن ۵۱
- ۵- به هه نگوین پېشووله ی زیاتر راو ده که یین ۶۳
- ۶- ئیمه بو چاکه کاری به دیه پښتانه ۷۵
- ۷- خوشه ویستی وا ده کات سه رپراستی ئاسان بیت، ئه ی وا نییه؟ ۸۵
- ۸- دلنرم بین ته نها واتا ئیمه لاوازین، ئه ی وا نییه؟ ۹۹
- ۹- پېویسته به وه هه لېستیت ته نانه ت له و کاته شدا که ناته ویت ئه مه بکه یت:
- به سه رخوډا زال بوون ۱۰۹
- کو تایی ۱۲۰

به پراستی ههزم چوووه کتیبه که ی شارۆن. ههزم لیبه تی که ئەو به شیوه یه کی گشتگیر ئایه تیکی گرنگ فیرده کات و په پیرهوی ده کات. ههزم لیبه تی که ئەو هانده دات بو ئەزه به رکردنی ئایه ته کانی کتیبی پیروژ. ههزم لیبه تی که له کاتی خویندنه وه ی نووسینه کانی ههست ده که یهت به پراستی ئەمپرو گفتوگۆت له گه ل ده کات، نه که جوړیک نووسینی که سییک که له ناو بلقیکی دابراودا ده ژبیت. وه زۆرتین هۆکار که وای لیکردووم ههزم لیبی بیت ئەوه یه که ئەو یارمه تی دام وه که سیکی باوه پدار به مه سیح که شه بکه م و زیاتر له و پرگار که ره بچم که من و شارۆن خویشان ده ویت.

ئه دریان رینۆلدس

شوان و نووسهر و یاریده ری به پیره بهر،
هاوبه شی کلێسا ئینجیلییه ئازاده کان

ئه م کتیبه زۆر دانایی و یارمه تی تیدا یه، وه هه ندیک جار هه ستیکی خو شی تیدا یه. شارۆن کاریکی مه زن ده کات و ده ریده خات که وا کاتیک له خو شه ویستی خودا تیده گه ین، ئەوا به شیوه یه که ده مانگۆریت که وا زیاتر له عیسا بچین. کاتیک ئەم کتیبه ده خوینمه وه، خو م له به رده م ئالنگارییه که دا ده بینمه وه و یارمه تیده ر ده دۆزمه وه بو ئەوه ی زیاتر به خو شه ویستی و دلخو ش و ئارامگر و میهره بان بم. پلان داده نیم بو ئەوه ی ئەم هه فته یه ئەم کتیبه له گه ل باوه پداریکی نوێ به کار به یتم!

مایک ماکینلی

شوانی سه رکی کلێسای ستیرلنگ پارکی
له ئاوه لکیشی، فیرجینیا

پیشکش

ئەو جارانهی کهوا به بیرم دیتهوه وهک خیزان چووین بو کلئسا ئەو جارانه بووه کهوا بو ئاههنگی هاوسه رگیری چووین. ته نانهت لهو کاتانه شدا باوکم له دهرهوه چاوه پئی ده کرد ههتا کۆتایی دههات. هه ندیک جار ده چووم بو قوتابخانهی یه کشه ممان^۱ بو خزمه تی مندالان کهوا لهوئی چهند چیرۆکیکی کتیبی پیروژ فیرووم. له قوتابخانه هه موو رۆژانیکی ههینی کۆبوونه وه مان هه بو؛ گۆرانییه رۆحیه کۆنه کانی قوتابخانه (کهوا ئیستاش هه زم لئیه تی) وه بیروکه یه کی جوانه بو ئەمرو کوهوا خزمه تکاری کلئسای ناوخیی بو مان بلیت. فیرووم به ئەزه رکردن نوێژی په روه ردگار بلیمه وه - بو ماوهی ههوت سال هه موو رۆژانی ههینی بلیتم. له راستیدا من هیچ له وه فیرومه بووم، ئەمه نهها شتیک بوو کهوا ئەرک بوو له سه رمان ههتا کۆتاییه کهی تیدا ئاماده بین به بن پیکه نین و چرپه چرپ له گه ل هاو پریان. له راستیدا چه ندین سال تیپه ری ههتا ئەوهی که سیک په یامی ئینجیلی بو روون کردمه وه.

وهک باوه رداریکی نوئی هیچ بیروکه یه کم نه بوو کهوا «باوه رداری راسته قینه به مه سیح» چۆنه. سه بارهت من وهک باوه رداریکی نوئی وا دیار بوو کهوا ده نگیکی زۆر ههیه و هیچیان سوود به خستین شتم پی نالین. له بهر ئەم هوکاره یه کهوا له م زنجیره کتیه دا کتیبی «ده نگه کان» زۆر گرنگه - ده بوایه فیروم گوئی له کامه دهنگ بگرم و کامه یان پشتگوئی بهم.

بابه ته که ترسناک بوو. خه لکی پیمان ده گوتم کهوا که سیکی باوه ردار به مه سیح پیویسته چۆن بی. زۆر گرنگی به وه ده درا - چی بووشم، ئەو وه شانیه وه رگیرانی کتیبی پیروژ که به کاریده هینم، ئەو شیوازه ی گفتوگوئی پی ده کهم، ئەو وشانه ی به کاریان ده هینم، که سایه تیم- به یوپییه ی سروشتیکی توندم ههیه ده بوایه یه که مین شت بگۆریت. هه موو که سیک شتیک هه بوو بو ئەوهی سه بارهت به شتیک بلیت. هه ستم کرد من وهک ستوونیکی چوارگۆشه م له ناو چالیکی بازنه یی و وا دیار بوو کهوا پیویسته له سه رم هه موو شتیک له خوئما بگۆرم. ئایا به راستی خودا چاوه پئی ئەوهی لی ده کردم؟

a یه کیکه لهو شیوازه ی که مندالان فیرو کتیبی پیروژ ده کرین و له رۆژانی یه کشه مه نه نجام ده دریت - وه رگیر.

سوپاس بۆ خودا، ژنیکى پېگه شتوو له خواناسى هات و بووه دراوسېم ناوى مارگۆرى بوو، يارمه تى دام له سهر سه ره داوه كانى کتېبى پيرۆز ده ربارهى ئەم شتانه. به درېژايى کات درکم به وه کرد که وا زۆر بهى ئەو شتانهى مه سيحيه کان پېيان گوتبووم که وا پېکها تهى که سايه تيه کى خواناسن له راستيدا پېکاتهى که لتوورى بوون نه ک هى کتېبى پيرۆز. ته نها ئەو شيوازه بووه که وا هه زيان لېبووه که سيکى باوه ردار به و شيويه بيت - وه ک ئەوان بيت. بۆ من کاتىکى زۆرى خاياند هه تا درکم به وه کرد پيوسته له سهرم له گه ل ئەو پيوهره بگونجيم که عيسا داي ناوه، نه ک ئەو وپنه نموونه ييه زياده يهى که وا هه نديک باوه ردار پېيان وايه وي نهى مروقتىکى خواناسه.

له م کتېبه دا، هيوادارم رېک وه ک مارگۆرى هاوړيم، يارمه تيت بده م بۆ دۆزينه وهى ئەو سه ره داوانهى که کتېبى پيرۆز ده ربارهى که سايه تى خواناس ده يلېت: سه باره ت به ژيانى تو پيوهره كانى عيسا چين.

شارۆن ديکنز

ته مووزى ۲۰۱۹

پیشہ کی زنجیرہ کتب

زنجیرہی ده ههنگاوی سه ره تا یارمه تی ناماده کردنی نه وانه ده دات که له پیشینه یی نایینی دیکه وه هاتوون و له مندالییه وه له کلپسا ناماده نه بوون بو نه وهی یه که مین ههنگاویان بنین له شوینکه وتنی عیسا. نه مه ناوده تین به (رپگا به ره و خزمه ت)، له بهر نه وهی ئیمه باوه پرمان وایه که هه موو باوه رداریک ده بیت ناماده بکریت بو نه وهی بیته خزمه تکاری عیسا و کلپساکه ی سه ره رای پیشینه و نه زموونی رابردووی له ژیان.

نه گهر رابه ر بیت له کلپسا و له شوینکی سه خندا خزمه ت ده که ییت، نه م کتیبه وه ک نامزایک به کاربه پنه بو نه وهی یارمه تیت بدات له گه شه پیدانی نه وانه ی ناشنانین به فیرکردنه کانی عیسا بو نه وهی بیانکه ییت به قوتابی نوی. نه م کتیبه ناماده یان ده کات بو نه وهی گه شه بکه ن له که سایه تی و زانین و کار.

یان نه گهر توو خووت نویت له باوه ر به مه سیح، وه هیشتا تیده کوشیت بو نه وهی له واتای نه وه تیبگه ییت که که سیک باوه رداریک بیت به مه سیح، یان به راستی کتیبه ی پیروز چی ده لیت، نه وانه مه به لگه یه کی ناسانی تیگه یشتنه بو توو کاتیک وه ک شوینکه وته یه کی عیسا یه که مین ههنگاوه کانت ده نییت.

زور رپگا هه یه که ده توانیت نه م کتیبه ی تیدا به کاربه نییت:

ده توانریت به کاربه یندریت له لایه ن یه ک که سه وه که به ناسانی ناوه روکه که ی ده خوینیتته وه و به ته نها وه لامی پرسیاره کان ده داته وه.

ده توانریت به کاربه ینریت له شیوه ی چاوپیکه وتنی دوو که س، که هه ردوکیان بابه ته نوسراوه که ده خویننه وه پیش نه وهی چاویان به یه کتر بکه وییت و ئینجا پیکه وه گفتوگو بکه ن سه بارت به پرسیاره کان.

ههروه ها ده توانریت به کار به ینریت به شیوازی گروپ که رابه ر بابه ته که له شیوه ی قسه کردن یان ناموژگاری پیشکه ش ده کات، وه له خالی دیاربرکراودا راده وه ستیت بو نه وهی له ناو گروپه که دا گفتوگو بکریت.

ناماده کردنه که ت باشترین رپگا دیاری ده کات بو به کاره یانی نه م رینوینییه.

رینمایی به کارهینەر

له کاتیڤکدا ئەم کتیبه ده خوینیتهوه توشی ئەم هیمایانهی خوارهوه ده بیت...

جاکی - جاکیت پین ده ناسینم. له ههر به شیتکدا کاتیک ههیه گویت له شتیک ده بیت له چیرۆکی ئەو و چی له ژیانیدا پرووی داوه. ده مانه ویت ئەوه وه بگریت که له کتیبی پیروژ فیرت ده کهین و ئەو جیاوازییه ده بکه ویت کهوا ده کریت له ژیانی تو و ژیانی جاکیدا پروودات. بۆیه، ههر کاتیک ئەم هیمایهت بینی ئەوا گویت له به سه رهاتی زیاتر ده بیت کهوا له گه ل ئەودا پروویداوه.

پروونکردنهوه - له رینگای نمونه و سیناریوی وه رگیراو له ژیانی راسته قینهوه، ئەم برگانه یارمه تیمان ده دات بو تیکه یشتن له خالی داواکراو و سه لماندن و پروونکردنهوهی.

پراوه سته - کاتیک ده گهینه خالکی گرنگ یان قورس داوات لی ده کهین رابوه ستیت و هه ندیک کات به سه ربهیت له بیرکردنهوه یان قسه کردن له سه ر ئەوهی له و کاته دا فیژیووین. په نگه ئەمه وه لامی هه ندیک پرسیار بداته وه، یان په نگه ئەمه بمانبات به ره و گویتنی زیاتر له چیرۆکی جاکی.

نایه تی کلیل - کتیبی پیروژ وشه ی خودایه بو ئیمه، وه پاشان وشه ی یه کلاکه ره وه یه بو ئیمه له هه موو شتیکدا و له وه ی پێویسته باوه رمان پینی هه بیت و پێویسته له سه رمان چی بکهین. وه پاشان ده مانه ویت سه ره تا کتیبی پیروژ بخوینینه وه، وه ده مانه ویت به وردیه وه بیخوینینه وه. له بهر ئەوه هه رکات ئەم هیمایهت بینی پێویسته سی جار گوئی له م برگه یه ی کتیبی پیروژ بگریت یان بیخوینیته وه. ئەگه ر ئەو که سه ی کتیبی پیروزی له گه ل ده خوینیته وه هه سته به نارامی کرد، وای لیکه به لانی که م جاریکی دیکه ئەم برگه یه بخوینیته وه.

ئايەت بۆ ئەزبەركردن - لە كۆتايى ھەر بەشكدا پيشنيار دەكەين
بۆ ئەزبەركردنى ئايەتتىكى كتيبي پيرۆز. بۆمان دەرکەوتووۋە كەوا لە
ژينگە كەماندا ئەزبەركردنى ئايەتەكانى كتيبي پيرۆز بەپراستى
شتىكى كاريگەرە. ئايەتەكە (يان ئايەتەكان) بە شپۆهيهكى
راستەوخۆ پەيوەستە بەو بابەتانهى لەم بەشەدا باسما كرددوو.

پوختە - ھەر ھەروەھا لە كۆتايى ھەر بەشكدا پوختەيهكى كورتمان
داناو بۆ پيکھاتەكانى ئەم بەشە. ئەگەر لەگەڵ كەسيكى ديكەدا
كتيبەكە دەخوينيت، پەنگە سوودبەخش بىت بگەرپيئەو ھەسەر
ئەم پوختەيه لەو كاتەى چاوخشانندنەو ھەيك دەكەيت بە
بابەتەكانى ھەفتەى رابردوو.

جاکی بناسه

جاکی زگورتیه و دایکی سئ مندالہ، له تمہنی ناوہراستہ کانی سی سالیڈایہ. به درپڑایی ژیانی له پرۆژہی نیشته جیبوونی گلاسگوئی هه ژارنشین ژیاوه. ماوهی زیاتر له ده سال له گه ل فرانکی میردی ده ژیا به لام شه ش مانگه میرده که ی به جیی هیشتووه. جاکی سئ مندالی هه یه: جیک ۱۱ سال، که وا باوکی جیاوازه له باوکی بیلی جانی ۸ سال و وی فرانکی ۳ سال. جیکی کوپه گه وره ی، هه رگیز باوکی راسته قینه ی نابینیت چونکه پاش ئه وه ی زانیویه تی جاکی سکپه له پر به بی ئه وه ی به که س بلئ رویشتووه و به جیی هیشتووه. له راستیدا جیک پیی وایه فرانک باوکیه تی. هه رگیز فرانک به شیویه کی جیاواز له دوو مندالہ که ی خوئی هه ل سوکه وتی له گه ل نه کردووه. فرانک هه ول ده دات مندالہ کان بینیت، به لام کاتیک ده یانینیت هه موو کات دیداره که ده بیته یارییه کی هاوارکردن له نیوان ئه و و جاکی له سه ر پاره و مافی سه ردانیکردن. له وکاته وه ی فرانک به جیی هیشتبوو جاکی تیده کوشا له پینا و په روه رده کردنی مندالہ کان و لپراهاتیان له ژیان. به درپڑایی کات ماندووه، بیزار بوو له هه ولی په یداکردنی پاره ی پیویست بو دابینکردنی پیویستییه کانی ماله که ی به درپڑایی کات و هه ست به په ستان ده کات له بهر ئه وه ی هه رده م ناچاره به خوئی هه موو برپاره کان بدات. ئه و ده یه ویت ژیانی بگورپت به لام نازانیت چون ئه مه رووده دات.

ژیانی ئیستای

جاکی کاتیک بو یه که مین جار په یامی ئینجیلی بیستووه له و کاته دا بووه که له قوتابخانه ی یه که شه ماندا له تمہنی مندالی دا بووه، به لام له سه ره تای تمہنی هه رزه کاریدا ژیانی پرپه ویکی دیکه ی گرتوته بهر. پاش ئه وه ی له به رده م ده رگای ماله وه بانگه یشتنامه یه کی وه رگرت بو ئه وه ی له جه ژنی سه ری سال له کلنسا به شداری کرد له خزمه تی گورانی روچی. پاش ئه مه ده ستی پیکرد هه موو روژانی یه که شه مه ده هاته خزمه ت، حه زی کرد له گوتنی گورانی روچی و گوگرتن له فیرکردنی کتیبی پیروژ. هینده ی نه خایاند هه تا ئه وه ی مزگینی عیسای قبوول کرد، باوه ری به کاره

تهواوه که ی کرد، وه داوای لیکرد بیټ و ژیانه شیرزه که ی بگوریت.

به لام کیشه یه ک هه بوو: له م کاته وه، له پروژانی دوو شه م هه تا شه ممه وا دیارنه بوو ژیانی زور گوراییت. له گه ل دراوسیکان شه پری ده کرد (که وا له شه ودا ده نگه ده نگیان ده هات)، هه روه ک له فه یسبوک تووشی کیشه ده بوو (خیزانه که ی بیزار که ر بوون و زور «دوو پروو بوون»)، به رده وام وه زاره تی کاروباری کومه لایه تی ئه و و منداله کانی به سه رده کرده وه. کاتیک پرسیری لی ده کرا، ده یگوت که وا باوه پداره به مه سیح، به لام ناستی ژیانی به رز نه ده بووه بو ناستی دانپیدانانی به باوه پ. ئه و ده یویست بگوریت به لام به راستی دنیا نه بوو له وه ی ده توائت بگوریت و له کوپوه ده سته پیکات. له به ر ئه وه ههستی به بیه یوایی ده کرد، به تایه تی کاتیک ته ماشای هه ندیک ژنانی کلپسای ده کرد - سه باره ت به و که سانی ته و او نمونه یی دیار بوون.

ئه مه سه رگوزه شته ی ژیانی جاکیه ...

مه به ست چيه؟

پيوسته باوهرداران به مه سيح
له خوښه ويستيدا گه شه بکه ن.

۱- هه موو ئه وهی ده مانه ویت خۆشه ویستییه، ئه ی وا نییه؟

جارێکیان رۆژێک له قاوه خانه یه ک دانیشتبووم چاودێری خه لکم ده کرد، چاوم له سه ر که پلێک بوو نانیان ده خوارد. زه حمه ت بوو چاوم له سه ریان هه لبگرم که وا پیکه وه بوون -چاکه ته که یان وه ک یه ک بوو و به روونی هاواری ده کرد «ئیمه له په یوه ندییه کی سۆزداریداین»- به لام ئه مه تاکه شتی لێکچوو نه بوو. کاتیکی به وردی ته ماشام کرد به راستی له یه کتر ده چوون. ئه مه نامۆیه، ئه ی وا نییه؟ به لام ئایا پێشتر سه رنجی ئه وه ت داوه هه رچه نده کات له گه ل که سیکی به سه ر به ییت که خۆشت ده ویت، ئه وا هه ندیک شیوه و شیوازی جیاوازی ئه و وه رده گریته؟ بابه ته که به وشه یه کی نامۆ لیتره و له وی ده ستپێده کات و به ر له وه ی درکی پی بکه ییت رسته کانی ئه و ته وا و ده که ییت و جله کانت له گه لی ده گونجییت. ئیمه به به سه ر بردنی کات له گه ل ئه و که سانه ی خۆشمان ده ویت کاریگه ر ده بین و ده گۆرین. پێویسته بابه ته که بو ئیمه ش وه ک باوه ردار به مه سیح به و شیوه یه بیته.

له کاتیکی له گه ل خودا کات به سه ر ده به یین و گه شه ده که یین و پێده گه یین، پێویسته کاریگه ری ئه و له سه مان هه بیته و زیاتر و زیاتر وه ک عیسا مان لیبته.

ئه مه هه تا راده یه ک بیروکه یه کی نامۆیه و تیگه یشتنی زه حمه ت دیاره، به لام وه ک باوه ردار به مه سیح له راستیدا رۆحی خودامان هه یه، رۆحی پیروژ، له ناوماندا ده ژییته. روونه که وا ئه گه ر ئه و له ناوماندا ده ژییته، ده بیته به لگه یه ک بو ئه مه له ژیا نماندا هه بیته. ده بیته کاریگه ری له سه رمان هه بیته. لیتره دا باسی کاریگه رییه کی رووکه ش ناکه م وه کو ئه وه ی له پر زۆر چه زمان له له به رکردنی کراسیکی هیلداری چوارگۆشه یی بیته، وه کتیییکی پیروژی گه وره هه لبگریین و ده سه تبه ندیک له ده ستی چه پمان بکه یین له سه ری نوو سرا بیته «ئه گه ر عیسا بووا چی ده کرد»... یان زیده روپی بکه یین له کاروباره کانی تایه ت به عیسا. به لام مه به ستم که سایه تیمانه! پێویسته نیشته جییی رۆحی پیروژ تیماندا کاریگه ری له سه ر که سایه تیمان هه بیته، وه ده بیته به لگه ی ئه مه له ژیا نماندا بینین.

پراوہ ستہ

کہ واتہ، جاکي به ويپيہ ي باوہ پردارہ به مہ سيح و باوہ رہ کہ ي پراگہ ياندووه پيويستہ
ژيانى چوڻ بيت؟

«من ئه وانہم خوشدہ ويٽ کہ منيان خوشدہ ويٽ،
ئہ وانہش کہ به پرؤشہ وه به دوامدا دہ گہ رين، دہ مدؤزنہ وه.
دہ ولہ مہ ندى و ريزدارى لہ لاي منہ،
راستودروستى و ئه و سامانہ ي کہ دہ مينيتتہ وه.
بہ رھمى من لہ زيٽ باشترہ، لہ زيٽى بيگہ رديش،
دہ غليشم لہ زيوى پوختہ کراو باشترہ.
بہ رپچکہ ي راستودروستيدا دہ پؤم،
لہ سہر رپيازى دادپہ روه رى،
تاگو سامان بکہ مہ ميرات بو ئه وانہ ي منيان خوشدہ ويٽ و
ئہ مبارہ کانين پر بکہ م.» (پہ نندہ کان ۸: ۱۷-۲۱)

ھەندىک جار خە لکى وەسفى بە لگە ي ئامادە بوونى خودا دہ کەن لہ ژيانماندا
بە وهى ئە مە «بەرھەم» ە. تەواو وەک ئە وهى دايکەم دہ لئيت بە لگە ي ئە وهى دار سيويک
لە باخچە کە مان تەندرووستيە کى باشى ھە يە ئە وهى يە کہ سيويکى پر ئاوى ھە يە،
بە و شيوہ يە چاوه رپئ دہ کە ين ھەر مروقتيکى باوہ پردار بە مہ سيح گە شە بکات و لہ
ژيانيدا «بەرھەم» ي ھە بيت.

لە م کتیبە دا چاويک لە و «بەرھەم» ە دہ کە ين کہ وا پيويستہ بە شکۆوہ لہ ژيانمان
دە ربکہ ويٽ، وەک باوہ پردار بە مہ سيح: ئە ويش بە رھمى رۆحى پيرؤزہ.

پراوہ ستہ

ئايا پيت وايہ ھەر بە رھە ميک کہ وا لہ ژيانمان دە بينين بە رھە ميکى چاکە؟

«بە لام بە رو بوومى رۆحى پيرؤز ئە مە يە: خوشە ويستى، خوشى،
ئاشتى، ئارامگرتن، نيانى، چاکە، دلسوژى، دلنەرمى و بە سەر خودا

زالبوون. شهريعت نيبه له دژي ئه مانه بئت. «(گه لاتيا ۵: ۲۲-۲۳)

ئايا پيشتري ئه و زنجيره فلمي كارتونيهت بينويه كه وا باسي ژنيك و پياويك ده كات و گه لاي دار ههنجريان پوشيوه و له سهري نووسراوه «خوشه ويستي ئه وه يه...»؟ خوشه ويستي ئه وه يه هه رگيز ناچار نه بيت بلئيت ببوره، خوشه ويستي ئه وه يه هه ردهم كه سيك هه بئت پالشتيت بكات، خوشه ويستي ئه وه يه له كاتي هه ره مه كيدا بلئيت خوشتم ده وي، خوشه ويستي سوكردني باري هه موو ئه و شتانه يه كه نيگه رانت ده كات... به راست؟! كاتيكي بير له خوشه ويستي ده كه ينه وه، زوربه مان بيرمان بو سوزداري ده چئيت، بو دل و گولي زور. ئاوا هه ست ده كه يت، په پوله له ناخدا هه لده فرئيت، كاتيكي له ژووره كه دا ته ماشات ده كات (من لئره دا باسي زه حمه تي هه زمكردني شته كان ناكه م!). پيمان وايه خوشه ويستي هه مووي برتتبه له وروژان و سيكس. بيروكه كه مان له سه ر خوشه ويستي له فلمه كان و له ته له فزيوون و چيروكي ئه ندئشه ييه وه ديئ... له فلمه كان گويمان له موسيقي هئمن ده بئت كاتيكي پالنه وانه كه ده چئته پيش بو ئه وه ي بو يه كه م جار خوشه ويسته كه ي به ماچيكي نمونه يي ماچ بكات به شيويه ك به رده وام ده بئ كه نامو نايئت. نابينيت به شيويه كي شه رمه زاركه ر لووتيان به ر به كترى بكه ويئت، به لكو له سه ر په نجه ي پييان راده وه ستن و جوولهي سه ماكه ر ده كهن و دلنيام كه وا هه ناسه يان گه رمه. به هه ر حال، نمونه ييه؛ خوشه ويستتبه. ئايا ئه مه خوشه ويستتبه؟

به لام هه موومان ده زانين كه ژياني راسته قينه وه ك فلم نيبه. يه كه مين ماچ موسيقي له گه ل نه بوو. له دواي شه ش مانگ له وه لامدانه وه ت به «به لئ» بو په يمانى هاوسه رگيريت ئيتر درك به وه ده كه يت هه موو ئه و شتانه ي پيئت وابوو كه نه ريتي بچوو ك و جووانه، به رووني بيزارت ده كات. ته واو وه ك ئه وه ي سه ندرئلا له دواي ئه وه ي شووي به شازاده قوزه كه كرد دركي به وه كرد، وشه ي «هه تاهه تايه له خوشيدا» بو هه ر كه سيك واتا هه لگرتنه وه ي جله كانى ژبروه وي له زه وي گه رماوه كه. ئه و كه سه ي هاوسه رگيريت له گه لي كر دووه هه مان ئه و كه سه ي پيش هاوسه رگيري نيبه - كاتيكي كه وا ژوانتان ده به ست هه رچي له ده ست به اتبا بو دلخوشيت ده يكرد، به لام ئيستا و له دواي ئه وه ي هاوسه رگيريتان كر دووه چيروكيكي جياوازه. بابه ته كه په يوه ندى نيبه به شيوازي پلاندانانت بو شتيك، به و شيويه له خوت ده پرسيت، ئايا ئه مه يه خوشه ويستتبه؟

ئايا به راستي ده زانين خوشه ويستي چيه؟

جاكى له گەل فرانك ئەو كاتە يەكتريان بينى كەوا شەوئك له مالى هاوړپه كى بوو و ئەو هات بو خواردنه وهى كويك چا. زور جوان ديار نه بوو كەوا به جلى خەو دانىشتبوو و قزى وهك كلكى ئەسپ له دواوه به ستبوو، به لام كه يەكتريان بينى دەستبه جى كهوتنه خو شه ويستی يەكتر. شتيكى پيكه نيناوى بوو. هەرگيز پيكه وه دەرزه چوو بوون بو يەكتر بينيكي سۆزدارى به واتاى سۆزدارى يان شتيكى له و شيوه يه، به لام له دواى ئەوهى له ئيوارهى داهاتوو دەر كهوت بو خواردنه وهى كويك چا هەرگيز وا ديار نه بوو به پييدا دەر وات. چەند هەفته يەك تپه پرى هەتا ئەوهى پي گوت «خو شتم دەوى گيانە كم!»

راوهسته

به راي تو، خو شه ويستی چيه؟

ئەگەر به راستى مانه ویت تپگه ين له وهى خو شه ويستی چيه پويستمان به وه يه ته ماشاى خو شه ويستی خودا بکه ين. به تپگه يشتن له خو شه ويستی خودا تپده گه ين چون به راستى يەكترمان خو شبو ویت. ئەگەر ته ماشاى يەكەم نامەى يو حەنا ۴: ۷-۱۲ بکه ين دەبينين كەوا خو شه ويستی خودا چۆنه.

«خو شه ويستان، با يەكتريمان خو شبو، چونكه خو شه ويستی له خوداويه و ئەوهى كەسانى ديكەى خو شده ویت له خوداوه له دايك بووه و خودا دەناسیت. ئەوهى كەسانى ديكەى خو شنه ویت خوداى نه ناسيوه، چونكه خودا خو شه ويستیيه. به م شيوه يه خو شه ويستی خودا له نيواماندا دەر كهوت: خودا كورە تاقانه كەى خو ناردە جيهان تاكو به هويوه بزين. خو شه ويستی له مه دايه: نهك ئيمه خودامان خو شويست، به لكو ئەو خو شويستين و كورە كەى بو كه فاره تى a گوناوه كامان نارد. خو شه ويستان، ئەگەر خودا به م شيوه يه خو شويستين، پيويسته له سه رمان يەكتريمان خو شبو. هەرگيز كەس خوداى نه بينيوه. ئەگەر يەكتريمان خو شبو، ئەوا به يەكگرتووى له گەل خودا دەر زين و خو شه ويستیيه كەى له ناخماندا ته واوه.» (يەكەم يو حەنا ۴: ۷-۱۲)

یه کهم شت کهوا پئویسته سهرنجهان لهسهری بیّت ئهوهیه خۆشهویستی قوربانیدانه. ئیستا، له راستیدا، ئیمه ئهوهمان بهدل نییه له بهر ئهوهی له دلی ههر یه کیکهماندا درندهیه کی خۆویست ههیه ئهویش ئهوهیه «من». ئه گهر سه پرست بین ئه مه ئه و ریگایه نییه کهوا ئه و خۆشهویستییه دیاره ی ده و روبه رمانی پی ده بینین، ئه ی وا نییه؟ سه باره ت به زور کهس له ئیمه خۆشهویستی په یه وهسته به ده سته که وتنی ئه و شته ی ده مانه ویت، نه ک ئه وه بیّت هه یچ شتیکی بو بکه یین به قوربانی. له گه ل ئه وه شدا ده توانین به روونی له ئایه تی ۹ ببینین که خودا خۆشهویستی خۆی ده رده بریت به ناردنی تاقه کوره که ی به جوړیک بتوانین په کترمان خۆشبوویت و به و شیوه به خۆشمان بوویت کهوا پئویسته بیکه یین، له ریگای کوره که یه وه. کاتیکی زیاتر بیر له وه ده که یه وه کهوا له کرۆکی خۆشهویستی خودا قوربانیدان ده بینین. ئه و کوره که ی ده کاته قوربانی؛ خۆشهویستی گرانبه هایه. خۆشهویستی شتیکی گرانبه هایه -هه رده م پئویستی به پیشکه شکردنی خۆمان هه یه بو که سیکی دیکه. ئه مه ش زور فشار ده خاته سه ر درنده ی «من» ی خۆویست کهوا هه ز ده کات شته کان به شیوازی خۆی به ریوه بچن. پئویستمان به وه یه که متر خزمه تی خۆمان بکه یین و زیاتر خۆمان پیشکه شی که سی دیکه بکه یین. بویه، ئه مه چۆنه؟

روونکردنه وه

جاکی له پاس دابه زی و به گرانی به ریگادا ده رویشته. باران به لیزمه ده باری. له ناخیدا بیرى کرده وه: «نایابه!» ئه مه ماندووه، له لای نووسینگه ی یاریده ده ره که له به نزیخانه خامیکی به رده می له سه ره که دا تووره بوو، له کو تاییدا ناچار بوون بانگی پۆلیس بکه ن. وا دیار بوو که بابه ته که چه ن دین سالی خایاندییت -ئه گهر زور پئویستی به گاز و کاره با نه بووایه کو گاکه ی به جیده هیشته. ته واوی روژه که ناخۆش بوو، جاریکی دیکه له گه ل فرانک شه ری کرد، نفووم ببوو له ئاوی باران، ده سکی جانتاکه ی بازاریکردنی پسابوو، ئه م ژنه گه مژه یه وا ی لیکرد دوا بکه ویت له هه لگرتنی منداله کان، به درپژایی ریگای به ره و ماله وه منداله کان له گه ل یه کتر شه ریان ده کرد. تووشی ژانه سه ریکی قورس ببوو و هیشته ئه م روژه شی کو تایی پی نه ها تبوو. له تووره یی فرانکدا ده کو لا: «هه موو ئه وه ی ده ی کات یارکردنه هه زییه گه مژانه ییه کانیه تی».

سهري وهك ئامپړيک بوو کهوا بڼ وهستان ده خولايه وه له کاتيکدا کهوا نامه کاني تيواره ي هه لده دايه وه، چه ندين جار ده خويندنه وه. «جاريک نامه يه کم بو ده تيريت و ده لپت من تاکه ژنم که به راستي له ژيانيدا خوښمي ده وپت و چوڼ به راستي هه له يه کي گه وره ي کردووه، ئينجا له ده ره وه ي دوکانه که له گه ل ماري ده بيينم!» جاکي له ناخيدا بيري ده کرده وه و ده کولا، «به س بيينم پاني ده که مه وه». «وهک ئه وه ي نه زانم تازه چيم بينوه -ناتوانم باوهر به گه مژه يي ئه و بکه م که باسي ئه و هم بو ده کات ته نها قسه ي له گه ل کردووه، وهک ئه وه ي من نه نديشه بکه م! ئه و له ميشکدا وهک «نه نديشه لیده که م»، ده بينين چوڼ شانازي به خوښه وه ده کات کاتيک ئه و هه فته يه منداله کان نابييت -ئهم خه نديه له سه ر روخساري نامييت. ئه و گه مژه يه و به ته واوي ده ستم لپي بوته وه». به دريژايي ريگا که توورپه يي هه لده مژي. له ده رگا هاته ژوروره وه، ته له فزيونه که ي کوژانده وه و هه نديک پارهي دايه جيک بو ئه وه ي بچيته ده ره وه و پاشان راسته وخو چووه ناو جيگاي خه و.

رهنگه هه ر ژنيک ئه م روونکر دنه وه يه بخوييته وه ئيستا ته واو رقي له فرانک بيته وه، وه هه موو پياوځيک ش بلت واي له جاکي ژنيکي شپت و چه نده باشه فرانک وازي لي به نييت، به لام، بارودوخه که هينده روون نيه. ژوربه ي جار ژيان و راستي زور ئالوزترن له و چيروکه وه رگيراوه ي ليره دا ده بيينين. له گه ل ئه وه شدا، جاکي بانگه شه ي ئه وه ي ده کرد ئه و باوهر داره به مه سيح، پيوسته کاريگه ري هه بييت له سه ر شپوازي هه لسوکه و تکر دني له گه ل شته کان.

پراوه سته

جاکي داني به مه سيحدا دهن، به لام ئايا ئه مه و اتا به م شپوه يه به رده و ام بييت و خراپي فرانک قبول بکات؟ به پاي تو پيوست بوو کار دانه وه ي جاکي چوڼ بييت؟ خوښه ويستي بو فرانک و منداله کان چه نده؟

«هيچ شتيک به خوږه رستي و لووتبه رزييه وه مه که ن، به لکو به شپوه يه ک بيفيز بن که به رامبه ره که تان له خوټان به باشتر بزائن. ته نها بايه خ به به رژه وه ندي تايه تي خوټان مه دهن، به لکو با هه ريه که تان بايه خ به به رژه وه ندي خه لکي ديکه ش بدات.» (فيلپي ۲: ۳-۴)

بیر لہو کہ سانہ بکہوہ کہ لہ ژیانندا ہن. تو چہندہ لپراہاتووی لہ خوشہویستی خوویست کہوا خزمہت بہ خودی خوٹ دہکات؟ باسی نمونہ یہ کہ بکہ.

ئیمہ سہبارہت بہ خوشہویستی ئہوہی پیمان وایہ راستہ بہ ہہندیک پروکہ شکردنی پراستی دہیکہین، وہ زور لہ خوویستی و نہریتی خراب دہکہین کہوا بہ درپڑایی ریگای ژیان وەرمانگرتووہ، وہ خویمان رازی دہکہین بہوہی ئہوہ «خوشہویستی» یہ.

ئیمہ بہ شیوازی خویمان واتاکی دہگورین و دایدہ پڑین. بیرکردنہوہی ہلہمان کاریگہری ہہیہ لہسہر ئہو شیوازی دہوروبہرہکہمان خوشدہویت.

لہ دایکیکدا دہبینین کہوا ہہرگیز بہ کورہکہی نالیت «نا» لہبر ئہوہی پی وایہ ئہمہ ئہو شیوازیہ کہ خوشہویستیہوی پی دہردہپریت یان ئہو میردہی بہسہر ژنہکہیدا زالہ لہبر ئہوہی پی وایہ بہمہ دہپیارپڑیت.

لہ راستیدا ہہزاران نمونہ ہہیہ کہ دہریدہخات چون تیکہیشتن لہ خوشہویستیہمان شیواندووہ. سہرباری دروکردنمان لہگہل خویمان، ئہگہر بہپراستی بیر لہ بابہتہکہ بکہینہوہ، شیوازی خوشہویستیہمان بو ئہوانہی گرنگیان پیدہدہین بو ماوہیہکی درپڑخایہن سوودبہخش نایت.

بو ئہوہی تیکہین خوشہویستی راستہقینہ چونہ، پیوستمان بہوہیہ لہوہ پروانین کتیبی پیروز چی دہلپت و بہ قولی بیر لہ خوشہویستی خودا بکہینہوہ. خوشہویستی بہشیکہ لہ بوون و کہسایہتی ئہو. ئہگہر بیر لہ خوشہویستی خودا بکہینہوہ، خوشہویستی لہ راستیدا چییہ، ئہمہ بویمان دہردہخات چون کہسانی دیکہشمان خوشبوویت.

با بہ وردی تہماشای ئایہتہکانی بہشی چوارہمی یہکہم نامہی یوحنہا بکہین.

«بہم شیوہیہ خوشہویستی خودا لہنیواماندا دہرکہوت: خودا کورہ»

تاقانەكەى خوۆ ناردە جیهان تاكو بهۆیهوه بژین. خوۆشهویستی
لەمه‌دایه: نەك ئیمه خودامان خوۆشویست، به‌لكو ئەو خوۆشویستین
و كۆره‌كەى بوۆ كه‌فاره‌تى گوناهاهه‌كانمان نارد.» (یه‌كه‌م یۆحه‌نا ۴: ۹-۱۰)

پیشتر ئاماژەم پێی كرد، به‌لام ناكریت ئەوه‌ی له‌ ئایه‌تى ۹ ده‌یلايت هه‌رگیز
له‌ده‌ستمان بچیت. خودا خوۆشه‌ویستی خوۆ بوۆمان ده‌رده‌بړیت به‌ ناردنى كۆره‌كەى
بوۆ جیهان به‌ شیوه‌یه‌ك بتوانین له‌رېگه‌ى ئەوه‌وه‌ پرگار بین. له‌ ناخى خوۆشه‌ویستی
خودا ده‌بینین خوۆشه‌ویستیه‌كى به‌ختكهره، قوربانیده‌ره، گرانبه‌هايه:

كاتیك پامانى له‌سه‌ر ده‌كه‌ین ده‌بینین ئەمه‌ شتیكى سه‌رسامكه‌ره.

ئیمه‌ ته‌نانه‌ت هه‌ز ناكه‌ین واز له‌ شوینی نۆره‌گرتنى خوۆمان به‌پنن له‌پیناو ژنیكى
به‌ته‌مه‌ن كه‌ له‌ بازاركردن له‌دوامانه‌وه‌ پراوه‌ستاوه‌ و ته‌نها سى شتى له‌ناو سه‌به‌ته‌كه‌
هه‌یه، جگه‌ له‌وه‌ى قوربانیدايتى گرانبه‌ها بكه‌یت.

به‌ قوولئى بىر له‌وه‌ بكه‌وه. له‌ ئەزه‌له‌وه‌ باوك و كۆر و پۆحى پىرۆز پیکه‌وه‌ له‌
خوۆشه‌ویستیه‌كى ته‌واودا بوون. بىر له‌وه‌ له‌ده‌ستدانه‌ بكه‌وه‌ كه‌وا كاتىك هه‌ستیان
پىكردوو كه‌ خودا له‌پیناو ئیمه‌ تاقه‌ كۆره‌كەى ناردە جیهان. ده‌زانم كارتى جه‌ژنى
له‌دايكبوون زۆر جوان دیاره‌ و كارتى جه‌ژنى هه‌ستانه‌وه‌ كۆپیه‌كى دیاریكراوه‌ به‌وه‌ى
له‌ژیر سه‌ره‌رشتى داىك و باوك به‌كاردیت بوۆ ئەوه‌ى روویداوه، به‌لام ئەو راستیه‌ى
له‌ كیتی پىرۆز ده‌بینین ته‌واو جیاوازه‌. عیسا هات بوۆ ئەوه‌ى گه‌له‌كه‌ى پرگار بكات:

به‌ شیوه‌یه‌كى تايه‌ت نه‌یده‌ویست،

وه‌ هینده‌ سوپاسگوزار نه‌بوو،

رقى لیبوو،

سووكایه‌تى پىكرد،

وه‌ له‌ كۆتاییدا پاش لیدانئىكى خراب، له‌خاچى دا.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا خودا ناردى و عیسا گوپرایه‌ل بوو. ئەمه‌ خوۆشه‌ویستیه‌، ئەمه‌
خوۆشه‌ویستی مه‌زنى قوربانیده‌ره! ئەوه‌ى بینیمان عیسا له‌سه‌ر خاچ كرده‌ى ئەوه‌بوو
له‌پیناو گوناهاى دوژنانى مرد. له‌ رۆما ۵: ۸ نووسراوه: «به‌لام خودا خوۆشه‌ویستی خوۆ

بۆ دەرخستين، بە ھوھى مەسىح لە پىناوى ئىمەدا مرد، كاتىك ھىشتا گوناھبار بووين». ئەمە دەمكوتكردەنە ھەيەكە بۆ ئەوانەى لە ئىمە ھەول دەدەن تەنھا ئەوانەيان خۆشبووى كە لە راستىدا گرنگىيان پى دەدەن، ئىتر باسى دوژمانىشمان ھەر مەكە. ئىستا گويم لىتە دەلىي: ئەم ھەنگاوه زۆر دووره- تۆ داواى زۆرم لىدەكەيت بۆ ئەوھى خۆشويستىم بەم شىوھىە بىت. بەلام خودا بەم جورە ئىمەى خۆشويست. عىسا مەزنترىن قوربانى پىشكەش كرد بەوھى نرخی ئەو سزايەى دا كەوا ئىمە بەھوى گوناھە كاھان شايستەى بووين. توورەيى خوداى بەسەردا رزا و لە ئىمەى دوورخستەوھ. بۆچى؟ بۆچى كەسىك، بە تايبەتى خودا، لە پىناوى ئىمە ئەمە دەكات؟ لەبەر ئەوھى ئىمەى خۆشەووت. خۆشويستەكەى پىمان پىشان دەدات خۆشەويستى چىيە. ئەمە خۆشويستىكى قوربانىدەر و بەھادارە.

پاوەستە

چى دەزانىت دەربارەى ئەو نرخیەى خودا لە پىناو تۆ داى؟ پىت وايە زۆر گرانبەھا بوو؟

پىويستە كارىگەرى لەسەر ژباھان ھەبىت. بە بىركردنەوھ لە خۆشەويستى خودا دەستمان بەو بەشە كرد بە جورىك بتوانىن زياتر لىي تىبگەين و باشتر خۆشەويستىمان ھەبىت. يەكەم نامەى يوھەنا ٤: ١١ دەخوئىنەوھ: «خۆشەويستان، ئىگەر خودا بەم شپوھىە خۆشويستىن، پىويستە لەسەرمان يەكترىمان خۆشبووى». كاتىك لە خۆشەويستى خودا تىدەگەين، پىويستەمان بەوھىە ساتىك رابوھستىن و بىر بكەينەوھ لەوھى چوون ئەم جورە خۆشەويستىيە بۆ خەلكى دەربىرىن. خۆشەويستى تەنھا وشەيەكى خۆش نىيە، شتىكى راستەقىنە و كارىگەرە. رەنگە پىويست بكات لەسەرمان ئەو كەسانەمان خۆشبووت كە تەواو بە بىزاركەر دەيانىنىن و بە زەحمەت دەتوانىن مامەلەيان لەگەلدا بكەين (لەوانەش ئەو گەمژەيەى كە پەستت دەكات - تۆ دەزانىت باسى كى دەكەم!).

پاوەستە

چوون دەبى ئەوانەت خۆشبووين كەوا توورەبىت دەوروژىن؟

ئەگەر سەرپراست بىن، كاتىك بابەتە دىتە سەر ئەوانەى توورەيىمان دەورۇژىنن، ئەوا كەموكورپىكى كەسىيە كەوا لە ژيانماندا زۆر بىزارمان دەكات. پەنگە لە تەنگانەماندا لە مېشكماندا ئىدانەيان دەكەين لەبەر ئەوەى خۇبەزلزانن، بەلام، ئەگەر تەماشاي دلمان بكەين، دەبىنن خۇمان خۇبەزلزانن. ھەردەم كېشەكە ئىمەين. جارپكى دىكە دپندەى بەھىزى خودى خۇمان كارى خۆى كردهوە. پىويستە سەرەتا ھەلسوكەوت لەگەل ئاراستە ھەلەكانماندا بكەين.

پىويستە درك بەوہ بكەين كە خۇشەويستى زۆربەى كات بژاردەيە.

دەزانم پەنگە ئەمە نامۆ دياربى، بەلام پىويستە لە ساىەى ئەوەى مەسىح لەپىناو ئىمەدا كردى ھەلبۇزۇپىن كەسانى دىكەمان خۇشبووئى. خۇشەويستىيەكەى بەھادار بوو و ئىمەش پىويستمان بەوہيە لەسەر حىسابى خۇمان خۇشەويستىمان ھەيىت. پىويستمان بەوہيە خزمەتى خۇمان نەكەين، نەك وەك فرانك كە لە ھەونەكەى روونكردەوہى رابردوو باسمان كرد، بەلكو پىويستە خۇمان بەخشىن. ئەگەر فرانك ھەموو رۇژىك لە كارى پاككردەوہ و پىكخستنى مالى يارمەتى ھاوسەرەكەى بدابا نەك تەنھا لەو كاتەى شتىكى ديارىكراوى دەوئىت. تەنھا بىر بكەوہ لەو كارىگەرىيەى كەوا دەكرا لە ژيانى ھاوسەرەكەيدا رووبدات، لە ھاوسەرگىرى و خىزانەكەى.

پىم وايە ئەگەر سەرپراست بىن ئەمە قورستىن بەشە لەبەر ئەوہى پىويستى بە كۇششە. پەنگە پىويست بى لەسەرمان شتىك بكەين كە ھەزمان لىي نەيىت، بەلكو پەنگە پىويست بكات لەسەرمان واز لە شتىك بەيىنن وەكو ئەو قاوہيەى ھەزمان لىيەتى يان كپىنى خواردنى خىراى شەوانى يەكشەمە بە شىوہيەك بتوانىن پالپشتى بەقوتابىكردن بكەين لە كلىسا.^b

پراوہستە

خراپترىن سىنارىوئى تۆ چىيە، چى شتىك ھەيە لە ھەر بارودۇخىكدا بىت نايكەيت؟

b مەبەستى ھەونەكەى لەو خزمەت و كۇبوونەوانەيە كە لە شەوانى رۇژانى يەكشەمە لە كلىسا و مالاندا دەكرىت -وەرگىر.

پيويسته خود و دلی خوويستمان به زینين، که واهز مه تی خوئی ده کات و هه زئی له هه سانه وهیه، وه چاومان له سه ره ئه وه بیته که عیسا له پیناوی ئیمه له سه ره خاچ کردی. کاتیک فیرده بین وه ک عیسا خووشویستمان هه بیته، به شی چواره می یه که م نامه ی یوچه نا پیمان ده لیت که خووشه ویستی خودا له ریگای ئیمه وه بو جیهان درده که ویت. هه لکی پییه وه شتیکی شتیکی جیاواز ده بینن، وه شتیکیان پیده لیت. ئه مه به شی که له وه ریگایه ی که پیی شایه تی بو خودای راسته قینه ده ده یین له ژیا مان؛ ئه گه ره له ریگای خووشویستمان به رام به ره به هه لکی هاوبه شییه کمان هه بیته له که سایه تی خودا.

له م کتیه دا ئیمه بیر له وه ریگایه ده که یه وه که واه خودا به شکومه ندیه وه له ژیا مان درده که ویت. عیسا ده لیت که جیهان له ریگای خووشه ویستمان بو یه کتر ده زانیت ئیمه قوتابی ئه وین. ئایا ئه گه ره ته ماشای ژیا مان بکه ن خووشه ویستییه کی راسته قینه ده بینن؟ پیويستمان به وه یه چی بگورین بو ئه وه ی وا بکه یین ئه م خووشه ویستییه زیاتر بو هه لکی ده ور و به رمان در بکه ویت؟

خالی سه ره کی

خووشه ویستی ئه وه یه... که ته واه هه ره وه ک ئه وه ی مه سیح له پیناوی ئیمه کردی خوومان به خت بکه یین و قوربانی بده یین له پیناوی به رژه ون دی که سانی دیکه.

ئایه ت بو ئه ز به رکردن

«خووشه ویستی له مه دایه: نه ک ئیمه خودامان خووشویست، به لکو ئه و خووشویستین و کوره که ی بو که فاره تی a گونا هه کامان نارد. خووشه ویستان، ئه گه ره خودا به م شیوه یه خووشویستین، پیويسته له سه رمان یه کتر یمان خووشبوئی». (یه که م یوچه نا ۴: ۱۰-۱۱)

پوخته

ئیمه بیروکه یه کی هه له مان هه یه ده رباره ی خووشه ویستی. زور به ی کات پیمان وایه

که وَا بابه ته که په یوه سته به هه سته کاښان یان ته نانه ت په و ه سته به لایه نی سۆزدار یی ه وه .
به لام خۆشه ویستی راسته قینه ریکه و وه ک ئه وه نیی ه که ئیمه پیمان وایه . عیسا
نمونه ی خۆشه ویستی راسته قینه بوو بو ئیمه کاتیک وه ک قوربانیه ک له سه ر خاچ
له پیناوی ئیمه مرد . پپوستان به وه یه چاومان له سه ر عیسا بیت که ئه و نمونه یه که
ده بیت شوینی بکه وین ، وه ک ئه و ، به شیوه یه کی قوربانیده ر خه لکیمان خۆشبوو بیت
له بری ئه وه ی ته نها له پینا و خۆمان نیگه ران بین .

مه به ست چيه؟

ده بيت باوهرداران به مه سيح

له خوشيدا گه شه بکه ن.

۲- ئىمە پىكھاتووين له گورزه يه كى بچووكى خۆشى، ئەى وا نىيه؟

«خۆشى كارى رژدى ئاسمانه». -سى ئىيس لوييس

«بهلام بهروبوومى رۆحى پىرۆز ئەمه يه: خۆشه ويستى، خۆشى،
ئاشتى، ئارامگرتن، نيانى، چاكه، دلسۆزى، دلنهرمى و بهسهرخۆدا
زالبوون. شهرىعت نىيه له دژى ئەمانه بىت». (گه لاتيا ۵: ۲۲-۲۳)

ههفتهى رابردوو گويم له بهرنامه يه كى رادىويى رابرتوو سه بارهت به كيشه كانى
تهندروستى ئەقلى له لايه ن گه نجان ه وه. بهرنامه كه پىي وابوو كه چاره گىكى كيشه كانى
تهندروستى ئەقلى له مندالييه وه سهر هه لده دات. پىويسته دانى پىدا بنىم ئەمه
هه ندىك ترساندى، بويه وه ك هه موو كه سىك كاتىك باوه ر به شتىك ناكه ن وام
كرد: له ماله رى گوگل به دوايدا گه رام. پاش گه رانئىكى خىرا بابه تىكم بينه وه گوتى
مندالى ئەو باوكانه ي تووشى خه مۆكى بوون به رىژه ي ۵۰% له مه ترسىدان بو
تووشبوون به خه مۆكى پىش ته مه نى بىست سالى. كاتىك زياتر گه رام راپورتى له مه
باشترم نه دۆزىيه وه.

بهلام ئەو كاته ي دركم به وه كرد به راستى من سه رسام نه بووم. من هه موو
پۆژىك راستى ئەوه ده بينم و بابه تىكى خه مناكه. ژيان قورسه. خه لكى ده نالىين
به ده ست خه مۆكى، بىئارامى، بىهيوايى و په ستانه وه. خه ونه كانىان تىكده شكىت و به
شيوه يه كى ترسناك له مملانىدان. سه بارهت به هه ندىك كه س ئەم هه ستانه زۆر
ويرانكه رن به راده يه ك ده يانخوات و هه ست ده كه ن ناتوان لئى ده رباز بن. هه ندىك
كه سى دىكه به رده وام ده بن له مملانى و هه ول ده دن له گه ل ئەو هه ستانه
هه لسوكه وت بكه ن. بهلام چۆن ئەمه ده كه ن، له راستىدا چىيان ده وىت؟

ئه گه ر له زۆربه ي خه لكى بپرسىت چىيان ده وىت، له ناخىاندا، وه لامه كه يان ئەوه
ده وىت «دلخۆش بين». له راستىدا، ئەگه ر هه مان ئەو پرسىاره له زۆربه ي ئەو
كه سانه بپرسىت كه مندالمان هه يه، بى بيركردنه وه، هه مان شت ده لىين: «ده مانه وىت
منداله كامان دلخۆش بن». ته نها گوڤاره كان بخوئىينه وه و پىنچ خوله ك ته ماشاى

تەلەفزیۆن بکەین دەیینین چۆن راگەیانندنەکان ئەم حەزە بەکار دەهێنن -هەموو ئەوێ دەیفروشن دلخۆشت دەکەن، ئەمە بەدەنگەو هاتنە بۆ داواکارییەکی تۆ کە بەدوایدا دەگەریت. ئەوان پیمان دەلێن کە لە پشوو داهاوو، وە لە قەنەفە نوێ بۆ جەژنی لەدایکبوون، وە دابەزاندنی ۲۰ کیلوگرام لە کیش، لەگەڵ نوێترین مەشقکار، ددانی سپیت، وە چارەسەری عەدەسە چاوی بە لەیزەر، شاشەیی گەورەتری تەلەفزیۆن، وە شۆفانی نوێ بۆ ژەمی بەیانی وات لێدەکات لە پڕیگادا گۆرانی بلیت، یان ئەو ئامیڕە نوێیەکی کەوا هەر دەبیت بیکریت و تەنھا ئەو یە پۆیستمانە بۆ ئەوێ هەست بە پەزیمانەندی بکەین و دلخۆشمان دەکات.

جاک

جاک کاتیکی زۆری بەسەربرد لەوێ نیگەران بوو سەبارەت بە شیوازی بێرکردنەوێ هەموون لە ئەو و لە منداڵەکانی. وا دەردەکەوت کە ئەو ناتوانیت پارەیی پۆیستی دەستبەکەوێت، بەلام هەردەم سەرکەوتوو دەبوو لە دابینکردنی ئەوێ منداڵەکانی دەیانویست، وە باشترین جلوبەرگ و کەلوپەلیان هەبیت. هەر جارێک شتیکی نوێی دەکری فرانک هەستی بە خۆشی دەکرد چونکە لێهاتوو بوو لە بەدەستھێنانی مامەلەیی قازانجکەر -وا دیاربوو هەردەم لە هەموو جارێکدا لە شوینی راستدایە. «حەز دەکەم منداڵەکانم دلخۆش بن -پۆیستە ئەوێ دەیانەوێت هەیانیت».

هەموومان دەزانین ئەم شتە کاتیانە بۆ ساتیک دلخۆشمان دەکەن، بەلام هەر وەها دەزانین خۆشییە کە بەسەردەچیت و بەردەوام ناییت. بەداخەو، ژیانی زۆریک کەس پەردەبیت لە ناخۆشیی زۆر و هیچ شتیک ناییتە خۆشیی راستەقینە. بۆشاییە کە هەبە و هەرگیز دلخۆشی نییە. جیھان و هەموو ئەو شتانە دەتوانن حەسانەو یەکی کاتی پیشکەش بکەن، بەلام ناگاتە قوولایی بابەتە کە. تەنھا کاتیکی دەستدەکەین بە بێرکردنەوێ لەوێ کتییی پیرۆز لەبارەیی راستیی خۆشی دەلێت ئەو کاتە دەستدەکەین بە تێگەشتن لێی. کتییی پیرۆز پیمان دەلێت کاتیکی هەول دەدەین بۆ بەدەستھێنانی خۆشیی کاتی، ئیمە بەدوای با دەکەوین و هەول دەدەین بۆ شتی هەلە.

«بەلام کاتیکی سەیری هەموو کارەکانی دەستی خۆم کرد،

لەوانەیی کە پێیانەوێ ماندوو ببووم،

بینیم هه مووی بئ واتا بوون وهک گفهی با.

لهسه زهوی هیچت بو نامینیتته وه». (ژیرمه ندی ۲: ۱۱)

ههروهک پیشتر فیری بووین، ده بیت بوونی خودا له ژیاغاندا ئه وه بگوریت ئیمه کیین و خه لکی چی له ئیمه دا ده بینن. به لگه ئه وه به ره مه مه یه که له ژیاغاندا هه یه. گه لاتیا ۵: ۲۲-۲۳ پیمان ده لیت که وا پیویسته دلخوشیمان هه بیت.

کتیبی پیروز روونی ده کاته وه، وهک باوه ردار به مه سیح، پیویسته دلخوشی له ژیاغان بینریت - پیویسته بو ئیمه شتیکی سروشتی بیت.

پیویسته خوشی واقعی باوه رمان بیت به مه سیح. به لام چون ده کریت ئه مه سه رکه وتوو بیت له کاتیکدا هه موو ئه و شتانه ی له ده ورو به رماندان لیمان ده ده ن؟ ده زانم زه حمه ته له مه تیبگه یین، به لام ته نانه ت کاتیک ژیاغیش بو مان زه حمه ته ده بیت بتوانین هه ست به خوشی بکه یین. ره نگه ئه مه قسه یه کی نارپک دیار بیت، به لام ره نگه هه روهک «خوشه ویستی»، به راستی تینا گه یین له وهی کتیبی پیروز مه به ستی چیه له وهی کاتیک باسی خوشی ده کات.

پاوهسته

ئایا پیت وایه خوشی جیاوازه له به خته وه ری؟

ئیمه به رده وام خوشی و به خته وه ری تیکه ل ده که یین له بهر ئه وهی وا ده رده که ون لیکچوون. به لام، هه روهک گوتم، به خته وه ری له سه ر بنه مای بارودوخی کاتیماندا بنیاد ده نریت، وهک ئه وهی رووده دات کاتیک تپه که مان گو لیک ده کات، یان له کاردا پله مان به رز ده کریتته وه، یان هه ندیک پاره له شه قام ده دوزینه وه، یان داوای ژوانمان لی ده کریت بو په یوه ندییه کی سوزداری، یان هه ولمان پیده گات یه کیک له هاوړیکانمان مندالیک بووه، یان که میک سه رگرم ده بین و پرچمان به ره نگه یه مبه ره نگه ده که یین و جوان ده رده که ویت. به خته وه ریمان له سه ر بنه مای ده ورو به رمان بنیاد ده نریت. ده کریت ده سته جی بگوریت له گه ل ئه وهی تپه ی به رامبه ر گو لیک تو مار ده کات، فه رمانی ده رکردمان له کار، هه لوه شان وهی په یوه ندی، پرچ برینیکی ناشیرین... له پر هه ست به گرژی ده که یین و به خته وه ری ده بیتته شتیکی رابردوو.

به لام خوښى بهو شپوهيه نيبه.

شتيكي جياوازه.

خوښى، خوښى به گوڼره كتيبي پيروژ راسته قينه يه، شتيك نيبه به سه رچيټ؛
ژيان هه رچه ندهى تووښى به لامان بكات ناهه ژيټ و ناگوڼريټ. خوښى به رده وام
ده بيت.

جاکي

تيناگه م نه مه چوڻ ده بيت. كه واته به خته وهري چيه؟

خوښى دلخوښيه به خودا وپړاي روودانى هه رچيه ك.

خوښى كتيبي پيروژ چه سپاوه و به رده وام ده بيت له بهر نه وهى له سه ر بنه ماي
نه و شتانه نيبه كه له دورو به رماندا رووده دن يان نه وهى نه مړو هه ستي پي
ده كه ين، به لكو له خودادا هه يه و هه رگيز ناگوڼريټ. كاتيک پيناسه ي خوښي كتيبي
پيروژ ده كه ين پيوسته ته ماشاي دواوهى نه و شته كاتيانه بكه ين و بگه ينه ناخى
بابه ته كه - بگه ين به دلمان. دلمان، روځمان، خودى بوومان به كاري ئينجيل گوڼراوه.
هه روه ك پيشتر گوتمان، پيوسته به ره مه ي خوښى له ژيانماندا به لگه يه ك بيت بو
گوڼرامان له مه سيحدا و به لگه يه ك بيت بو رزگاريمان.

«هه رچه نده نه تانينيوه خوښتان ده وي، ئيستاش نايبين باوه رى

پي ده هينن و دلخوښ ده بن به شپوه يه ك هه ر باسى ناكريټ

و شكوداره». (يه كه م په تروس ۱: ۸)

په تروس باسى ده كات به وهى دلخوښى «باسى ناكريټ و شكوداره». به راستگوڼي
بيليم، كاتيک ته ماشاي هه نديك باوه ردارى نه مړو ده كه ين، وا ديار نيبه كه نه وان
پربن له خوښيه ك باسى نه كريټ و شكودار بيت، به لكو خه م بار ديارن، وه كو
نه وهى تازه مليونيك دولاريان دوڼراند بيت يان رووشكين كرابن. هه نديك جار
پيم وايه كه سانيك وا دياره خوښى به ده سته هينن له بهر نه وهى زور به گله ين
و روخساريكى خه م بار و گرياناويان هه يه. ئايا نه مه هيج كه سيك به ره و مه سيح
ده هينيت؟

ئەگەر خۆشى مەسىھىيەت لى ئىمانى كەسى باۋەردار بە مەسىھ نەبىت، ئەمە ۋەك فېكەي ھۆشدارى پېدائى رۇخى دەبىت كە ھۆشدارى دەدات: «ئېرەدا ھەلەيەك ھەيە». باش گويم لى بگرن، من نالىم دەبىت نواندن بگەين -خەندەيەكى گەورە بىخەينە سەر پوخسارمان و بە ھەمووان بلىين «من باشم» لە كاتىكدا جېھانى دەوروبەرمان دەرووخىت. ئەمەش بى سوودە. بارودۇخى ئىمانى مروقى باۋەردار بە مەسىھ ھەرچىيەك بىت پېويستە خۆشى بە ئىنجىلى مەسىھ ھەبىت.

ئەگەر خۆشى نەبىت، ھۆكارىك ھەيە.

ئېرەدا دەپرسم «كاتى خەلۋەتت چۈنە؟» «ئايا خودا فەرامۇش دەكەيت؟» «ئايا وشەي خودا دەخوئىتەۋە و بىرى لى دەكەيتەۋە؟» «ئايا نوپۇز دەكەيت؟» «ئايا ھىچ ياخيوون و گوناھىك ھەيە تۆبەت لىي نەكردبىت؟» «خودا داۋاي چىت لىدەكات بىكەيت، يان لەسەرى سەرزەنشتت دەكات، ۋە ئايا تۆ فەرامۇشى دەكەيت؟»

پاۋەستە

ئايا ھەست بە شكست دەكەيت؟ ئايا ئەمە فېكەي ھۆشدارى نىيە بۆ نەبوونى خۆشى، لە گوئىدا دەزرنگىتەۋە؟ لەخۆت بېرسە، بۆچى؟ بۆچى خۆشىم دىار نىيە؟

باۋەرم پى بگە، گرنگ نىيە چى پروودەدات و ئىمان چەندە يارىمان پىدەكات، شتىك ھەيە ھىشتا ھەر ۋەك خۆيەتى، بەبى گوران دەمىنئەۋە، ئەويش ئىنجىلە. ئەگەر شوئىنكەۋتەي راستەقىنەي مەسىھ بىن كەۋاتە گوناھەكائمان بەخشاۋە و رزگاريمان چەسپاۋە و بە دلئايىيەۋە دەبىت ئەم خۆشىيە لە دلئاندا دابنرېت.

پروونكردەۋە

پياۋىك ھەبوو بە ناۋى ھوراشىۋ سبافورد. چەند سالىك پىش ئىستا دەژيا. ئەگەر سىنارىۋى فلمىكى كارەساتبار بنوسىن ئەۋا دەتوانىن ئىمانى ئەۋ پياۋە ۋەك چىرۆكى فلمەكە بەكاربېننىن. زۆر شتى بەسەرھات؛ كورەكەي لە تەمەنى دوو سالى مرد، بەھۆى ئاگرە گەورەكەي شىكاگو ھەموو پارەكانى لەدەستدا ۋەھىچى نەما. ھەر

له پاش ناگره که بریاری دا له گه ل خیزانه که ی سهردانی هاوړیکانیان بکه نه له ینگلته را. ئیتر له گه شتی که له سهر که شتی که به ناوی (فیل دو هافر) شوینی گرت. به لام، له دوااین خوله کدا، به هووی کاریکه وه دواکهوت و ئیتر به ته نها خیزانه که ی نارد. له گه شته که دا تامپوئیکي گه وړه روویدا له نیوان دوو که شتی دا و هرووکیان به خیرایی نقووم بوون. بووه کاره ساتیکي جه رگپر. ژنه که ی ئه و تاکه که س بوو پرزگاری بوو.

هه موو ئه مه وه ک سپاره ی ئه یوب دیاره که له په یمانی کوندا ده بیینین. کئی ده توانیت ئه ندیشه ی ئه وه بکات هوراشیو چ هه ستیکی هه بووه؟ چوون ده توانین له گه ل ئه م هه مووه لیراییین؟ به لام کاتیک چووه ده ریا بو ئه وه ی چاوی به ژنه که ی بکه ویت، ئه و زه ریایه ی تیده په راند که منداله کانی تیدا مردبوون، ئه و گورانییه رڅوویه ی نووسی «له لای من باشه». وپرای ئه وه ی هه رچی روویدا، ئه و خووشی له ئینجیلی مه سیحدا دوزیه وه و به خدا دلخوش بوو.

جاکي

ئه گهر شیرمان نه مینئ و نه توانم کوپیک چا بکه م ئه وا هه ست به ترس ده که م و واده زانم جیهان گه شتوته کوئایی، نه ک هه ر پوه پوبونه وه ی شتیکی وه ک هی ئه م پیاوه. ئه گهر شتیکی ئاوا به سهر منداله کامدا بیت ده بیته کاره ساتیکي دلته نگی. به بیرم دی که وا فرانکی بچووکم له سهر په یژه کهوت و قاچیکي شکا به راستی ئه و کاته که سیکی بی سوود بووم؛ فرانک ناچار بوو به ته نها و به بی من بیاته نه خووشخانه. من ناتوانم له وه تیبگم ئه م پیاوه له و کاته ی خیزانه که ی مردووه چوون دوزیوه ته وه. لیره دا هه لیه ک هه یه - ئه مه مه حاله!

«که واته، له بهر ئه وه ی به باوهر بیتاوان کراوین، له ریگه ی عیسی مسیحی خاوه ن شکومانه وه له گه ل خودا ناشتیمان هه یه، له ریگه ی ئه ویشه وه پرپیډراویتییمان وه رگرت به هووی باوهر بیینه ناو ئه م نیعمه ته ی که ئیستا تیدا نیشته جین. شانازیش به هیوا ی شکوی خودا ده که یین. ته نها ئه مه نا، به لکو له ته نگانه شدا شانازی ده که یین، ده زانین ته نگانه دانه خوډاگرتن دروسته کات، دانه خوډاگرتیش ئه زموون، ئه زموونیش هیوا، هیواش نابیته هووی شه رمه زاری، چونکه خوشه ویستی خودا پرژاوه ته

ناو دلمان، به پوچی پیروژ که پیمان دراوه.» (پوما 5: 1-5)

له نامه ی روما، کاردانه وهی پوئس ده بینین له رووی هه موو ئه و نه هاهمه تیانه ی ژیان که بو ی هیئاوه. لییدرا و فریدرایه زیندان، که شتییه که ی تیکشکا، چه ندین پوژ تپه ری و هیچ خوراکیک نه بوو بیخوات، گه له که ی ره تیان کردبووه، ماوه یه کی دریژ بوو به ده ست نه خو شیییه وه ده ی نالاند. به شیوه یه کی بنه ره تی، له ته رازووی زه حمه تییه کانی ژیاندا، پوئس پشکی زیاتری هه یه له زوربه ی ئیمه! له گه ل ئه وه شدا کاتیک به شی پیئجه می نامه ی رومای نووسی، ده بینین پوئس دلخوشه، هه رچی به سه ری هاتوو ئه و دلخوشه به خودا. پوئس به رده وام سوپاسگوزار بوو له پیئاو ئینجیل. ده یزانی که س ناتوانیک ئه م پرزگارییه ی لی بستینیت، وه به ریژه ی 100% گونا هه کانی به خشراوه، ئه وه خو شی پیداو. ده یزانی خودا زاله و ئه وه به س بوو بو ئه و - به ته واوی پشتی پی به ست. هیوا ی به مه سیح هه بوو.

پاوه سته

ئایا ده توانین هه مان شت بلین؟ به رای تو ئه مه چی ده گه یه تیت بو ئیمه که وا پوژ به پوژ ده ژین؟

مرو ف بیته باوه ردار به مه سیح ئه مه وه ک ئه و شیوازه ی ئاین نیه که وا له خزمه ته که مان جنو که یه کی جادووی بینین. ناتوانین سی جار شتیک بلین و پاشان له پی ده ستمانی لیک بخشین و هه موو شتیک به باشی به ریوه بچیت. به لام، ئه وه ی ده توانین له و کاته دا بلین که پوژانی سه خت دینه به رده ممان ئه وه یه بیر له و به لینه بکه یه وه که له مه سیحدا بو ئیمه یه و وه به ئینجیل دلنه وایی خو مان بکه ین. ده توانین به بیر خو مانی به یئینه وه که وا به لینه کانی خودا راست و پشتی پی به ستین و متمانیه ی پی بکه ین.

ده ستی پیوه بگرین و هیوا پر نه بین!

هه رچی روو بدات، ژیان تووشی هه رچییه کمان بکات.

بارودوخ هه رچه ند سه خت بی، هه رچه نده دل بشکینیت، هیشتا ده توانیت له مه سیحدا هه سانه وه بدوزیته وه. ره نگه وا دیاربیت بارگرانیه که ی تیکشکینه ر بیت،

بەلّام ھېشتا دەتوانیت خوۆشى راستەقىنەى تىدا بدۆزىتەوہ. ئەو راگىرت دەكات. دەتوانىن متمانەى پى بکەين.

«بۆيە ورە بەرنادەين. ئەگەر بە پروالەتیش لەناوچىن، ئەوا ناخمان پۆژ بە پۆژ نویتەر دەيیتەوہ، چونکە تەنگانەى سووک و کاتىمان شکۆمەندىيەكى گرانى ھەتاهەتايى بۆ ئىمە لى دىتە کايەوہ. ئىمە تەماشاي شتە يىزاوہکان ناکەين، بەلکو شتە نەيىزاوہکان، چونکە يىزاوہکان کاتىن، بەلّام نەيىزاوہکان ھەمىشەيىن». (دووەم کۆرنسۆس ٤: ١٦-١٨)

دەيىت لەبىرى نەکەين چى ھاتووە: ژيانى ھەتاهەتايى لەگەل ئەو خودايەى کەوا پزگارى کردىن. رەنگە ھيوامان بەو شتە کاتىيانە ھەيىت کەوا بۆ پىنج خولەک دلخۆشمان دەكات، بەلّام لە ناخماندا دەزانىن شتائىکن بەسەردەچن. دووەم نامەى کۆرنسۆس بەبىرمان دەھيىتتەوہ کە ئەو شتە کاتىيانە ھەرگىز بەراورد ناکرئ بەو شکۆيەى لە ھەتاهەتايىدا دىت. رەنگە شکستمان ھىنايىت، تىکشکاو بين، لىمان درايىت لە ژيان، بەلّام ئەم ژيانە شتىكى کاتىيە و بەسەردەچىت.

پراوہستە

بۆچى ھەول دەدەيىت لە ژياندا خوۆشى بدۆزىتەوہ؟ چۆن دەتوانىت زياتر پەيوەست بيت بە مەسح؟

بابەتەکە ھەرچىيەک بيت، دەتوانىن خوۆشيمان لە ئىنجىلى مەسحدا بدۆزىنەوہ و پى دلخۆش بين. کاتىک ئەوہ دەکەين، ئەوا دەتوانىن گۆرانىش بلئىن، وە لە دلەوہ بلئىن: «لەلای من باشە».

خالى سەرەكى

ئىمە کاتىک دلخۆش دەبين بە خودا ئەوا ھەرچىيەک بيت خوۆشيمان دەدۆزىنەوہ. بىر لەو ھيوايە بکەوہ کە لە مەسحدا ھەمانە و دەستى پىوہ بگرە. ھىوابر مەبە.

نايەت بۆ ئەزبەرکردن

«ستايش بۆ خودا، باوکى عىساي مەسحى پەرورەدگارمان! بەھۆى

به زه بيه فراوانه كه يه وه له دايكبوونه وهى پى به خشين، بو هيوايه كى زيندوو به هه ستانه وهى عيساي مه سيح له نيو مردووان، بو ميراتي كى كه نافه وتيت و گلاو ناييت و كال نايته وه. ئه و ميراته بو ئيوه له ئاسمان پاريزراوه.» (يه كه م په ترؤس ١: ٣-٤)

يان

«شاره پيرۆزه كه ش، ئورشه ليمى نويم بينى له ئاسمانه وه له لايه ن خودا وه ده هاته خواره وه، وه ك بوو كيكي رازاوه بو زاواكه ي ئاماده كراييت. گويم له ده نكيكي گه وره بوو له ته خته كه وه فه رمووى: «ئه وه تا نشينگه ي خودا له گه ل خه لك، ئه و يش له گه ليان ني شته جي ده بيت. ئه وانيش ده بن به گه لى ئه و، خودا خو ي له گه لياندايه و ده بيته خودا ي ئه وان. ئه و يش هه موو فرميسكيكي چاويان ده سپرته وه، ئيتر مردن ناييت، شيوه ن و هاوار و ئازار نامين، چونكه شته كانى پيشوو به سه رچوون.»» (ئاشكرا كردن ٢١: ٢-٤)

پوخته

زور جار خو شى و به خته وه رى تيكه ل ده كه ين له بهر ئه وهى وا ده رده كه ون ليكچوون. به خته وه رى له سه ر بنه ماي بارودوخى كاتيمان بنياد ده نريت، وه ك بارودوخى ژيان. له بهر ئه وه كاتي ك شتى باش رووده دات به خته وه ر ده بين، به لام كاتي ك كاره سات رووده دات له ژيريدا تيكده شكين. به پيچه وانه ي به خته وه رى، خو شى شتيكه به پشتبه ستن به بارودوخ ناگوريت. ئه و خو شيه ي له كتبيى پيرۆزدا هاتوو به رده وام ده بيت و هه رچييه ك له ده ورو به رماندا رووبدات هه ر دلخوشين به خودا.

مه به ست چيه؟

دهيټ باوه پداران به مه سيح له ئاشتيدا گه شه
بکه ن.

۳- دەرڤه تېك به ئاشتى بده

«به لام به روبروومى رۆحى پېرۆز ئەمەيه: خوشه ويستى، خوشى، ئاشتى، ئارامگرتن، نيانى، چاكه، دلسوۆزى، دلنهرمى و به سه رخودا زالبوون. شه ريعهت نيهه له دژى ئەمانه بيت.» (گه لاتيا ۵: ۲۲-۲۳)

جاكى

ههفتهى رابردوو به نيو باخچه يه كدا ده گه رامه وه به ره و ماله وه سه رنجم دا جاكى له دوای يه كيك له منداله كانى ده رويشت. زور گرژ و نيگه ران بوو. ته نانه ت له دوره وه توانيم مه زنده ي بكه م، له تووره ييدا هه موو جه سته ي ده له رزى. بانگى جاي هاو پرئى كرد كه به پرئگادا ده رويشت، ئينجا ويته كه روون بووه وه: كچه بچوو كه كه ي لى وونبوو، بيللى جان. زور بوى خه م بار بوو. هه ر كه سيك مندالى هه بيت ئەو هه سته ده زانيت؛ ترس، توقين، بيئارامى، هه مووى به سه ريدا زال ده بن له كاتيكدا هه موو بستىكى ئەو شوينه ده گه پرئيت به هيوای ئەوه ي كوره كه ت بدوزيته وه. بيللى جان. جاكى لئى تووره بوو. له كه متر له چركه يه كدا ترسيكى زور بووه تووره ييه كى زور -هاواری ده كرد و ويى فرانكى له دوایه وه به ئاراسته كه ي ديكه دا ده رويشت. نامه وي ت من له شوينى بيللى جان بم له و كاته ي ده گاته ماله وه.

زور پيك له ئيمه گرى تووره يى ده گرین. مافى ئەوه مان هه يه په ست بين له كه سيك يان له شتيك. مندالان شيتمان ده كه ن -ئوه وى له كاروبارى كۆمه لايه تى كار ده كات كه دلمان راده گرئت، هاو پرئيامان له فه يسبوک په ستمان ده كه ن، ئەو پياوه ي به ئوتومبيله كه ي پرئگامان ده گرئت. وه لسته كه كۆتايى ناييت. هه نديك جار زور به ي خه لكى وا ديارن كه ده رپون هه سته وه ريكي تووره يى ئاست نزميان له ناوقه ديان هه لگرتوه، ته نانه ت به كه مترين په ستى هينده

ناخايه نیت جلهوی تووره ییان به رده دهن. وه به شیوه یه کی له پیر و ترسناک، ده بینیت بارگران و بریندارن به تهوژمی ئه و سوژه ی له ناخایانه وه ده رژیئت.

سه بارت به زوریئک له ئیمه ناشتی وه ک خه یاله، شتیکه هه رگیز له ژیا ماندا نایه ته دی. ئه گهر له گوگل به دوای وشه ی «ناشتی» دا بگه ریئن و له گو قاره کان به دوایدا بگه ریئن و له مالپه ری ئه مازون ته ماشای کتیب بکه ین یان ته نانه ت راگه یاندنه کانی ته له فریوئیش بکه ینه وه که باسی ئه و بابه ته ده کهن، ده بینین هه موویان پرن له ئاموژگاری و ئه و کتیبانه ی له سه ر بابه تی «چون... ده که یه تی» بو دۆزینه وه ی ناشتی ناخت. وه ک ئه وه دیاره هه مووان له گه راندان به دوای ناشتیدا. به لام ئایا هه مووان به دوای هه مان شتدا ده گه ریئن؟ هه ندیک خه لک پییان وایه که ناشتی ته نها ئه وه یه بو ماوه ی پینج خوله ک شه ر نه بیئت یان له نووسینگه ی پیشوازی له نۆرینگه ی پزیشکی قسه ی ناشیرین نه کریئت. هه ندیک که سی دیکه پییان وایه که ناشتی نه بوونی زه حمه تیبه له ژیان، نه بوونی خه م یان شتیئک نیگه رانت بکات، یان نه بوونی جهنگ له جیهان. که واته ناشتی چییه؟

پراوه سته

ئه گه ر پرسیا رت لی بکه م، پیناسه ی تو بو ناشی چی ده بیئت؟

حه زم له م دیمه نه یه له فلمی «شاجوان Miss Congeniality» کاتیک پرسیا ر له هه ر به شدار بوویکی پیشبرکی شاجوانی ده کریئت «گرنگترین شت چییه کومه لگا پیویسته تی؟» یه ک له دوای یه ک، به رده وام له دوای یه ک، هه مووان خه ندیه کی جوان ده کهن و هه مان شت ده لین: «ناشتی جیهانی!» له دوای ئه و وه لامه چه پله ریژان و هه ندیک هاواری بینه رانی به دوادا دیت. ئینجا گریسی هارت هه نگاو ده نیت بو ئه وه ی له مایکرو فون قسه بکات، که وا ساندر ا پۆلۆک نواندی کردوه. ئیستا کاتی ئه وه یه وه لامی پرسیا ره که بدریته وه. گویت له پرسیا ره که ده بیئت، «گرنگترین شت

چیه کومه لگا پيوستیه تی؟» به هه موو هاوسه نگی و ریکیه که وه وه لام ده داته وه: «سزایه کی قورستر هه بیته بو ته وانیه نازادکردنی مه رجدار پیشیل ده کهن، نه ی ستان...» بیده نگیه کی به سه سامیه وه بالی به سه ره هه موواندا ده کیشیت و هه مووان ده توانن گوئیان له ده نگی سیرکه بیته له دواوه ی پاره وه کانه وه. ستان سه رسام دیاره و به ته واوی نازانیت چی بکات هه تا نه وه ی جریسی دریزه ی پیده دات و ده لیت: «... وه ناشتی جیهانی!» ئیتر جه ماوهر ده ست به چه پله پریزان ده کهن. ره نگی وا نه ندیشه ی ده که یین که «ناشتی جیهانی» وه لامیکی پیوهره له پیشبرکی شاجوان، به لام نه و ناشتییه چیه که وادیاره هه مووان ده یانه ویت؟

زوربه ی خه لگی ناشتی پیناسه ده کهن به نه بوونی شه ر، هیمنی به دریزایی کات، یان ژیانیک بژیین به تال بی له مملانی یان نازاوه یان شه رکردن.

به لام ئایا ته نها نه مه ناشتییه؟

نه گهر به م شیویه بیته، که واته چۆن ده توانین له و ئایه تانه ی کتییی پیروز تیبگه یین که پیمان ده لیت ده بیته زه حمه تی و مملانی بیته ناو ژیانی باوه پردارانه مان به مه سیح؟ بو نمونه، یاقوب ۱: ۲-۳ ده لیت: «خوشکان و برایانم، به وه پهری خوشیی دابین، کاتیک ده که ونه نیوچ ژوره ها تا قیکردنه وه و ناخوشیییه وه، چونکه ده زانن تا قیکردنه وه ی باوه پرتان دانه خوداگرتن دروستده کات». نه م وشه بچووکه «کاتیک» که له ئایه تی ۲ ده یینین پیمان ده لیت ئیمه، وه ک باوه پردار به مه سیح، ده بیته چاوه رپی تا قیکردنه وه و مملانی بین له ژیا مان.

که واته ئایا ده کریته به راستی ناشتی نه بوونی شه رکردن و مملانی

بیته؟

چۆن ده کریته نه مه له سه رمان په پره و بیته، وه ک باوه پردار به مه سیح، چاوه رپی تا قیکردنه وه بکه یین به لام له سه ریشمان بیته ناشتیشمان هه بیته له ژیا مان؟ ئایا نه مه سه رلیشیاوای نییه؟ ده بیته شتیک

هه بیټ که موکوړیمان لپی هه بیټ. که واته چییه؟

چون له بابه ته که تیگه م؟

چون ناشتیم هه بیټ له گه ل که سانی دیکه و له پیناو

خوم؟

ثایا به راستی ده بیټ ناشتیم

هه بیټ له هر حاله تیکدا نه گهر

پیم ده لیت که واپیویسته چاوه ری

ململانی و کاتی قورس بکه م؟

هه موو نه م پرسپاران نه گهر به وریایه وه وهری نه گرین ده کریت میشکمان
بتوینتیه وه. ده کریت هه ست بکهین به سه رماندا زال ده بن. به لام با به وردی بیر له م
شته بکهینه وه. هیواخوالم به کوتاییهانسی نه م به شه تیگه یشتتیکی باشتمان هه بیټ
بو ههریک له واتای ناشتی و شیوه که ی له ژایماندا.

«که واته، له بهر نه وه ی به باوه پیتاوان کراوین، له ریگه ی عیسی

مه سیحی خاوه شکومانه وه له گه ل خودا ناشتیمان هه یه» (رؤما ۵: ۱)

نامه ی رؤما پیمان ده لیت که و ناشتی له وه زیاتره ته نه ا ژیان بیت به بی ململانی،
زیاتره له وه ی ته نه ا نه بوونی ململانی و دلپراوکی له ناخماندا. باسی ناشتییه ک ده کات
ته نه ا به وه وه دیت که بزاین هه موو شتیک له نیوان تیمه و خودا چاره سهر کراوه و
ریکخراوه. نامه ی رؤما پیمان ده لیت که زورترین پیویستیمان نه وه یه له گه ل خودا
ناشتیمان هه بیټ، وه ته نه ا له ری عیسی مه سیحی کوره که یه وه ده توانین نه و
ناشتیه بدوزینه وه.

پراوه سته

له بنه رته دا بوچی له گه ل خودا ناشتیمان نییه؟

به هو ی گونا هه یوه ندیمان له گه ل خودا پچرا. خودامان پشتگو ی خست، لی ی
یاخی بووین و نه وه مان کرد که خومان ده مانویست. له راستیدا، نه و نایه ویت هر
ته ماشاشمان بکات، تیمه ته و او بیزراوین له لای نه و. (حه به فوق ۱: ۱۳) ده لیت:
«چاوه کانت له وه پاکترن ته ماشای خراپه بکه ن، ناتوانیت به رگه ی خراپه کاری بگریت».

گوناھی ئیمه به سووکایه تی داده نریت به رامبه ر به خودای پیروز و تهواو، وه ئیمه پیویستمان به که سیکه هانپاریزیت، له ترسی ئه وهی له به رده می ئه ودا به تهواوی له ناوچین. ئایا له وینه که تیده گهن؟ ئه مه وینه یه کی جوان نییه، ئه ی وا نییه؟ ههروهک وینه یه ک نییه ده برپینی ناشتی بیت ئه گهر له دووریشه وه بیت؟

«کهس بیتاوان نییه، ته نانهت یه ک که سیش،

کهس نییه تیبگات،

کهس نییه به دوا ی خودا بگه پرت.

هه موو پروویان وه رگپرا و

تیکرا بی سوود بوون.

کهس نییه چاکه بکات،

ته نانهت یه کیکیش نییه.» (رؤما ۳: ۱۰-۱۲)

رؤما ۳: ۲۰ ده لیت: «به کرداری شه ریهت کهس له لای خودا

بیتاوان نابیت، به لکو گونا له ریگه ی شه ریه ته وه ده ناسریت»

شه ریه تی خودامان شکاند و ئه مه ش باجی هه یه.

شه ریهت هه یه بو ئه وه ی پیشامان بدات خودا چۆنه، له هه مان کاتدا، ئه وه مان پیشان بدات ئیمه چیمان به سه رهاتوو، له بهر ئه وه ی ناتوانین بیپاریزین. ئاراسته مان ده کات به ره و مه سیح و پیویستیمان به وه. وه ک ئاوینه یه ک ره نگدانه وه ی ئه و راستیه یه که وا تیداین، شه ریهت وینه یه کمان پیده دات بو ئه وه ی له راستیدا چۆنین. به شیوه یه کی به ره تی، ئیمه ته نها له سه ر جوگه له یه ک نین، ئیمه له ناوه راستی تسونامیداین، به بی سه ول. به لام بهر له وه ی ویرانبوونی تهواو پروودات، هه والی خوش هه یه. ئیستا ده زانم من کاتیک ی زیادم به سه ربردوو به بو گیشتن به م خاله، به لام ناتوانم به لیت پیدم، بابه ته که شایانی چاوه پروانییه.

ئیمه ناتوانین شه ریهت بیپاریزین،

به لام عیسا ده توانیت و ئه نجامی دا.

«ئه مانه م پی گوتن تا کو ناشتیتان له مندا هه بیت. له جیهاندا

تووشی تهنگانه دهبن. بهلام ورهتان بهرز بیت، من جیهانم
بهزاندووه.» (یوحنا ۱۶: ۳۳)

دوور له عیسا ناتوانین ناشتی راستهقینه بدوژینهوه. بابهتهکه هیئده ئاسانه.
رینگایهک نییه بتوانین تهنانهت له دووریشتهوه پییوه پاریزگاری له خویمان بکهین
یان نرخى پیویستی گوناهاکامان بدهین. بهبئ مهسیح تسونامی حوکمدانی خودا
دادپهروه رانه و به تهواوی دهمانسپریتیهوه و نامانهیلئت. بهلام، خودا ده رچهیهکی
پییه خشین. بریاری دا به عیساى مهسیح رزگارمان بکات.

«له بهر ئه وهی مهسیح ته نهها جاریک له بهر گونا ئازار درا، بیتاوان له
پیناوی تاوانباران، تاکو له خودامان نزیك بکاتهوه. خه لک مهسیحیان
کوشت بهلام خودا به رۆح زیندووی کردهوه.» (یه کهم په ترۆس ۳: ۱۸)

روونکردنهوه

ئه گهر له مالى جاکى بیت بو خواردنه وهی کوپیک چا، هاوړی کونه کهی بیت
گفتوگو بکات، فرانک، به خیرایی پیت ده لیت بوچی به جیی هیشتووه. پیت ده لیت
کهوا روژیک له پوسته وه نامهیه کی پی گه یشتوو کهوا پیی راگه یه نراوه ده ردیته دادگا
له بهر ئه وهی قهرزی کریدیت کارتى نه داوه، ئیستاش بهو سووهی خراوته سه ری و
به خه رجی دادگاش قهرزه که بوته هه زاران دۆلار. بو چه ندین مانگ، نووسراوی
داواکاری پشتگوئ خستبوو، له ناو چه کمه جه کانى چیشته خانه ده یشاردنه وه، بهو
هیوایه ی فرانک نه بییئت، له پر قهرزیکى گه وه ری بینى و نه یده زانى هه یه. وای زانى
هه موو شتیک له ده ست ده دات، به لکو بویمان ده رکه وتوووه کهوا له راستیدا فیل ده کات.
ئیسنا بابه ته که گه وره تره له پاره: ده کرا تووشی تومه تی تاوانکاری بیته وه. ده بووايه
له کو تایدان دانی پیدا بنیت و به فرانک بلیت، به تهواوی ئه قلی له ده ستدا و
ته قیه وه. ده ستی بو ژووری دانیشن درپژ ده کرد و گوتی: «سویند ده خوّم سه ره تا وام
زانى لیم ده دات، به لام مستی له دیواره که دا و ئه و کونه ی لی دروست کرد. هه موو
ئه وهی کردمان چه ند هه فته یه که مشتمپر بوو. شتیکى بیزارکه ر بوو که هه لسوکه وت
له گه ل ترس و ململانیدا بکه م، به درپژایى کات ده گریام. ئیسنا پیویسته به ته نهها بچه
دادگا. فرانک ته نهها گرنگی به خو ی ده دات.» به لام راستیه که ئاشکرا بوو، فرانک

پښت له بهر نه وهی نهیده توانی له گه ل هه موو درو کانی لپړا بیټ، یان له گه ل یاریکردن و شه پرکړدنه کانی. له م کاته دا همه بو ته و زور بوو هه تا ته و کاته ی دانی پيدا ده نيټ - ناساتر بوو که وا لټی تووړه بیټ.

کاتی دادگایي زور له وه خیراتر هات که چاوه پړی ده کرد و پښوسته له گه لټی بچیت بو ته وهی پشٹیوانی بکه یټ. تو ده زانیت گرنګ نییه چه نده په شیمانہ یان چه نده جوان دیاره له نیو باشتین جلوبه رګدا که وا ده توانیت بو ی دابین بکه یټ، هیچ شتیګ له بهر ژه وه ندی ته و پروونات. له باشتین حالته دا پښار دتیکی زوری به سه ردا ده سه پښرټ و پښوسته ده کات له سه ری هه مووی بدات. گوتی: «رقم له م شوښه یه. وا دیاره هه مووان سه رنجیان له سه ر منه. زیاتر و زیاتر بیزم ده بیته وه». جاکي کاتیک له دادگا پاریزه ری کومپانیای بینی هه ندیک شله ژا له بهر ته وهی وا دیار بوو له خو ی رازییه. ته مه تووړه ی کرد، له بهر ته وهی ته مه یه کیک بوو له خراپترین روزه کانی ژیانی. کاتیک قسه ده کات وا دیار نییه که هیچی لټی تیګات. له راستیدا، ده بینیت زه حمه ته باوړ به و راستییه بکه یټ تیدایت. به لام گوتی: ته م به یانییه که سیکی نادیار به ته واوی قه رزه که ی داو ته وه و تیچووی خه رجي دادگاشی داوہ. «ناکریټ ته مه فرانک بیټ - کټی ده توانیت ته مه بکات؟ نه خیر، ته مه راست نییه. بیګومان یارییه کی خراپ ده کات له می شکمدا. قه رزه که دراو ته وه و ته وه تا تو مه ته که م له سه ر لاده دن - چو ن ده کریټ ته مه بیټ؟»

نموونه یه کی ته واو بو پروونکردنه وه نییه، به لام عیسا به م شیوه یه به مردنی خو ی ناشتی ټیمه ی له گه ل خودا کړییه وه. ته و که وا ته واو و بیګوناه بوو، ته و نرخه ی دا که وا له سه ر ټیمه بوو، له پښاوی ټیمه بووه گوناه. رومًا 5: 19 ده لټت: «له بهر ته وهی وه ک چو ن به یاخیوونی که سیکی زور که س گونا بهار کران، به هه مان شریوه به گوپړاپه لټی که سیکی {عیسا} زور که س بیتاوان ده کړین.» به دانه وهی قه رزه که ی ټیمه، عیسا ته نها حوکمدانی خودای په پیره و نه کرد، به لکو هه روه ها ټیمه ی کرده راستودروست. له بهر ته وهی مه سیح نرخي گونا هه کانی ټیمه ی داوہ خودا ته نها لیمان خو شنایټ، به لکو به شیوه یه ک مامه له مان له گه ل ده کات وه ک ته وهی هه رگیز گونا هه مان نه کرد بیټ. ته وهی مه به ستمه ته وه یه ته و به شیوه یه ک مامه له مان له گه ل ده کات وه ک ته وهی به ته واوی گوپړاپه لی شه ریعت بووین. هه لمه خه له تین، ته و

گوناهه کانمان پشتگوئی ناخات؛ نرخه که ی ده بیټ بدریت، به لأم مه سیح داویه تی. ئەو نرخه که ی دا و ناشتی هه تاهه تایی له گه لّ خودا هینایه دی. بهم شیویه ته تسونامی هیمن و خوش ده بیټ وهک گو میکی لی دیت بو مرای.

پراوهسته

بگه ریوه بو چیرۆکی جاکی. بو خوله کیک خوت له شوینی فرانک دابنی هه موو قهرز و فرتوفیله کانی لیت دهشاردهوه، به ناوی تو و به تو واژۆ دهکات بو دانه وهی قهرزه کان. کاردانه وهت چۆن ده بوو؟ ده توانیت لی خوشبیت؟ ده بوایه جاک ی وهک باوه پرداریکی نو ی چۆن مامه له له گه لّ هه لویسته که بکات؟

له به شه کانی رابردوو چه ندین جار گوتم کاتیک ده بین به باوه پردار ده بیټ بگۆرین. کاتیک له گه لّ خودا ناشتیمان ده بیټ پیویسته له ری مه سیح بگۆرین. له ژیا ماندا ئەمه ده بین، له بهر ئەوه ی په یوه ندیمان له گه لّ خودا نه ک هه ر ده گۆریت و ده بوو ژیت هه، به لکو په یوه ندیمان له گه لّ که سانی دیکه ش ده گۆریت. نه ک ته نها له گه لّ خودا ناشتیمان ده بیټ، به لکو ده توانین له گه لّ خه لکیش ناشتیمان هه بیټ. کاتیک ده سته که ین به په پر وه کردنی لیخوشبوون و ئارامی به لگه ی ئەم گۆرانه ده بین، وه کاتیک به ره نگاری فریودان ده بین هه، کاتیک به راستی به رگه ی به رپرسیاریتی گوناهه کانمان ده گرین له بری لۆمه کردنی که سیکی دیکه یان شتیکی دیکه، کاتیک به ره نگاری ده که ین له دژی ئەو پالنه ره ی که وا پالمان ده نیت بو سه لماندنی راستودروستی خو مان یان لۆمه کردنی که سانی دیکه، یان کاتیک به ره نگاری لووتبه رزی ده بین هه. له پر سه رنج له و ریگیاهه ده ده ین که پیشتر تیدا ده ژیا ین، ئیتر هه ز ناکه ین هیچیتر ئاوا بژین. خودا شیوه مان داده ریژیت هه.

کاتیک له ناخه وه به ره وه ده ره وه ده گۆرین به شیویه کی دیار ده رده که وین، خه لکی تیبینی ده که ن، وه خودا شکۆمه ند ده بیټ.

له م خاله دا هه ست ده که م که پیویسته بنووسم «کو تایی» ئینجا به خوشحالییه وه برۆین له بهر ئەوه ی «که واته، له بهر ئەوه ی به باوه ر بیاوان کراوین، له ریگه ی

عیسای مہسیحی خاوهن شکۆمانه وه له گه‌ل خودا ئاشتیمان هه‌یه» (رۆما ۵: ۱). هه‌موو شتی‌ک گه‌یشه‌ته شوینی خو‌ی، چیرۆکه‌که کۆتایی هات، ئه‌ی وا نییه؟ مه‌به‌ستم، خودا چه‌سپاوه و هه‌رگیز ناگۆرێت. هه‌یج شتی‌ک ناتوانی‌ت ئه‌و ئاشتیبه‌ بگۆرێت که ئیستا له‌گه‌لی هه‌مانه، ئه‌ی وا نییه؟ به‌لام چی ئه‌گه‌ر ئه‌مه له‌سه‌رمان په‌یره‌و نه‌ییت؟ چی ئه‌گه‌ر ئیستا ئاشتی له‌ ژیا‌مدا نه‌ییت؟

راوه‌سته

ئایا شتی‌ک هه‌یه ئاشتی نه‌هه‌یلت؟ ئه‌و شته‌ چیه‌؟

ئایا گونا‌هه‌یکه‌ تۆبه‌ی لێ نه‌که‌یت؟ وه‌کو جاکی، ئایا له‌گه‌ل ده‌وروبه‌ره‌که‌ت درۆ ده‌که‌یت؟ ئایا له‌نیوان دوو ده‌سه‌دا ویلت؟ چه‌زت له‌ شتی‌که‌ یان که‌سه‌یکه‌ که‌ پێویسته‌ چه‌زت لێ نه‌ییت؟ به‌ نه‌ینی و به‌ فی‌ل «به‌ ئامانجی ده‌گری‌ت»؟ پشت به‌ خودا نا‌به‌ستیت؟ نیگه‌رانی هه‌موو شتی‌کی؟ ئالووده‌ی به‌ جله‌وگیری هه‌موو شتی‌ک؟ ئایا ئازاری رابردووت کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئیستات هه‌یه؟ ئایا پشت به‌ شتی هه‌له‌ ده‌به‌ستیت و په‌نای پێ ده‌گری‌ت؟

«که‌واته‌ ئیستا تاوانبارکردن بۆ ئه‌وانه‌ نییه‌ که‌ له‌گه‌ل عیسا‌ی م‌ه‌سیحدا په‌کن» (رۆما ۸: ۱)

کی‌شه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ ئی‌مه‌ هه‌موومان به‌ ئاسانی راستیبه‌که‌ له‌بیر ده‌که‌ین. با‌به‌ته‌که‌ وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ ئی‌مه‌ فی‌ری وان‌ه‌یه‌ک ده‌بین ئینجا له‌پر، پاش سێ خوله‌ک ته‌واو له‌بیری ده‌که‌ین. پێویستمان به‌وه‌یه‌ به‌ شی‌وه‌یه‌کی چه‌سپاو راستیبه‌کانی ئینجیل‌مان به‌بیر به‌یترینه‌وه‌ و بۆ ژیا‌مان پێی بدوین. هه‌رچی‌ه‌ک بی‌ت ئاشتی نه‌هه‌یلت، به‌ نوێژکردن و تۆبه‌کردنه‌وه‌ به‌ره‌و لای خودا رابکه‌. له‌گه‌لی سه‌رراست به‌ و پێه‌وه‌ په‌یوه‌ست به‌، سوپاسی بکه‌ بۆ رزگارکردنت و ئه‌و هیوا‌یه‌ی له‌ مه‌سیحدا بۆ تۆیه‌. به‌ خوینی عیسا ئاشتی ئی‌مه‌ی ک‌ری و جگه‌ له‌ خو‌مان، به‌ یاخیبوونی گه‌م‌زانه‌ و گونا‌ه، ناتوانی‌ت ئه‌وه‌مان لێ ببات و نه‌یه‌یلت.

خالی سه‌ره‌کی

عیسا به‌ خوینی خو‌ی ئاشتی ئی‌مه‌ی ک‌ری و ته‌نها یاخیبوونی گه‌م‌زانه‌ و گونا‌هی

نایهت بۆ ئەزبهركردن

«هه‌میشه به عیسی‌ی خاوه‌ن شكۆ دلشاد بن. دیسان ده‌یلیمه‌وه، دلشاد بن! با هه‌موو خه‌لك به رووخۆشیتان بزانیته. هاته‌وه‌ی عیسی‌ی خاوه‌ن شكۆ نزیكه. نیگه‌ران مه‌بن، به‌لكو با له هه‌موو شتیكداداواكاریتان به نوێژ و پاران‌ه‌وه و سوپاسگوزاریه‌وه له‌لای خودا زانراو بیته. ئاشتی خوداش، ئه‌وه‌ی به‌رزتره له هه‌موو تیگه‌یشتتیك، دل و بیرتان به یه‌كبوونتان له‌گه‌ل عیسی‌ی مه‌سیحدا ده‌پاریژیته.» (فیلیپی ٤: ٤-٧)

پوخته

ئاشتی وه‌ك شتیكه هه‌موومان تیده‌كۆشین بۆ به‌ده‌سته‌پنانی، وه هه‌رگیز نایه‌پنینه دی یان لێی تیناگه‌ین. ئاشتی زیاتره له ژیان به‌بێ گرفت و ململانی. پێویستمان به ئەزموونکردنی ئه‌و ئاشتییه‌یه كه له زانینی ئه‌وه‌وه دیت كه هه‌موو شتیك له‌گه‌ل خودا چاره‌سه‌ر كراوه و پێكخراوه. عیسا، به‌مردنی خۆی، ئاشتیمان بۆ ده‌هینیت له‌گه‌ل خودا. دوور له عیسا هه‌رگیز ئاشتی راسته‌قینه نادۆزینه‌وه.

مه به ست چيه؟

دهيٽ باوه پرداران به مه سيح له نارامگرتندا
گه شه بکه ن.

۴- عەرەبانە كە مەخە بەردەم ئەسپە كە:

ئارامگرتن

«بەلام بەروبوومی رۆحی پیرۆز ئەمەیه: خۆشەویستی، خۆشی، ئاشتی، ئارامگرتن، نیانی، چاکە، دلسۆزی، دلنەرمی و بەسەرخۆدا زالبوون. شەرعیەت نییە لە دژی ئەمانە بێت». (گەلاتیا ۵: ۲۲-۲۳)

كاتیك مندال بووم سەرۆك وەزیرانیكمان هەبوو ناوی مارگریت تاجەر بوو. هەر كەسێك لە ولاتی شانیشینی یەكگرتوو تەمەنی هەژدە سالی تێپەراندبێ دەزانیت كۆ بوو. خەلكانی دەوربەری شارەكان خۆشیان دەویست و چینی كریكاران پقیان لێی بوو. تاجەر وەكو مارمایت و ابوو، یان حەزت لێتەتی و یانیش رقت لێتەتی؛ ناوەرستی نییە. ئەمە یەكەم جارمە و دلنیام دوایین جاریشم دەبیت، بەلام دەمەوێت قسە یەكی ئەم ژنە پۆلایینە وەر بگرم. «من بە شیۆه یەكی ناوازه ئارامگرم، بەو مەرجهی كاروبارەكان بەگوێرەیی شیۆازی من بەرپۆه بچن و لە كۆتاییدا ئەوهی دەمەوێت بە دەستی بهینم».

راوەستە

بە رای تۆ لە راستیدا چی دەلێت؟

كیشە كە ئەوهیە تاجەر بە تەواوی كرۆکی راستیی پێكاوه. زۆریك لە ئیمە ئارامگرتن بەوه پێناسە دەكات كە تەنها چاوه پوانییه هەتا ئەوهی دەمانەوێت بە دەستی دەهینین. بەلام لە راستیدا ئەمە ئارامگرتن نییە، ئەهێ وانییه؟ ئەمە پێناسەیی خۆراگرییه، یان چەسپاوی، یان پیشاندانی خواستییکی پۆلایین. بە داخهوه، ئیمە ئەو شیۆازهی بێرکردنەوه وەردەگرین بۆ پەيوەندیمان لە گەل خودا. كە داوای شتیك لە خودا دەكەین ئینجا تەنها چاوه پۆ دەكەین هەتا هەل دەستیت بە گەیانندی كەلوپەله كە ئەوهی خودا وەكو مالمپەری ئەمازۆن بێت. لە راستیدا، دەمانەوێت وەك ئەمازۆن پرایم هەل بستییت بە گەیانندی كەلوپەل (ئێستا یان ئەوهی بە یانی)! ئینجا كاتێك ئەوهی دەمانەوێت بە دەستی ناھینین،

c جۆریك خواردنی بە ناوبانگە لە ئینگلتەرا - وەرگری.

بهو پڙگايه‌ی ٿيمه ده‌مانه‌وٽ، باوه‌رمان قه‌يران و شڪستي ٿيده‌که‌وٽ، و تووشی تووره‌ی ده‌بين! به‌لکو ره‌نگه ده‌پرسين داخوا به‌راستی خودا ٿيمه‌ی خو‌شده‌وٽ. به‌هه‌رحال، ٺه‌گه‌ر به‌راستی خودا خو‌شمانی بووٽ ٺه‌وه‌ی پيده‌به‌خشین که به‌ر له‌هه‌موو شتيک ده‌مانه‌وٽ، ٺه‌ی وا نييه؟! به‌هو‌ی هه‌لوٽسته‌که بو‌له‌بو‌ل و گله‌ی ده‌که‌ين و له‌کوٽاييدا سه‌باره‌ت به‌خودا بو‌له‌بو‌ل و گله‌ی ده‌که‌ين.

ٺارامگرتن په‌يوهندي نييه به‌ته‌نھا چاوه‌روانی شتيک يان ته‌نانه‌ت چاوه‌روانيه‌کی «باش» بو‌به‌ده‌سته‌پناني شتي داواکراو؛ زور له‌مه‌زياتره. بو‌ٺه‌وه‌ی له‌قوولايی وشه‌ی ٺارامگرتن ٿيگه‌ين، پيوستمان به‌وه‌يه سه‌ره‌تا بير له‌وشه‌ی ٺارامگرتن بکه‌ينه‌وه که‌وا خودا پيشامان ده‌دات. پيوستمانه بير له‌ٺارامگرتن بکه‌ينه‌وه وه‌ک ٺه‌وه‌ی سيفه‌تتيکی خودايه. ٺه‌و چو‌ن وٽنای نمونه‌ی ٺارامگرتنمان بو‌ده‌کات، وه‌ٺه‌مه بو‌ٿيمه‌ی باوه‌ردار به‌مه‌سيح چي ده‌گه‌يه‌تت.

ٺارامگرتن به‌گوٽره‌ی کتيبي پيروز په‌پره‌وکردنی خودايه بو‌خوگرتنی به‌هو‌ی خو‌شويستن و به‌زه‌يه‌که‌ی به‌رامبه‌ر مروقي گونا‌هبار. وه‌ک گونا‌هبار ته‌واو شايسته‌ی تووره‌بی ٺه‌وين، به‌لام بو‌ماوه‌يه‌ک خو‌ی ده‌گريٽ. ٺه‌و خوگري پيشان ده‌دات. له‌گه‌لمان ٺارامگري په‌پره‌و ده‌کات بو‌ٺه‌وه‌ی بتوانين تو‌به بکه‌ين و بگه‌رپٽزنيه‌وه لای ٺه‌و. ٺه‌مه که‌ميک جياوازه له‌وه‌ی بيرمان لي‌ی ده‌کرده‌وه، ٺه‌ی وا نييه؟ بابته‌که‌زياتره له‌وه‌ی چاوه‌رپي ٺه‌و شته بکه‌ين که ده‌مانه‌وٽ له‌کو‌مپانيای ٺه‌مازون وه‌ريگرين، ٺه‌ی وا نييه؟

له‌هه‌موو به‌شه‌کانی کتيبي پيروزدا نمونه‌ی ٺارامگرتنی خودا ده‌بينين، به‌لام لي‌رده‌ا ته‌نھا دوو نمونه‌يان باس ده‌که‌م:

«تو سالانتيکی زور له‌گه‌ليان پشوودريٽ بوويت و به‌روحي خوٽ و له‌ريگه‌ی پيغهمبه‌ره‌کانتوه ٺاگادارت کردنه‌وه، به‌لام گوٽيان نه‌گرت، تو‌ش ٺه‌وانت دايه ده‌ستی گه‌لانی دراوسٽ.» (نحه‌ميا ۹: ۳۰)

«به‌لام چي ده‌بيٽ ٺه‌گه‌ر خودا بيه‌ويٽ تووره‌ی ده‌ريخات و توانای خو‌ی ٺاشکرا بکات، به‌پشوودريٽي زوره‌وه به‌رگه‌ی ٺه‌و ده‌فرانه‌ی

توورپهیی بگریټ که بو له ناوربردن ئاماده کراون؟ چی ده بیټ ته گهر
 نه مه بکات تاکو دهوله مهندي شکوی خوی له سهر نهو ده فرانهی
 بهزهیی ئاشکرا بکات که پیشتر بو شکومه ندی ئامادهی کردوون؟
 له ناو نهواندا ئیمه شی بانگ کردوو، نه که ته نهها له جوله که، به لکو له
 نه ته وه کانیس.» (رؤما ۲۲-۲۴)

ئارامگرتنی خودا دریزه به لام بن کۆتایی نییه؛ له کاتی کدا ده گاته کۆتایی.

به راستی رۆژی یک دانراوه تیبدا جیهان حوکم ده دات. ئەم رۆژه نیشانهیه بو نه وهی
 کۆتایی ئارامگرتنی خودایه له گه لمان. که واته به شیوهیه کی بنه رته تی، نهو ئیستا
 ئارامگره، به لام ئارامگرتنه که ی بو هه تاهه تایه به رده وام نابیت. کۆتایی پیدیت و
 پیوستمان به وهیه ئاماده بین بو نه وهی دیت.

که خودا رۆژی حوکمدان دواده خات بو نه وهی بتوانین هه مووان بانگه نشت بکهین
 بو گویتگرتن له ئینجیل نه مه نهو شیوازه نییه که وا ئارامگرتنی خوی بۆمان دهرده خات.
 خودا له گه لمان ئارامگره له کاتی کدا ئیمه گه شه ده کهین و ده گۆرین.

هه ست ده کهم وه ک ئامپریکی له کارکه وتووین له بهر نه وهی چه نندین جار و
 به رده وام هه مان شت ده لئین. ده بیټ بوونی مه سیح له ژیا مان کاریگهری هه بیټ،
 وه ده بیټ ده سته بکهین به پیشاندانی تایبه تمه ندیه کانی نهو - تایبه تمه ندی وه ک
 ئارامگرتن. به سروشت من ئارامگرتین که س نیم له جیهان، تیمکو شاوه بو نه وهی
 نه مه بنوو سم له بهر نه وهی زه حمه ته له راستی پابکهیت. به لام ئارامگرتن بو مروفی
 باوه ردار به مه سیح بژارده یه ک نییه. هه ز ده کهین پیمان واییت، به لام وا نییه. خودا
 ئارامگره و رایسپاردووین ئیمه ش ئارامگر بین.

جاکی

رۆژانی یه که شه مه کاتی ک چاودیری ژنانی کلێسا ده کهم وه ک ماری بوینز دیارن. وا
 دیاره منداله کانیان وه ک منداله کانی من دهرناچن. ئاسانتره بۆیان له گه ل منداله کانیان
 ئارام بگرن وه ک من له گه ل منداله کانم. من هه رچی بکه م، نه وان نه وه ناکه ن که
 پیمان ده لیم، به لام به راستی هه ول ده ده م. شته که ئاسان نییه.

پاوه‌سته

کاردانه‌وهت چوون ده‌بیت کاتیک که سیک بیزارت ده‌کات یان ته‌نگت پی هه‌لده‌چنی؟ ئایا کاتیک تووره ده‌بیت یان بیه‌وا ده‌بیت خووت ده‌گریت، یان تووره‌بیت ده‌رده‌بریت؟

«بویه، ئیوه که گه‌لی پیروژ و خو‌شه‌ویست و هه‌لبژ‌دراوی خودان، میهره‌بانی و نیانی و بیفیزی و دلنه‌رمی و ئارامگرتن له‌بهر بکه‌ن. به‌رگه‌ی یه‌کتزی بگرن،...» (کو‌لوسی ۳: ۱۲-۱۳)

پاوه‌سته

چوون هه‌مان ئارامگری ده‌رده‌خه‌یت که خودا به‌رام‌بهر به تو هه‌یه‌تی؟ ئه‌مه له‌لای تو چونه؟

له‌راستیدا، پی‌ویسته له‌سه‌رمان ئه‌مه له‌سه‌ر ژپانی روژانه‌مان په‌یره و بکه‌ین و له‌گه‌ل یه‌کتز ئارامگر بین. زانینی ئه‌وه‌ی ئیمه پی‌ویستمان به ئارامگرتن هه‌یه وه ئارامگرتنمان هه‌بیت به شیوه‌یه‌کی واقعی دوو شتی جیاوازن. ده‌زانم ئیمه لی‌رده‌دا ساتمه ده‌که‌ین.

کاتیک ده‌که‌وینه ژیر فشار، ئه‌وه‌ی له‌پروکه‌شدا ده‌رده‌که‌ویت راسته‌قینه‌ی ئیمه‌یه. تو ده‌زانیت مه‌به‌ستم چیه: «تو له‌سه‌ر شیوازی راسته‌قینه‌ی خو‌تی»؛ ئه‌مه ئه‌و لایه‌نه‌یه که جله‌وگرت کردبوو یان شاربووته‌وه بو ئه‌وه‌ی که س نه‌بی‌نیت؛ ئه‌وه‌ی له‌م ساتانه‌دا لیت به‌ده‌رده‌که‌ویت که‌وا ماندووی یان بیزاریت له‌منداله‌کان کاتیک به ته‌واوی فشارت بو ده‌هینن. ئه‌و کاته ئارامگرتنمان نامی‌نیت و ئاستی تووره‌بیمان ده‌گاته لووتکه. کاتیک فشار و وروژان به‌خیرایی دیت، یه‌که‌مین شت که له‌په‌نجه‌ره‌وه ده‌رده‌چیت ئارامگرتنمانه. له‌راستیدا، زوریک له‌ئیمه پی‌ویستمان به‌هینده نییه بو ئه‌وه‌ی ه‌مان وروژ‌نیت له‌بهر ئه‌وه‌ی هه‌موومان ئه‌و شته بچوو‌کانه‌مان هه‌یه که‌وا میزاجمان رقی لیتتی، ئه‌و شتانه‌ی خیراتر له‌کاتی ئاسایی تووره‌مان ده‌که‌ن و ده‌مانخه‌نه‌سه‌ر لی‌واری ته‌قینه‌وه. به‌هو‌ی ئه‌م شتانه‌وه ته‌نانه‌ت پی‌ویستمان به‌به‌انه نییه بو بوونی فشار تاوه‌کو ئاستی تووره‌بیمان به‌رز ببته‌وه و ئارامگرتنمان نه‌می‌نیت.

سه‌بارهت به من له نۆره‌ی چاوه‌پێکردن بۆ چوونه‌ ده‌روهه ئهم شتانه‌ پرووده‌دات. من به‌راستی بۆ ئارامم له‌و کاته‌ی ده‌بێته‌ پالنانه‌ و خراپ‌تریش ده‌بم کاتی‌ک یارمه‌تیده‌ره‌که‌ ته‌واو گه‌مزه‌ بێت، چه‌ندین کات ده‌خایه‌نیت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌رکینکی ئاسانه‌ بکات، وه‌ پێویستی به‌وه‌یه‌ جه‌رپه‌س لێدات بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ر سێ خوله‌ک جارێک یارمه‌تی وه‌رگریت. به‌لام، سه‌رباری درێژی سه‌رپه‌که‌، یان چه‌ندی دواکه‌وتنم، وه‌ یاریده‌ده‌ره‌که‌ چه‌نده‌ گه‌مزه‌یه‌، به‌هانه‌م نییه‌ بۆ ئه‌وه‌ی تووچه‌ بيم و ئارامیم نه‌مێنیت. له‌ راستیدا، له‌م رۆژانه‌دا تووچه‌ نابم، به‌لام ده‌زانم کاتی‌ک شتی‌ک بێزارم ده‌کات ده‌توانم ته‌واو سه‌خت بم، ئه‌گه‌ر تووچه‌یه‌یه‌ که‌م جله‌وگه‌ر نه‌که‌م ده‌کرێ بيمه‌ که‌ سه‌یکی ترسناک.

پاوه‌سته

چی وات لێده‌کات تووچه‌ ببیت و ئارامیت له‌ده‌ست ده‌یت؟

پروونه‌کردنه‌وه

رۆژی‌ک له‌گه‌ڵ جاکێ چوومه‌ ده‌روهه، چووینه‌ سوپه‌رمارکیت بۆ کپینی چه‌ند شتی‌ک به‌ خێرای، تابلۆیه‌کم بینی له‌سه‌ری نووسرابوو «دروسته‌کردنی کلیل له‌ ماوه‌ی دوو خوله‌ک». پێویستم به‌ کلیل هه‌بوو، بيم کرده‌وه و گوتم: «زۆر باشه، دوو چۆله‌که‌ به‌ به‌ردێک ده‌کوژم». له‌ سه‌ر پاوه‌ستام و به‌ کرێکاره‌که‌م گوتم سێ کۆپیم له‌ هه‌مان کلیل ده‌ویت. پاش ئه‌وه‌ ۲۰ خوله‌کی خایاند کرێکاره‌که‌ هه‌مان هه‌له‌ی دووباره‌ ده‌کرده‌وه، ئینجا ئامیره‌که‌ی به‌کارده‌خسته‌وه، پاشان ته‌ماشای شاشه‌که‌ی ده‌کرد و ده‌یگوت: «تایی، نازانم چی بکه‌م». پرسیارم له‌ دوو که‌س کرد و دیاربوو کاری دروستکردنه‌وه‌ پێنج جار بوو، به‌ هه‌موو توانای خۆم له‌وه‌ی پاوه‌ستام هه‌ولێ ئه‌وه‌م ده‌دا به‌ ئارامی مێنمه‌وه، تیکۆشانم کرد بۆ ئه‌وه‌ی ئارامیم هه‌بیت و پاوه‌ستم و چاوه‌پێ بکه‌م. کاتی‌کی زۆری پێچوو هه‌تا ئه‌وه‌ی خه‌ملاندن بۆ بارودۆخه‌که‌ بکه‌م تاوه‌کو بيمين ئایا مێنمه‌وه‌ یان بپۆم و به‌جیی به‌پلم. به‌لام به‌ گه‌یشتنم به‌م قۆناغه‌ زانیم من ده‌وره‌دراوم: پێویسته‌ ئارامگرتن پيشان بده‌م، له‌ کاتی‌کدا جاکێ چاودێری ده‌کرد.

له کۆتاییدا کارمه ندیکی دیکه هات و ئه رکه که ی ئه نجام دا و منیش پاش پینچ خولهک سێ کلێله که ی خۆم وه رگرت. کارمه نده نوێیه که گوتی: «مبوره». له و کاته دا جاکي قسه ی کرد و گوتی: «هیوادارم له م گه مژه به ده خته باشتر بیت. پیربووم هینده ی لیره چاوه ریی گه مژه ییه کانی بکه م!» کارمه نده که که میک شهرمی کرد و گوتی: «مبوره، نازانم چی له ئامیره که کردوو». منیش ئاوا نیم! په نگه ئارامگر دیاریم، وه په نگه هه ندیك بۆله بۆلم کردبیت و گوتبم «گرنگ نییه»، به لام بئ خه م نه بووم. هه مان هه سته جاکیم هه بوو؛ له ناخدا زۆر هه لچوو بووم.

پراوه سته

ئایا به پراستی هیچ جیاوازییه ک هه یه له نێوان هه لسوکه وتی من و هه لسوکه وتی جاکي؟

هه موومان چه ز ده که ی ن پیمان وابیت ئیمه لیهاتووین له شار دنه وه ی هه سته کاتمان، به لام گرنگ نییه چه نده رژد هه ول ده ده ی ن، بیتارامی و بیزاری نیشانه یان ده بیت که وا شهرمه زارمان ده که ن. به شیوازیك خۆمان ده خه ی نه روو -هه موو ده مارێکمان گرژ ده بیت بو ئه وه ی بلیت: «من له دۆخیکی زۆر تووره دام». کیشه که لیره دا به: ئیمه بئ ئارامیین. زۆر جار له و ساتانه ی رۆژانه روبه روی ده بینه وه نیعمهت له په نجه ره وه درده چیت. وه ک ئه وه ی پرویدا له و کاته ی منداله که مان بو جاری دووه م له م هه فته یه دا له قوتابخانه پیلاره که ی وون کرد، هه رده م ئه م ئه و که سه یه که شته کانی وون ده کات، یان کاتیک ئه و پیاوه شیته به ئۆتۆمبیله که ی ریگمان لیده گریت و له لاریدا درده چیت و کاتیک تیده په ریت ته نها ده سته کانی به رز ده کاته وه، یان کاتیک ده رگای سارد که ره وه که ده که ی نه وه ده بینین که وا که سیک دوایین شوشه ی شیري به کاره ی ناوه و شوشه که ی به به تالی داناوه ته وه شوینی خوی... به بیزارییه وه ده لپن: «به پراست؟!» له و ساته دا زۆر به ئاسانی ئه و نیعمه ته له بیر ده که ی ن که پیشانمان ده دا و بیزار ده بین، تووره ده بین و ئارامگرتمان نامییت.

ئیمه له بری به زه یی بیزاری له خه لک پیشان ده ده ی ن.

به رگه نه گرتن له بری ئارامگرین.

له ساتانه دا ئه و راستیه پشتگوئی ده خهین که له گه ل ئه وان خیزانیکی له باوهر به مه سیح و به ده گمه ن بیر له شایه تیدامان ده کهینه وه بو ئه وانیه مه سیح ناسن - خه لکی ده کهینه ئامانجیک بیزاری خویمان به سه ردا برژیین. گرنگ نییه چه نده به رژی ده هول ده دهین، قورسه بیئارامیمان بشارینه وه.

«به لام به زه یی پیمدا هاته وه، تاکو یه که م جار له مندا عیسی مه سیح به وپه ری پشوو درژی ده ربکه ویت، وه ک نمونه یه ک بو ئه وانیه باوهری پی ده هینن بو ژانی هه تاهه تای.» (یه که م تیموساوس ۱: ۱۶)

له بیرمه کاتیک کوره که م بچووک بوو پیم گوت: «ده بیت چه ند جار ئه مه ت پیلیم؟» گوتی، ئه گه ر پرسیاره که م وه ک خوئی وه ربگریت، به بی ئه وه ی هیچ شانازی بکات: «نازانم، هه وت جار؟» ئه مه وای لیکردم زور پیکه نم و به بیریه هینامه وه که خودا به رده وام هه مان شت ده لیت: «شارون، ده بیت چه ند جار پیت بلیم؟» ده کریت هه ست بکهین به راستو دروستی خویمان و له بیریه بکهین چه ند جار له ژیانماندا ئاژاوه مان کردوو. چه ند جار شتی هه له مان کردوو؟ چه ند جار ده بیت به رده وام و چه ند جاره خودا شتیکی دیاریکرومان فیربکات؟ له گه ل ئه وه شدا خودا ئارامگرتن و دلنهرمی له راده به ده ری خویمان بو ده ربخات. ئه مه زیاتره له وه ی شایانین و زیاتره له وه ی ئیمه بو خه لکی ده ریده برین.

ته نها خه لکی نین که له گه لیان ئارامیمان نامییت. هه ندیک کات هه یه که له گه ل خودا و کاتی ئه ودا ئارامیمان نامییت. وه ک باوهردار به مه سیح ده برینی «چاوه پروانی باش» به کارده هینین. ئه وه ی له مه دا مه به ستمانه ئه وه یه ئیمه ته واو دلنایین له خواستی خودا و چاوه پروانی کاتی نمونه یی ئه و ده کهین. به لام ئیمه نه وه ی خواردنی ماکدونالدزین، نه ک هه ر هه زمان لینییه چاوه ری بکهین، به لکو هه زمان لینییه گویمان له وشه ی «نا» ش بیت، هه زمان له وه یه که داوای ده کهین و ئیستا ده مانه وئی.

په ندیکی نمونه یی هه یه له فلمی «ویلی وونکا و کارگه ی شوکولاته - Willy Wonka and the Chocolate Factory» پیمان ده لیت ئیمه کین (به سروشتی ره سه مان). که سایه تی فیروکا سسولت گورانی ده لیت و ده لیت «ئیستا ده مه ویت! ... له لام گرنگ نییه چون، ئیستا ده مه ویت!» سه باره ت به زوریک له ئیمه ئه مه ته واو بابه ته که

پوخت ده کاته وه. «گرنگ نییه چوون، ئیستا ده مه ویت». وه کاتیک ئه و شته به ده ستنا هینین که ده مانه ویت، به ریگایه ک واده کهین شته که روو بدات. بابه ته که فهرز ده کهین و خوومان ده خهینه ناو ئاژاوه یه کی راسته قینه. ئیمه ئارام ناگرین هه تا چاوه ری کاتی هه وونه یی خودا بکهین.

ئهمه له م پیاوان و ژنانه بینوه که هاوسه رگریان نه کردوو و په له ده کهن بو دروستکردنی په یوه ندی. به هه له لیم تیمه گهن، هه زکردن له هاوسه رگری شتیکی باشه، به خششیکه له خوداوه. به لام له گه ل زوری ک له ژنان قسه م کردوو به ساده یی ناماده نین چاوه ری بکه ن یان له چاوه ری کاردن ماندوو بوون. ئه وان متمانه یان به خودا و کاتی ئه و نییه. ده کری ئه ئسانی تووشی بیزاری و په شیوی بن له بهر ئه وه ی پیان وایه جگه له وان هه مووان هاوسه ریان دوزیوه ته وه. له بهر ئه وه هه ست ده کهن به وه ی شتیکیان که مه و نارازین و هه ست ده کهن له سه ر په فه کان به جیه یل دراوان و نیگه رانن. به ده سه ته یانی په یوه ندی بوته بتیک له ژانیان (له لایان بووه ته شتیکی گرنگت له خودا). هه ستکردنیان به ته نهایی و تامه زروییان بو میرد خیری بریاردانیان ده وروژنییت و ده سته ده کهن به بریار و بژارده ی خراپ. ده کری خه لکی به ئسانی پالبنزی بئو په یوه ندیه ک، به لکو ری به خویمان بدن زور به خیری بخرینه ناو په یوه ندی سیکی، ئه و سنوره تیبه ری ن که پیشتر بیریان لی نه کردوته وه. به لکو په نگه که سیک هه لبری ن به راستی باوه رداریکی پیگه یشتوو نه بییت، یان بریار بدن له گه ل که سیک بیواوه ژوان به ستن (ژوانی یه کتر ناسین بو ئه وه ی دلسوزی بو ده ربیرن!). وه ئه و درویه به ناوبانگه به خویمان ده لین که ژوان به ستن وه ک باوه رداریک به مه سیح له پیناوه یه کتر ناسین دوسه ته که ناچار ده کات ئه وه بینیت که زور پیوستی به رزگار که ره (به لی، راسته!). ده کریت ئه مه به ره و ئه وه بچیت له ده ره وه ی باز نه ی هاوسه رگری مندال له دایک بییت، وه ژنانیک بیر له له بارچواندن بکه نه وه، وه حاله تی دابرانی تازار به خش، وه هاوسه رانیک ژه راوی بوون به مملانی یان ته نانه ت باوه رداریک که دوور له خودا ده روون.

ئیمه له بیر ده کهین که خودا دانایه. له بیر ده کهین که خودا دلسوزه. له بیر ده کهین که خودا به راستی ده زانییت چی ده کات. له بیر ده کهین ته ماشا بکهین و متمانه بکهین. له بیر ده کهین ئارامگر بین.

پاوه‌سته

به‌رده‌وام داوای چی له خودا ده‌که‌یت و له‌سه‌ری قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌یت؟
هه‌ستت چۆن ده‌بیئت ئه‌گه‌ر خودا بلیئت نا؟

له‌بیرمه جارێک له‌و کاته‌ی گه‌نجیکی باوه‌ردار بووم به‌مه‌سیح نوێژم ده‌کرد و داوای شتیکی دیاریکراوم ده‌کرد و که‌سیک به‌بیری هینامه‌وه که‌وا خودا چاوه‌پروانی به‌کارده‌هینیت بۆ ئه‌وه‌ی بمانگۆریت. له‌و کاته‌دا هیچ پڕیم له‌و قسه‌یه نه‌گرت؛ ته‌نها وامزانی زۆر زه‌حمه‌ته و ناواقعییه که‌ به‌ ئارامگرتنه‌وه چاوه‌پرسی بکه‌ین. کاتیک مملانی ده‌که‌ین بۆ ئه‌وه‌ی ئارامگر بین پپووستمان به‌وه‌یه بیر له‌و نیعمه‌ته بکه‌ینه‌وه که‌ عیسا پنی پيشانداین و به‌ ئارامگرییه‌وه چاوه‌پرسی به‌لینه‌کانی بین. پپووستمان به‌وه‌یه ته‌ماشای بکه‌ین، پستی پنی به‌ستین و داوای پشٹیوانی لی بکه‌ین له‌و کاته‌ی که‌ تیده‌کۆشین بۆ ئه‌وه‌ی ئارامگری پيشان بده‌ین. سوپاس بۆ خودا که‌ مه‌سیح به‌بی سنور له‌گه‌لمان ئارامگره.

خالی سه‌ره‌کی

خودا ئارامگره، به‌لام ئارامگرتنه‌که‌ی بی کۆتایی نییه. ئارامگرتنه‌که‌ی ده‌گاته کۆتاییه‌کی دیاریکراو. پۆژیکی دیاری کردوو به‌ بۆ ئه‌وه‌ی جیهان حوکم بدات، به‌مه خالی کۆتایی تیکۆشانی خودا به‌ ئارامگرتنی له‌گه‌ل ئیمه‌ دیاری ده‌کات. ئیمه بانگه‌یشتکراوین بۆ ئه‌وه‌ی ئارامگر بین - بۆ ئیمه ئه‌مه بژارده‌یه‌ک نییه، به‌لام کاریکی زه‌حمه‌ته! سوپاس بۆ خودا پزگارکه‌ریکمان هه‌یه هه‌رچی پپووستمان بی پیمان ده‌به‌خشیت، ته‌نانه‌ت ئارامگرتنیش.

نایه‌ت بۆ ئه‌زه‌رکردن

«ستایش بۆ خودا، باوکی عیسا مه‌سیحی په‌روه‌ردگارمان! به‌هۆی به‌زه‌بیه فراوانه‌که‌یه‌وه له‌دایکبوونه‌وه‌ی پی به‌خشین، بۆ هیوایه‌کی زیندوو به‌هه‌ستانه‌وه‌ی عیسا مه‌سیح له‌نیو مردوووان، بۆ میراتیکی که‌ نافه‌وتیت و گلاو ناییت و کال ناییته‌وه. ئه‌و میراته بۆ ئیوه له ئاسمان پارێزراره» (یه‌که‌م په‌ترۆس ۱: ۳-۴)

زۆرپك له ئيمه بئ ئارامين، شتيكى دياريكراومان دهوئت و ئيستا دهمانهويئت. ئارامگري تهنها ئهوه نيهه چاوهرپي شتيك بكهين يان جلهوگيريمان لهسه ر خودي خويمان پيشان بدين. ئارامگري بو ئيمه ده رپينيكي نامويه بهلام بو خودا نا. خودا ئارام ده گريئ بو حوكمداني هه تا ئيمه بتوانين تو به بكهين و بگهريئنه وه لاي، يان بگهريئنه وه لاي. بهلام ده بيئ له بيرمان بيئ كه ئارامگرتنه كه ي بئ سنوور نيهه؛ له خاليكي دياريكراو ده گاته كو تاييه كه ي. سه بارهت به كه سي باوه ردار به مه سيح ئارامگرتن بژارده يه كي زياده نيهه. پيوسته به رگه ي يه كتر بگرين، وه گه شه بكهين له ئارامگرتن و پيشانداني، شويني ئه و نموونه يه بكه وين كه خودا خو ي له به رده ممان داينا.

مه به ست چيه؟

دهئت باوه پرداران به مه سيح له ميهره باني
گه شه بکه ن.

۵- به هه نگوین

پیشوولهی زیاتر راو ده کهین

«به لām بهروبوومی رۆحی پیروژ ئەمهیه: خۆشهویستی، خۆشی،
ناشتی، ئارامگرتن، نیانی، چاکه، دلسوژی، دلنەرمی و بهسهرخۆدا
زالبوون. شهریعت نییه له دژی ئەمانه بیّت.» (گهلایا ۵: ۲۲-۲۳)

به گهیشتن به ئیره رهنگه ئیستا درکت بهوه کردبیت کهوا من ههزم له فلمه.
ههست ده کهم دهستمکردوو بهوهی له ههر بهشیک به لای کهم له فلمیکه وه قسه م
وه رگرتوو، نه ده بووا هیئده به ئسانی بیّت، به لām ده زانم ئەمه زۆر به ئسانی
په رته وازم ده کات و سه رنجم لاده دات له و کاتهی که له یاده وه ریمدا به دوای دیمه ئیکی
سوود به خشدا ده گه پڕیم. له گه لّ ئەوه شدا، کاتیک بیر له دلنەرمی ده که مه وه، فلمیک
ههیه ده سته جی دینه می شکم، له بهر ئەوهی وه ک یه کیک له فلمه کلاسیکیه کان له
می شکمدا هه لکۆ لراوه، ئەویش فلمی «دانه وهی چاکه» یه. ئالنگاری ههر که سیک
ده کهم به توانیّت ته ماشا ئەوه فلمه بکات به بیّ ئەوهی بگرییّت. مندالیکی بچووک
ناوی تریفۆره هه ولّ ده دات جیهان بکاته شوینیکی، باشتر له پاش ئەوهی مامۆستاکه ی
ئه رکیکی پیدا ئەنجامی بدات. ئه رکه که بیرکردنه وه بوو له شتیک ده کریّت جیهان
بگۆریّت و ههروه ها بیخاته بهواری جیبه جی کردن. تریفۆر بیرۆکه ی دابینکردنی
خزمه تگوزاری بو هات -بیرکردنه وه له ئەنجامدانی سئ شتی باش (گرنگ) بوّ خه لکی
(به مه رجیک که سائیک بن یه کتر نه ناسن) ئینجا جیبه جی بکریّت. ئینجا ئەوه که سه ی
چاکه که ی له گه لّ کراوه «چاکه بداته وه» به ئەنجامدانی سئ شتی باش و گرنگ بوّ
که سانی دیکه. هه ولّ کانی تریفۆر بوّ جیبه جی کردنی بیرۆکه ی هاندەر بوو بوّ
شۆرشیک نه ک له ژبانی خۆیدا به لکو ههروه ها بوّ داپیره شی که ئالووده ی کحول
بوو، وه ئەوه مامۆستایه ی که ئازاری سۆزداری هه بوو، وه له کۆتاییدا ته واوی نه ته وه که،
کهوا فلمی «دانه وهی چاکه» بووه هه والیکی گه وره و له کۆتاییدا به چاوپیکه وتنی
فه رمیی له گه لّ ده زگا کانی پراگه یانندن کۆتایی پی هات. خه لکی هه زیان له چیرۆکی
باشه!

به لآم ته نها له فلمه كان نيهه كه وا كاري دلنهرمي هه ربه مه كي ده بينين. له مآله پري گوكل بگه پري له «كاري دلنهرمي هه ربه مه كي» و زياتر له ۱۵۸۰۰۰۰ نه نجام ده دوزينه وه؛ له راستيدا، ته نانه ت روظيكي جيھاني هه يه بو «كاري دلنهرمي هه ربه مه كي» و له ۱۷ ي شوبات ئاھه نكي تيدا ده گپرديت. هه موو جوړه كاريك هه يه، له رزگار كردني سه گ له سه ر ده ستي كه ساني بيگانه هه تا ده گاته داني پاره ي چيشخانه، چه ندين لاپه ربه چيروك هه يه كه وا كه سانيكي چاو به فرميسك گپراويا نه ته وه سه باره ت به كاري ژيانيي راسته قينه ي دلنهرمي كه وا كه ساني بيگانه كردوويانه. سه رسام بووم به چيروكيك سه باره ت به پيره ژنيك كه وا له چيشخانه به خشيشيكي زوري بو گارسونه كه به جيھيشتبوو، له ته نيشتي به ده سخته تي خو ي تيبينيه كي بو نووسيوو. نووسيوي: «ئهي لوقا، ئه م به خشيشه ت بو به جيده هيلم له بهر ئه وه ي ديفون ي كورمت به بير هينامه وه، كه پازده ساله مردوه. ره نكه زور له و ناچيت، به لام روقت چاكه، دلنهرمي ت، به ريزيت به مانه ئه وت به بير هينامه وه. سوپاست ده كه م له پيناو ئه و ياده و ه ريبه جوان و تاله له هه مان كاتا. ئه زيزه كه م خودا بتپاري زيت!»

جاکي

پووره دوريس ته مه ني ۸۲ ساله و بو چه ندين سال له شوقه يه كي ژير شوقه كه ي جاك ي ده ژيا. هه ر جاريك جاك ي بريك شوربا ي ده كرد قاييكي پري به يه كيك له منداله كانيدا بو دوريس ده نارده خواره وه. هه تا ئيستا هيشتا به يانياني روظاني شه ممه فرانك ناني بو ده كريت كاتيک روظنامه كاني ده بات و له سه ر ده سكي ده رگا كه ي بو ي به جيده هيلئ. پووره دوريس ژنيكي جوانه و هه موان ده يناسن.

شتيك سه رسامي كردم له چيروك و وه رگرتنه كان، به ساده يي ئه وه يه زورينه ي، ئه گه ر هه مووي نه بيت، كاري دلنهرمي، هه ستي سوپاسگوزاري ده وروژنييت. گارسونه كه زور دلخوش بوو نه ك ته نها به و تيبينيه جوانه به لكو هه روه ها به و به خشيشه زوره؛ خاوه ني سه گه كه زور دلخوش بوو و ئه و پياوه ي له باوه ش گرت كه له وي بوو و سه گه كه ي رزگار كرد بوو؛ وه ئه و خاڤه بن ماله ي كه سيك پاره ي ژمه نانخواردنه كه ي بو دا و به وه سوپاسگوزاري خو ي ده ربري كاتيک بارودوخي باشر بوو ژه ميكي بو كه سيك كريبه وه.

به لَام بېر له وه بکه وه پياووه که ههستی به چی ده کرد کاتیک کراسه که ی داکنه و چووہ ناوہ به ستووہ که بو ټه وه ی سه گه که قوتار بکات، وه پاش ټم هه لسوکه و ته پالہ وانانہ یه، خاوه نی سه گه که ته نها لپی تووره بووايه یان به بی ریزی قسه ی بکر دبا یان به و چاکه یه نه زانیت که کردوو یه تی. تووره ده بوو. ټه ی وا نیه؟ مه به ستم، ټیمه په ست ده بین کاتیک ریگا بو ټو ټومیلکی دی ده که یه وه و شو فیره که سوپاسی چاکه ی ټیمه ناکات. دهستی به رز نه کرده وه، به لایتی ټو ټومیله که ی ټامازه ی نه کرد، هیچی نه کرد. تووره ده بین، ټه ی وا نیه؟ چاوه پروانی سوپاس و پیزاین ده که ین بو ټه و دلنرمییه ی دریده برین و هه ست به دلخوشی ده که ین ټه گهر هه ست بورو ټینیت!

پراوه سته

هه ست به چی ده که ی ټه گهر چاکه یه کت بو که سیک کرد و نه یگوت سوپاس؟

به لَام، دلنرمی خودا جیاوازه. کاریگهر ناییت به سوپاسکردن و نه کردنی که سه کان. دلنرمی خودا کاریگهر ناییت به ټه نجام یان کاردانه وه ی ټه و که سه ی به رامبه ری کراوه. له لوقا ٦: ٣٥ ټمه ده بینین.

«به لَام ټیوه دوژمنه کانتان خوشبو ی، چاکه بکه ن و قهرز بده ن، چاوه رپی وه رگرتنه وه ش مه که ن، به مه پاداشتت گه و ره ده بییت و ده بنه رټله ی خودای هه ره به رز، چونکه ټه و له گه ل به دټه ک و به دکاران نه رم و نیانه.» (لوقا ٦: ٣٥)

ټه مه بیرو که یه کی ترستا که، ټه ی وا نیه؟! چه ندین جار و به رده وام گویمان له وه بووه که پیویسته له سه رمان هاوشیوه ی مه سیح بین و سیفاته کانی ټه و له ژیا ماندا دربرخه ین. به لَام لیره دا ده بینین خودا به زه یی و میهره بانی خو ی بو دوژمنانیشی درده خات، بو ټه وانه ی سوپاسگوزار نین و خراپه کارن! بیرکرنه وه له وه ی له گه ل ټه و که سانه میهره بان بین که ده یانناسین شتیکی زور ټاسانه لپی ټیگه ین. مرو ف میهره بان بییت له گه ل ټه و که سانه ی سوپاسگوزار نین شتیکی ناخوشه، به لَام سه رباری ټه وه ی ره نگه ټه گهر کو ششی له گه ل بکه ین، پیم و نیه زور به مان به هو یه وه واز له میهره بانی به ټینین. به لَام مرو ف له گه ل دوژمنانی و خراپه کارانیش میهره بان بییت؟! ټه مه مه حاله، بیگومان ټم هه نگاهه زور لیمان دووره.

له ماوهی داگیرکاری نازییه کان له هۆله ندا «کوری تن بووم» و خوشکه که ی که باوه پدار بوون به مه سیح به هۆی شارندنه وهی که سانی جوله که گیران. گوازانه وه بو سهربازگهی گیراوان. کوری سهرگوزه شته ی ژینای خۆی نووسیوه به ناوی «په ناگا».

ده بینین باسی ئه و پوژه ده کات که له دوا ی جهنگ تیتدا چاوی که وتوو به پاسه وانی ئه و به ندیخانه یه ی پیشتر لئی بووه، دوژمنی. له پاش ته و ابوونی له گوته وهی وانه یه ک له کلپسا له میونخ به ناوی لیخوشبوونی خودا. نووسیویه تی و ده لیت:

وه کاتیک بینیم... لافای بیره وه رییه کانم بو هات: ژووړیکی زور گه و ره به پووناکیه سه خته که ی له سه ره وه را، کومه لیک جلوه رگ و پیلو که شایانی به زه یی پیداهاتنه وه بو له زه ی ناوه راستی ژووړه که، هه سترکردن به ریسوایی به هۆی پووتی له به رده م ئه م پیاوه. شیوه ی لاوازی خوشکه که م وا له به رچاوه، په راسووه کانی له ژیر پیسته ته نکه که ی ده رکه وتوو... ئه و پیاوه پاسه وان بو له سه ربازگهی گرتنی رافنسبروک که ئیمه نارد رابووینه ئه و.

ئیسنا وا له به رده م پاره ستاوه، ده ستی درپژ کردوو: «خامه که م، په یامیکی نایاب بو! ئای له و شته خو شه که بزانه م، هه روه ک گوته، هه موو گونا هه کاغان که وتوو نه ته قوولایی ده ریا!»

وه من، ئه و که سه ی به بی پاریزی باسی لیخوشبوونم کردبوو، شیوام و ده ستم له گیرفانم بوو له بری ئه وه ی ته و قه له گه ل ئه و ده سته بکه م. بیگومان منی له بیر نییه -چۆن ده کریت له نپو هه زاران ژن یه کیک له به ندییه کانی له بیر بیت؟

به لام ئه م و ئه و قامچییه م به بیر هاته وه که له قایشه که یه وه به سته بووی و ده جوولایه وه. له و کاته وه ی ئازاد کرابووم ئه مه یه که م جارم بوو که رووبه پروو یه کیک له به ندییه وانه کانم بینم و وه ک ئه وه وابوو خوینم له ده ماره کانم وشک بیت.

ده یگوت: «له قسه کانتدا باسی رافنسبروک کرد. له وئ پاسه وان بووم.» نه خیر وا دیاره منی له بیر نییه.

وه دريژهي به قسه كاني دا: «به لام لهم كاته وه، من بوومه ته باوه پدار به مه سيح. ده زانم كه خودا ليم خوشبووه له و كاره خراپانه ي له وي كردوومه، به لام خامه كه م، ده مه وي له زاري توشه وه گويم ليبي» - جاريكي ديكه دهستي بوم دريژ كرده وه و گوتي - «ايا ليم خوشده بي؟»

پاوهسته

نه گهر تو بوواي لهم ساته دا چيت ده كرد؟

روونكرده وه

كوري دريژهي پيده دا و ده لپت:

له وي دا پاوه ستام - هه موو روژيكي گونا هه كانم پيوستيان به ليخوشبوون هه يه - وه نه متواني ليبي خوشبم. له و شيوينه دا مردم - ايا ته نها به داواكاريه ك ده توانيت مردنه توقينره هياوشه كه ي بسريته وه؟

چند چركه يه كي نه خايانديو كه له وي پاوه ستابوو و دهستي دريژ كردبوو، به لام بو من كاته كه وه ك ته وه ديار بوو چه ندين كاتزمير بيت له كاتيكدا من له مملانيدا بووم له گهل قورستترين شت كه ناچار بووم پيدا تپه برم.

له بهر ته وه ي له سه رمه بيكه م - ده زماني له سه رمه بيكه م. ته و په يامه ي ده لپت خودا ليخوشده بيت مه رچيكي پيشوه خته ي هه يه: له وانه خوشبين كه خراپه يان له گهل كردووين. عيسا ده لپت: «به لام ئه گهر گه ردي خه لكي نازاد نه كهن، ئه وا باوكيشتان له گونا هه كانتان خوش ناييت»^d.

خودا داواي له كوري ده كرد به باوه ر بزييت و ليخوشبيت، نه م شته ش به قسه ناسانه به لام كرندي زه حمه ته. به چاوه كاني خوي كه سانيكي بينيوه هيئنده تالييان

تووش بووه به شیوهیه ک نه توانن ژیانان بنیاد بنینه وه. ههروهه که سانیکیشی بینیوه له دوژمنه کانیان خوْشبوونه و سه رباری بوونی شوینه واری جه سته یی ژیانان بنیاد ناوه ته وه. له م سته دا، له کاتیکدا له گه ل خویدا تئیده کوْشا بوْ ئه وه ی پیوسته چی بکات، بیگومان هه موو یاده وه ری و هه سته خیزانییه کانی له ناخیدا هه لده رژا.

به بئنده نگی نوئژم کرد: «ئه ی عیسا، یارمه تیم بده! ده توانم ده ستم به رز بکه مه وه. ده توانم هئنده بکه م. تو هه ستم پییده». به و شیوهیه، وه به شیوهیه کی میکانیکی زبر، پالی به ده ستمه وه نا بو ئه وه ی ته وقه له گه ل ئه و ده سته دا بکه م که بو م درئژ کراوه. کاتیک ئه مه م کرد، شتیکی چاوه پرواننه کراو روویدا. له جه سته مدا ته زوو پیک تئیه ری له شامه وه ده سته پیکرد بوْ ده ستمان که له ناو ده سته یه کتر بوو. ئینجا ئه م گه رمییه شیفاده ره هه موو بووغی گرته وه، وای کرد فرمیسک له چاوم برژئیت. به هاوار کردنه وه گوتم «براکه م، من لئیت خوْشده بم! پر به دلَم!»^e

من ده زانم چیرۆکی کوری له لیخوْشبوون له دوژمنه که ی ده رده که وئیت، که وا بووه برایه ک له مه سیحدا، به لام میهره بان، دلنه رمی، وه لیخوْشبوون، شتانیکن به شیوهیه کی زور به تین تیکه لن به راده یه ک که وا زه حمه ته یه کیک له وه ی دیکه جیا بکه ینه وه. لیخوْشبوونی، ته وقه له گه لکردنی، کرداری میهره بان ی ئه و بوون. پیوست بوو له سه ری داوا له خودا بکات یارمه تی بدات بوْ ئه وه ی ئه مه بکات، تئیکوْشا، به لام له گه ل ئه وه شدا میهره بان ی پشاندا به رامبه ر به و که سه ی دوژمنی بوو. شتیکی بئ ئازاره که له گه ل که سیک میهره بان بین که وا خوْشمان بووئیت، براده ر یان پیرئیتیک پیوستی به وه یه جاتاکه ی بازار کردنی بوْ هه لبگرین بوْ ماله وه ی، به لام ده برینی میهره بان ی بوْ دوژمنه کامان وه ک شتیکی مه حال دیاره. له گه ل ئه وه شدا، ئه وه ی له کوری ده یینین نمونه یه که بوْ ئه و کاره مه حالانه ی خودا له دل ی گه له که یدا ده یکات. ره نگه بابته که وادیار بیته ته واو ناو اقع ی بیته، به لام له لای خودا هه موو

e 'Guideposts Classics: Corrie ten Boom on Forgiveness' <https://www.guideposts.org/better-living/positive-living/guideposts-classics-corrie-ten-boom-on-forgiveness> Accessed April 2019

شتيک ده کړيت. وه سوپاس بوږ خودا، هه روهک له چيرۆکه که ی کوری ده بينين، ناچار نين به تنها خوځمان بيکه ين؛ خودا له گه لمانه، يارمه تيمان ده دات.

پيناسه ی ميهره بانى له که سايه تى خودا ده بينين، که سى خوى له عيسادا درده که ویت و له رپځاى ژيان و کاره که ی له سهر زهوى، به کارى رڅو خى پيرۆز وهک به رهه ميک له ژيانى باوه ردار درده که ویت. ده بيت ميهره بانى له ژيانى باوه ردار دربه که ویت.

پراوه سته

چوځ ميهره بانى به رامبه ر به که سانى ده ور به رت درده بریت؟

به داخه وه، هه روهک له گه ل هه موو شتيک، ده توانين شتيكى جوان وه ر بگړين، تايه تمه ندييه ک له تايه تمه ندييه کانى خودا، لارى ده که ينه وه و ده يشپوئينين. ده کړيت خودى ميهره بانى بشپوئينين.

«هوښيار بن و نه که ن له به رچاوى خه لک چاکه بکه ن بوږ هوهى بتانينين، نه گينا له لای باوکی ئاسمانيتان پادا شتتان ناييت. «له به ر هوه کاتيک خيړيک ده که يت، زورنای بوږ ليمه ده هه روهک دوو پرووان که له که نيشت و سهر شه قامه کان ده يکه ن، بوږ هوهى له لايه ن خه لکه وه ستايش بکړين. راستيتان پيږ ده ليم: نه وانه پادا شتى خوځان وه رگرتووه. به لام توږ که خيړيک ده که يت، مه هيله ده ستي چه پت بزائيت ده ستي راستت چى ده کات، تاكو خيړه که ت به نه پنى بيت. باوکيشت که هه موو نه پنييه که ده بينيت، پادا شتت ده داته وه.» (مه تا ۶: ۱-۴)

له ئينجيل به پيږ نووسينى مه تا هوښدارييه ک ده بينين سه باره ت به وهى نه گه ر به هوځاى هه له چاکه بکه ين، بوږ به ده سته پنانى شکومه ندى خوويستانه مان: ميهره بان بين بوږ هوهى مه به سته ی له به رده م خه لکی چاک ديار بين، بوږ هوهى سوپاسمان بکړيت، بوږ هوهى ښانينين و ستايشمان بکه ن. نه مه ميهره بانى راسته قينه نييه. نه مه شتيکه په يوه ندى به ئيمه و قازانجى ئيمه وه هه يه. له يه که م کورنسوس ۱۰: ۳ ده خوئينينه وه نووسراوه: «بوږه ئه گه ر خواردتان يان خواردتانه وه يان هه ر شتيکتان کرد، هه موو شتيک بوږ شکوى خودا بکه ن». که واته، هه رچييه ک بکه يت، کاتيک ميهره بان ده بيت، نه مه بوږ شکوى خودا بکه نه ک بوږ شکوى خوږت.

پاوهسته

به رای تو ټو ډه دستنوسانه ی به دستنوسی په سڼ دانراون چوڼ ده توانین
دلنیا بین له وهی ته واوه؟

جاکي

ټه گهر ته واو سهرپراست بم من هز ده که م که ته واوی گه لی کلنسا که م وابزانن
من چاکه کارم - ټه مه وام لیده کات هه ست بکه م که هه موو شتیک باشه. به لام ده زانم
من ده گوړیم له بهر ټه وهی ټیستا ته نانه ت ټه گهر هیچ که سیکش ته ماشام نه کات
چاکه ده که م.

هه ندیک کات هه یه میهره بانې ټاسانه و ته نانه ت بې بیرکړنه وهش ده یکه یین، به لام
خودا داوامان لیده کات له مه زیاتر بکه یین. ټه و داوامان لیده کات بو ټه نجامدانی
میهره بانې به هادار و قورس که په ننگه وهک مه حال دياربیت. سوپاس بو خودا، پړوخی
پیروژ ده نیړیت بو ټه وهی ټه م به ره مه ی له ژیا مان هه بیت. له بهر ټه وه ټه و
داوامان لیتاکات ته نها ټه مه ټه نجام بده یین، به لکو هه روها هه موو ټه وهی پیوستمانه
پیما ن ده به خشیت بو ټه وهی به شیوه یه کی واقعی بیه ټینه دی. ټه گهر میهره بانې
خودا داوامان لیتاکات کاریک بکه یین له گه ل ټه وهی ټیمه به مه حال و زور به
زه حمه تی ده زانین، که واته با داوا له خودا بکه یین یارمه تیمان بدات. هه روک له
چیروکی کوری فیړی بووین، ده توانیت داوا له خودا بکه ییت یارمه تیت بدات،
بتگوړیت، وه دلته نهرم بکات و هیژت پی به خشیت بو ټه وهی شتیکي مه حال
ټه نجام بده ییت. یارمه تیت ده دات.

خالې سهره کی

ټیمه له ریگای رزگاریمان له مه سیحدا میهره بانې خودا ټه زموون ده که یین که وا
له پیناو ټیمه دا به مردنیکي سه خت مرد. ده بیت به باوه پ ټه م میهره بانیه له ژیا مان
ده بریرین له کاتیکدا له و ریگایانه ده گه ریښ بو ټه وهی پی یارمه تی خه لکی خاوه ن
پیوستی بده یین، به بې له بهرچاوگرتنی ټه وهی ټه وان کین و له بهرچاوگرتنی بری ټه و
سوپاس و پیژانینه ی بو مانې ده رده برن.

ئايەت بۆ ئەزبەركردن

«بەلام، كاتىك ميهره بانى خوداى رزگار كه رمان و خوښه ويستيه كهى دهركهوت، نهك بههۆى كارى راستودروست كه ئيمه كردوومانه، بهلكو به بهزه يى خوۆى رزگارى كردين، ئه وىش له رڭگه ي ئه و شوشتنه وه يه بوو، كه بههۆيه وه پړوۆى پيرۆز له داىكبوونه وه يه كى نوۆى و ژيانىكى نوۆى پى بهخشين، ئه وه ي له رڭگه ي عيساى مه سيحى رزگار كه رمانه وه به دلڤراوانيه وه رشتى به سه رماندا.»
(تيتوس ۳: ۶-۷)

پوخته

ميهره بانى شتيكه هه موومان لى تيده گه ين به لام هه رده م ده رينا پرين. كاتىك ميهره بانى ده رده پرين چاوه پروانى ئه وه ين خه لكى سوپاسگوزار بن. به لام ميهره بانى خودا به رامبه ر به ئيمه جياوازه؛ كارى گه ر نايت به برى سوپاسگوزاريمان. ميهره بانى كه ي به كه سايه تيه كه ي ديارى ده كرڤت. ئه و شته ش له ژيانى عيسا ده بيبين و خومان ئه زمونى ده كه ين له رڭگه ي ئه و رزگارييه ي كه له وه وه ده بيبين. خودا ته نانه ت به رامبه ر به دوژمانيشى ميهره بانه - ئه مه ش شتيكه ته نانه ت بيريشى لى ناكه ينه وه. ئه مه جوړى ئه و ميهره بانى به كه وا پيوسته له ژيانمان ده ربه كه وڤت.

مه به ست چيه؟

دهيټ باوه پرداران به مه سيح له چا که کاريدا
گه شه بکه ن.

۶- ئېمە بۆ چاكە كارى به ديهنزاوين

«به لام به روبروومى رۆحى پېرۆز ئېمەيه: خوشه ويستی، خوشى، ئاشتى، ئارامگرتن، نيانى، چاكه، دلسوۆزى، دلنهرمى و به سه رخوؤدا زالبوون. شه ريعهت نييه له دژى ئه مانه بيت.» (گه لاتيا ۵: ۲۲-۲۳)

چاكى

چاكە كارى چييه؟ ئايا تهنه ئه وه يه كه مروؤف كارى چاكه بكات؟

ئېمە به دريژايى كات وشه ي باش يان چاك به كارده هيتين.

فلمىكى باش بوو

گيزه ر بۆ چاو باشه

ههست ده كه م تهنه دروستيم باشه

ئهو له يارى توپى پى باشه

ئهو چيشت لينه رىكى باشه

ئېمە زور جار ده يلىين، به لام واتاي چييه؟ ئه ي له به شى رابردوو باسمان نه كرد، جياوازي چييه له نيوان ميهره بانى و چاكه؟ ئايا هه مان شت نين؟ ئه گه ر هه مان شتن، كه واته بوچى پوؤس له گه لاتيا ۵: ۲۲ وه ك به رهه مى جياواز باسيان ده كات؟ ده بيت جياوازيه ك هه بيت ئه گينا خوؤ سهرقال نه ده كرد به باسكردنيان. يان، ئايا ميهره بانى لايه نى كردارييه بۆ ئه وه ي مروؤف چاكه كار بيت؟

ئايا جياوازي هه يه له نيوان ميهره بانى و چاكه كارى؟ ئه مه پرسيارى پيشتري من بوو؛ به گه يشتمم به م خاله تووشى ژانه سه ر بووم بويه بريارم دا هه نديك يارمه تى وه ربگرم. پرسيارم له چه ند كه سيك كرد، به لام بى سوود بوو: وه لامه كه ئه وه بوو «ئوؤ، ده بيت بير له و بابه ته بكه مه وه» ئه مه هه مان وه لامى فوونه يى بوو كه له هه مووان وه رمگرت - ته نانه ت له كه سه زيره كه كانيش. ئينجا ياريده ده رىكى قه شه مان يارمه تى دام و پيىگوتم كه هه ول بده م له مالپه رى گوگل به دوای تيم كيله ردا بگه ريم

له بهر ئه وهی پیناسه ی هه یه بو هه ریه کیک له به ره هه مه کانی رۆحی پیرۆز. نایابه!
 ئه گاسیۆن «Agathosune» [ئه وه وشه یۆنانیه ی له په یمانی نوێ
 به کارهاتوو؛ که له بنه پره تدا به زمانی یۆنانی نووسراوه] = واتا
 چاکه کاری، پاکى؛ که سیك له هه موو هه لۆیستیکدا هه مان که س
 بیټ، نه ک دووروو یان ساخته چی بی. ئه مه وه ک ئه وه نییه
 مروّف هه رده م راستگۆ بیټ به بی ئه وه ی هه رده م له لای که س
 خۆشه ویست نه بیټ؛ ئه وه ی له دلته دایه هه لی پرێژیت ته نها بو
 ئه وه ی وا له خۆت بکه یته هه ستیکى باشترت هه بیټ.^f

مروّف «پاکى» هه بیټ واتا مروّفیکى سه پرستی خاوه ن بنه مای به هیز بیټ نه ک
 که سیکی دووروو یان ساخته چی بیټ. ئیستا ئه مه وشه یه کی شیوازی کۆنه له
 سه رده می ئیستاماندا زۆر به کار نایه ت. له کاتی ئیستادا، وادیاره که هه موو که سیك
 پرستی ده شیوینیت بو ئه وه ی له گه ل ئه وه بگونجیت که خۆی ده یه ویټ. بووه ته
 شتیکی زۆر سروشتی که درۆ بکات به راده یه ک ناتوانین درک به وه بکه ین ئیمه درۆ
 ده که ین، سه پرستی له کاره کان دووره. له راستیدا، وا دیاره هه ندیک جار راستگۆیی
 ده مانخاته بارودۆخیکى ناله بار. وه ده کریټ هه ر بازنه یه ک له بازنه کانی ژیان وا
 دیاربیټ که وا له سه ر بنه مای درۆیه که:

حاله تیکى زۆر وروژینه ر له فه یسبوک،

ئه وه پرستییه ی له سیقییه که مان هه یه بو به ده سه ته پینانی ئیشیک که ته واو
 شایسته ی نین،

فیل و دزیکردن له ده سه ته به ری کۆمه لایه تی بو به ده سه ته پینانی
 قازانج به و پینیه ی باوک یان دایکیکى بی هاوسه ری له کاتیکدا
 هاوبه شی ژیانته له گه لته ده ژبیټ، یان داواکاری بو سوودمه ندبوون
 له یه که ی نیشه ته جیبوون له بری ئه وه شوقه یه ی به نه پنی به کریټ
 داوه،

^f Tim Killer, Galatians For You (United Kingdom: The Good Book Company, 2013),
 142. (Kindle Version)

بانگه شه کردنی ئه وهی مۆبایله که مان دزراوه له کاتیکدا له دووکانی
قرین و فرۆشتنی که لوهپهلی به کارهاتوو به ۲۰۰ دۆلار فرۆشتوو مانه،

ته نانهت سویند به گۆری داییرهت ده خۆیت له کاتیکدا هیشتا زیندوووه.

بۆ ئه وهی راستگۆ بم، ئه مه راستیه کی تاله کهوا ئه م لسته کو تایی پێ نایهت.

له کاتیکدا ئه م به شه ده نووسم، به کیک له گرنگترین ئه و دوو چیرۆکه ی هه واله کان
باسیان ده که ن تایبه ته به پارێزه ریکی مافی مرۆف کهوا بانگه شه یه کی درۆیینی
پیشکش کرد سه بارهت به ئه شکه نجه دان و کوشتن له دژی هیزه کانی به ریتانیا. بۆ
دادگا دانی به خراپی هه لسوکه وتیدا نا، دانی نا به نو تۆمهت به کاری بی ده ستپاکی
و سه رگه رمیه وه - له گه ل ئه وه شدا نکۆلی له سه ر راستی خۆی کرد. چون ده کریت
ئه مه بییت؟ چیرۆکی دووم ئه و ئابرو چوونه یه که وه رزشوانی روسیایی وزه به خشی
خواردوووه، که ئاماژه یه بۆ پیلانیکی درێژ ده بیته وه بۆ لووتکه ی حکومه تی روسیا.

له یاقوب ۵: ۱۲ نووسراوه: «خوشکان و برایانم، پیش هه موو شتیکی،
سویند مه خوون، نه به ئاسمان و نه به زهوی و نه به شتی دیکه.
به لکو با قسه تان «به لئ» بۆ «به لئ» و «نه خیر» بۆ «نه خیر» بییت،
نه وه ک تاوانبار بکریین».

زۆر جار خه لکی وا خۆیان ده رده خه ن که جوړیک چاکه و لایه نی په وشتی و
بنه مایان هیه کهوا له راستیدا نیانه. ئیمه به ساخته وا ده که یه ن، به لام
هه لسوکه وته کا ئمان نکۆلی ده کات له راگه یاندنی باوه رمان. ته نانهت وه ک باوه رداریش
هیئده سه ر راست نین. «قسه که م ده مه ستیته وه» دروشمیک بوو بۆ چه ندین سه ده
به کار ده هات، به لام، سه بارهت به ئیمه ی باوه ردار به مه سیج، به ساده یی زۆریک له
ئیمه خاوه نی قسه ی خۆمان نین - وشه کا ئمان بیبه هان، ئیتر واز له وه به پینه به
شتیکه وه به مانبه ستیته وه یان په یوه ستمان بکات.

پراوه سته

ئایا هه موو پوژیک باوه ره که ت زیندوووه و ده ریده خه یه یان به شیوه یه کی
جوان ساخته ی ده که یه ت؟ ژیانته سه بارهت به چاکیی خودا چی ده لیت؟

جاکی له به‌یانیه‌کی رۆژی دووشه‌مه له‌دوای گه‌یاندنی منداله‌کان بو قوتابخانه هات بټینیت. گوتی: «ده‌ترسم. ئەم به‌یانیه له کاروباری کۆمه‌لاتیه‌وه نامه‌یه‌کم پێگه‌یشتوو و ده‌یانه‌وێت مگه‌ر پێننه‌وه سه‌ر کار. من بو کار گونجاو نیم! ئەوان ده‌زانن من تووشی خه‌مۆکی بووم وه پشتم زۆر خراپه. چۆن چاوه‌رپۆ ده‌که‌ن من ئیش بکه‌م له کاتیکدا ناتوانم ته‌نانه‌ت زه‌حمه‌تیه‌کانی رۆژم تپه‌رینم؟ چی ده‌بیت ئەگه‌ر خه‌رجی ده‌سته‌به‌ریم که‌م بکه‌نه‌وه؟ چی بکه‌م؟ جاکی نامه‌که‌ی پيشاندايت که ده‌لێت که‌وا هه‌لسه‌نگاندنی هه‌یه بو راکه‌یاندنی ئەوه‌ی هه‌فته‌ی داها‌توو توانای گه‌رانه‌وه سه‌ر کاری هه‌یه. به‌لام به‌ جوړیک هه‌ستی به‌ حه‌سانه‌وه کرد کاتیک پيشناری ئەوه‌ت بو کرد که له‌گه‌ڵی بچیت بو چاوپێکه‌وتنه‌که.

کاتی چاوپێکه‌وتنه‌که هات و له کاتیکدا به‌ ئۆتۆمبیله‌که‌ت له‌به‌رده‌م مالى جاکی راده‌وه‌ستایت له‌ په‌نجه‌ره‌وه ده‌ستی بو به‌رزکردیه‌وه. له کاتیکدا له‌ ماله‌که ده‌رده‌چوون سه‌رنج‌ت دا نه‌ک ئەوه‌ی قه‌شه‌نگ دیار بیت به‌لکو ده‌سته‌بندیکى پزیشکی له‌ قۆلی چه‌پی به‌ستبوو وه ده‌شەلی. وا دیاره به‌راستی کیشه‌یه‌کی له‌ رۆشنتن هه‌یه. کاتیک خۆی هه‌لده‌داته سه‌ر کورسیه‌که‌ی پيشه‌وه ته‌ماشای کردیت و چاوه‌کانی سو‌راند و گوتی: «ته‌مasha، به‌ر له‌وه‌ی هه‌چ شتیکم پێ بلێی، قسه‌م له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سیک کردوو و پێیان گو‌تووم که‌وا پێ‌ویسته نه‌خۆشیه‌که‌م قورس ده‌ربخه‌م به‌ شیوه‌یه‌ک سه‌رنجیان رابکیشیت. بابه‌ته‌که‌ وه‌ک ئەوه نییه که‌وا به‌ ته‌واوی درۆ بکه‌م، من ته‌نها که‌میک زیاده‌ره‌وی ده‌که‌م بو ئەوه‌ی سه‌رنجیان رابکیشم بو خراپى حاله‌ته‌که. له‌راستی من یارمه‌تییان ده‌ده‌م بو ئەوه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی باشتر حاله‌ته‌که‌م هه‌لبسه‌نگین. من ده‌زانم تۆ ئیدانه‌م ده‌که‌یت و ده‌بوایه‌ من ته‌نها داوای ته‌کسیه‌ک بکه‌م. بو تۆ شته‌که ئاسانه - تۆ کارت هه‌یه. تۆ درک به‌وه ناکه‌یت بارودۆخه‌که بو من چه‌نده قورسه.»

راوه‌سته

وه‌ک مرۆفیکى باوه‌ر‌دار به‌ مه‌سیح پێ‌ویسته جاکی چی بکات؟ ئەگه‌ر تۆ بو‌وایت که ئۆتۆمبیله‌که لێده‌خو‌ریت چی وه‌لامیکت ده‌دایه‌وه؟

له پراستیدا جاکی گوئی له وه گرت که نه و رۆژه له ناو ئۆتۆمبیله که ده تگوت و بریاری دا نه و رۆژه پراشکاوانه بئیت. «سه رباری نه وه، من هیشتا که میک ده ترسم -متمانه کردن به خودا شتیکی قورسه». ده سته بنده پزیشکیه که ی له ناو ئۆتۆمبیل له لای تو به جیهیشت و جاکی به نه نه چوو بو چاویکه وتنی هه لسه نگاندن.

چاکی خودا پیمان پیشان ده دات ریک چیه و چونه؛ پیوسته نه مه له ژیا مان ده ربکه ویت. چاکیه که ی پیکدی ت له راستودروستی و دادپهروه ری و به زه یی و لیخوشبوون.

کاره کانی چاکه،

راسپارده کانی چاکه،

وشه که ی چاکه،

به خششه کانی چاکه،

رێگا کانی چاکه،

نه و راسته و له هیچی که م نییه.

هه موو نه وه ی ده ی کات چاکه.

«عیسا وه لامی دایه وه: «بوچی له باره ی چاکه وه پرسیارم لی

ده که ی ت؟ ته نه ا یه کیک چاکه. به لام نه گه ر ده ته ویت بچیته ناو

ژیانه وه، راسپارده کان به جیهیگه یه نه.» (مه تا ۱۹: ۱۷)

که واته، نایا بو ئیمه ده کری ت که له ژیا مان چاکی خودا ده ربخه ی ن له کاتیکدا نه مه شتیکی نا ئاساییه؟ گرنگ نییه چه نده هه ول ده ده ی ن، چه نده کوشش ده که ی ن، به ساده یی ده لی ن ناتوانین هینده چاک بین، نه ی وانییه؟ نه م جار، بیگومان، خودا چاوه پروانی شتی مه حالمان لی ده کات.

«به لام، کاتیک میهره بان ی خودای رزگار که رمان و خوشه ویستییه که ی

ده رکه وت، نه ک به هو ی کاری راستودروست که ئیمه کردوو مانه، به لکو

به به‌زهی خوی پرگاری کردین، نه‌ویش له ریگه‌ی نه‌و شوشته‌وه‌یه بوو، که به‌هویه‌وه‌ی پیرۆز له‌دایکبوونه‌وه‌یه‌کی نووی و ژیاڤکی نووی پی به‌خشین، نه‌وه‌ی له ریگه‌ی عیسی مه‌سیحی پرگارکه‌رمانه‌وه به‌دلفراوانیه‌وه‌ی رشتی به‌سه‌رماندا، تاکو، پاش نه‌وه‌ی به‌نیعمه‌تی نه‌و بیتاوان کراین، به‌گویره‌ی هیوای ژیاڤی هه‌تاهه‌تایی بینه‌میراتگر.» (تیتوس ۳: ۴-۷)

پاوه‌سته

بوچی ده‌توانین له ژیاڤماندا په‌پیره‌وی له چاکه‌بکه‌پن؟

ئینجیل توانامان پی ده‌به‌خشیت بو نه‌وه‌ی چاکی خودا له ژیاڤمان پیشان بده‌ین که له ریگای هه‌لسوکه‌وته‌کامان به‌باوه‌ر ده‌ریبیرین. سوپاس بو خودا له‌سه‌رمان نییه که به‌هیزی خومان نه‌وه‌بکه‌ین -با‌رهبه‌روی بابته‌که‌ه‌بینه‌وه، به‌هه‌رحال ئیمه‌بی سوودین. زۆرینه‌مان ئیراده‌مان لاوازه. (ئه‌فه‌سووس ۲: ۸-۱۰) پیمان ده‌لپت که خودا خویه‌تی نه‌مه‌له‌ژیاڤماندا ده‌کات، بویه‌ده‌توانین شانازی بکه‌ین سه‌باره‌ت به‌به‌هیزی ئیراده‌مان یان توانامان. پۆلس ده‌نوسیت: «له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌نیعمه‌ت پرگارتان بوو له ریگه‌ی باوه‌رپه‌وه، نه‌مه‌ش له‌خوتانه‌وه‌نییه، به‌لکو دیاری خودایه، به‌کردار نییه، تاکو که‌س شانازی نه‌کات. ئیمه‌دروس‌تکراوی ده‌ستی خوداین و به‌یه‌کبوونمان له‌گه‌ل عیسی مه‌سیح ده‌بینه‌به‌ده‌یه‌تزاویک بو‌کاری چاکه، که‌خودا پیشت‌ئاماده‌ی کردوو تاکو به‌نه‌جمای بکه‌یه‌نین.»

خودایه‌که‌وا ده‌مانگۆرپت و وا ده‌کات نه‌مه‌بکریت. نه‌مه‌واتای نه‌وه‌نییه‌ته‌نھا دابنیشین و قاچمان بخه‌ینه‌سه‌ر قاچ و هیچ نه‌که‌ین. گۆرانی دل به‌راستی له‌لای خوداوه‌دیت. نه‌وه‌ده‌مانگۆرپت، به‌لام لیمانه‌وه‌چاوه‌رپی ده‌کات که‌ئه‌م گۆرانه‌بخه‌ینه‌بوازی جیه‌جیکردن.

«له‌کو‌تاییدا خوشکان و بریان، بیر له‌هه‌موو نه‌و شتانه‌بکه‌نه‌وه‌که‌راست و ریژدارن، دادپه‌روه‌ر و پاکن، خۆشه‌ویست و ناوبانگ باشن، په‌وشت به‌رز و شایانی ستایشن. چی له‌مندا فی‌ربوون و وه‌رتانگرت و بیستتان و بینیتان، نه‌وه‌جیه‌جی بکه‌ن. خودای ئاشتیش له‌گه‌لتان ده‌ییت.» (فیلیپی ۴: ۸-۹)

له کتیبی، «ژیانی به رهه مدار The Fruitful Life»، جیری بریدگز ده لیت:

ده گوتریټ که زورینهی دهرفته ته کان بو کاری چاکه له ریگی
ژیانی ئاسایمانه وه دیت. له وه مه گه ری که سه رسورپهینه ره؛ که م
خه لک هه ن دهرفته ی نه وه یان بو ره خساییت بریندارانی رووداوی
نوټومبیلکی گرتوو رزگار بکه ن. هه موومان دهرفته ی نه وه مان
هه یه قسه یه کی میهره بانانه یان هاندر بکه ین - وه نه وه ش کاریکی
ئاسانه و ده توانین بیکه ین، ره نگه نه یینیت، بو نه وه ی ژیانی
که سیکی دیکه خو ش بکات⁸

جیری بریدگز به بیرمان ده هیټته وه نه ک ته نها له ساته تابه ته کان له ژیان
پیویستمان به وه یه چاکیی خودا دهر بپرین، به لکو له ساته کانی روژانه دا، له
ماندوو بوون و ئاساییشدا. له راستیدا ره نگه ئاسانتر بیت له و کاته ی له کلټساداین بیر
له وه بکه ینه وه له هزرماندا ماندوو بین و بیر له نه نجامدانی چاکه بکه ینه وه، به لام
ره نگه له ماله وه نه مه جیاواز بیت. له و ساته کورتانه دا هه موو روژیټک له و کاتانه ی
هه موو نه وه ی ده یکه ین ته نها هه نگاویټکه له ژیانمان له گه ل خیزانه که مان، زور جار
هزرمان به هیچی دیکه وه سه رقالم نابیت؛ جا له بیرری ده که ین و هه موو بیروکه کانی
چاکه کاری له په نجه ره وه دهرده چن.

به لام شته ساده کان گرنگن.

پراوه سته

کتیبه نه و که سه ی له ململانیتدایت بو نه وه ی بتوانیت چاکه ی له گه ل بکه یټ؟
وه بوچی؟

له و ساتانه دا، کاتیک له بهر هوکاریټک له حالته ی تیکو شاندایت بو په پیره وکردنی
چاکیی خودا، پیویسته رابوه ستین و پشکنینیکی پیشوه خته بکه ین بو واقعی خو مان.
که وا ئیمه زور به ئاسانی له بیرری ده که ین کین و چیمان کردوو. خودا قولترین و
تاریکترین بیروکه مان ده زانیت؛ نه و راستیی ئیمه ده زانیت، ته نانته نه و خوله کانه ش

Jerry Bridges, The Fruitful Life (Colorado Springs, CO: NavPress, 2006), 127. (Kin- g

(dle Version

كەوا ناتوانين بۆ خۆمان دانى پيدا بىيىن، لە گەل ئەو شەدا، هېشتا هەر لە ريگاي ئىنجىلەو ە چاكىي خۆيمان پيشان دەدات. ئەمە بەخشىيىكى سەيرە - ئەمە نىعمەتە، وە بەو ھۆيەو ە پيويستە ئەوپەرى كۆششمان بکەين بۆ ئەنجامدانى ئەو چاكىيە، تەنانەت بەرامبەر بەو كەسانەش كەوا لە مەلمانئىداين بۆ ئەو ەي خۆشمان بووین.

خالى سەرەكى

ھەموو ئەو ەي خودا دەيکات چاکە. چاكىي خودا پيکديت لە راستودروستی و دادپەرەرى و بەزەيى و ليخۆشبوونەكەي. کارەکانى چاکن، راسپاردەکانى چاکن، وشەكەي چاکە، بەخششەکانى چاکن، ريگاگانى چاکن - ئەو راستە و لە ھىچى كەم نييە.

ئايەت بۆ ئەزبەرکردن

«بىگومان بە دريژايى ژيانم چاکە و خۆشەويستى نەگۆر بەدوام دەكەون،

بۆ ھەتاهەتايە لە مالى يەزدان دەژيم.» (زەبوورى ۲۳: ۶)

پوختە

ھەرچەندە ئيمە بە دريژايى كات وشەي چاکەكار بەكاردەھينين بەلام ھەول دەدەين بۆ ئەو ەي وەسفى بکەين و لە واتاي راستەقینەي تيبگەين. وەك باوپردار بە مەسيح ئيمە بانگھيشت كراوين بۆ ئەو ەي لە چاکەكاريدا گەشە بکەين، واتا بە پاكى و راستىي بژين و دەستپاک بين و دووروو و ساختهچى نەبين. ھەموو شتيك كە خودا دەيکات چاکە. بە ديارىكراوى چاكىي خۆي لەو ەدا دەردەخات كتيە و چۆنە -راستودروست، دادپەرەر، بە بەزەيى، ليخۆشبوو. ئەمە ئەو چاكىيەيە كەوا دەبيت لە ژياغان دەربكەويت.

مه به ست چيه؟

دهئت باوه پرداران به مه سيح له سه رپر استيدا
گه شه بکه ن.

۷- خوشه‌ویستی و ده‌کات سه‌رپراستی

ئاسان بێت،

ئە‌ی وای نیه؟

به‌لام به‌روبوومی پ‌رۆ‌ز ئه‌مه‌یه: خوشه‌ویستی، خوشی، ناشتی، ئارامگرتن، نیانی، چاکه، د‌ل‌س‌ۆ‌زی [یان سه‌رپراستی]، د‌ل‌نه‌رمی و به‌سه‌رخۆ‌دا زالبوون. شه‌ریعه‌ت نیه له‌ د‌ژ‌ی ئه‌مانه‌ ب‌ی‌ت». (گه‌لاتیا ۵: ۲۲-۲۳)

له‌ مانگی کانونی دووه‌می ۲۰۱۵ کره‌م و کاتاری چاد له‌ برادفۆ‌ر یادی ۹۰ سا‌له‌ی هاوسه‌رگه‌رییان گ‌یرا. ئه‌مه‌ به‌ فه‌رمی د‌ر‌ی‌ژ‌ترین ماوه‌ی هاوسه‌رگه‌ری بوو له‌ جیهان له‌ نیوان دوو هاوسه‌ردا هه‌تا ئه‌وه‌ی له‌ سا‌لی دواتردا کره‌م مرد. چه‌نده‌ سه‌رسو‌رپه‌ینه‌ره! بۆ ماوه‌ی ۹۰ سا‌ل سه‌رپراست بوون له‌گه‌‌ل‌ یه‌ک‌تر -ئه‌مه‌ نزیکه‌ی سه‌ده‌یه‌که‌. ئه‌م جو‌ره‌ په‌یوه‌ستی و سه‌رپراستی و د‌ل‌س‌ۆ‌زییه‌ له‌ سه‌رده‌می ئیستادا ده‌گه‌مه‌نه. هه‌موو پ‌و‌ژ‌ی‌ک له‌ پ‌و‌ژ‌نامه و گو‌ف‌اره‌کان چ‌ی‌رو‌ک‌یک ده‌بینین به‌ ناویشانی سه‌رنج‌راک‌یش ب‌لا‌و ده‌ب‌یت‌ه‌وه‌ که له‌ کاتی ناپاکیدا گ‌یرا‌ون. هه‌موومان چ‌ی‌رو‌کی ئه‌و خ‌یزانانه ده‌زانی‌ن که به‌ه‌ۆ‌ی نه‌بوونی سه‌رپراستییه‌وه‌ له‌باریه‌ک هه‌ل‌وه‌شاونه‌ته‌وه. په‌نگه‌ ئه‌مه‌ وای ب‌کات خ‌و‌ین‌د‌نه‌وه‌ی پ‌و‌ژ‌نامه‌کان سه‌رنج‌راک‌یش ب‌ی‌ت، به‌لام ب‌ی‌گومان پراستی پشت ئه‌م ناویشانانه زۆ‌ر ئازاربه‌خشه. به‌داخه‌وه، پ‌ی‌ژ‌ه‌ی ته‌لاق و جیابوونه‌وه به‌ شی‌وه‌یه‌کی مه‌ترسیدار له‌ به‌رزبوونه‌وه‌دایه به‌ پ‌اده‌یه‌ک ئه‌و په‌یمانانه‌ی له‌ پ‌و‌ژ‌ی هاوسه‌رگه‌ریدا ده‌یده‌ین که‌وا له‌گه‌‌ل‌ یه‌ک به‌ سه‌رپراستی ب‌ی‌ئینه‌وه‌ کۆ‌ن بووه و له‌بیرمان کردووه. سه‌رپراستی وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ شتیکی زیاده‌ی هه‌ل‌ب‌ژ‌ێ‌رد‌را‌و ب‌ی‌ت له‌ کاتی‌ک‌دا خه‌ل‌کی له‌ هاوسه‌رگه‌ری دووه‌م و س‌ی‌یه‌مدان.

کتی‌بی پ‌ی‌رۆ‌ز وه‌ک باوه‌ردار به‌ مه‌سیح داوامان ل‌یده‌کات له‌ سه‌رپراستی‌دا گه‌شه‌ بکه‌ین. که‌واته‌ له‌ لایه‌نی واقعییه‌وه‌ سه‌رپراستی واتای چ‌ی‌یه؟ سه‌رپراستی واتا که‌سان‌یک بین ته‌وا‌و شایانی متمانه‌ بین و قسه‌ و به‌ئینه‌کامان ببه‌ینه‌ سه‌ر. زۆ‌رینه‌مان هاو‌ر‌پ‌یه‌کی ئه‌زیزمان هه‌یه، که‌س‌یک له‌ خوشی و ناخۆشیدا له‌گه‌‌لت بووه. تۆ ده‌زانیت په‌یوه‌ستبوونی به‌ تۆ‌وه‌ په‌یوه‌ستییه‌کی ته‌وا‌وه‌ و ئه‌و قسه‌ی خۆ‌ی ده‌باته‌ سه‌ر. په‌نگه‌

قوولتريين و وردتريين نهيئييه كانى خووت پى سپارد بيت، ده زانين ئهو ئه گهر زوريش له سهري بكهووت قسهى خووى ده باته سه ر ته نانه ت له بهر ئه وهى له پابردوودا وای کردوه. ئهو گه وهه ريكي راسته قينهيه! ئه مه ئهو سه رپراستيهيه كه باسى ده كه م، ئهو سه رپراستيهى پالنه ره كهى هه ست و سو زمانه و كه وا ۱۰۰% له دل و بيردا دل سوژه.

ئه مه يه ئيمه بوى بانگه يشت كراوين له په يوه نديمان له گه ل خودا. ئيمه بانگه يشت كراوين كه به پريژهى ۱۰۰% له گه لى سه رپراست بين و ههروهك ئه ويش له گه لمان سه رپراسته.

«جا بزنانن كه يه زدانى پهروه دگارتان خووى خودايه، خوداى وه فادارييه، ئه وهى په يمانى خو شه ويستيه كهى هه تا هه زار نه وه ده باته سه ر، بو ئه وانى خو شيان ده ويوت و فه رمانه كانى ده پاريزن».

(دواوتار ۷: ۹)

خودا به ته واوى و كاملى سه رپراسته. ئهو هه رده م ئهو كه سه يه كه ده كرى متمانهى پى بكرىت، شايانى متمانهى ئيمه يه، هه رگيز ناگوپرىت، به ته واوى قسهى خووى ده باته سه ر و به بى سله مينه وه دل سوژه. ده بينيت، سروشتى خودا ئه وه يه سه رپراست بيت - ئه مه سروشتى ئه وه و به شيكه له بوونى ئه و.

دواوتار ۳۲: ۴ ده لىت:

«خودا تاشه به رده، كرده ره كانى ته واوه، چونكه هه موو ريگا كانى داد په روه رييه، خودايه كى دل سوژه، سه ته مكارى تيدا نييه، ئهو راستو دروست و داد په روه ره».

سه رپراستى خودا ئه وه يه بو گه له كهى سه رپراست بيت. له دواوتار ۷: ۹ موسا ده لىت كه خودا «ئه وهى په يمانى خو شه ويستيه كهى هه تا هه زار نه وه ده باته سه ر، بو ئه وانى خو شيان ده ويوت». ئه م په يمانه پيكدىت له ريككه وتيكي په يوه ست له تىوان دوو كه سدا، وه كو به لىن نامه به لام قورستره. ههروه ها شتيكى زياتر كه سييه، وهك ئه وهى له په يمان نامهى هاوسه رگريدا ده بينين. به لام جياوازيه كى گه وره هه يه كاتيك خودا به لىنيك له به لىنه كانى تىو په يمان ده دات. به پيچه وانى به لىن نامه و

په یمانامه کانی هاوسه رگیری، ئه م په یماننه ریککه وتیځکه له نیوان دوو لایه نی نایه کسان. بهه رحال، خودایه که بناغه کان داده تیت، ئه و بناغانه شایانی ئه وه نین سه وداى له سر بکړیت، وه به پیچه وانیه ئیمه ئه وه هه رده م به لینه کانی خو ی ده باته سر. وشه که ی ته واو چه سپاوه.

ناکړیت سه باره ت به ئیمه هه مان شت بگوتړیت، بیگومان هه موومان شایه تی ئه وه ده ده ین. ته واو به ربلاوه به لینه بشکینین و لپی پاشگه ز بینه وه. با راستگو بین، هه ندیک جار وا ده پړوین وه ک ئه وه ی شکاندنی قسه کانی خو مان شتیکی پووچ بیت. به دریزایی کات به لینه ده ده ین. به لینه ده ده ین سهردانی داپیره مان بکه ین، به لینه ده ده ین منداله کان به ین بو پیاسه، به لینه ده ده ین قاپه کان بشوین، وه به لینه به خو مان ده ده ین ئه مه دواین جگاره یه ده یکشین.

وه زوربه ی جار به لینه کان ده شکینین.

راوهسته

که ی دواین جار بووه به لینه ت داوه شتیک بکه یت؟ ئایا کردت؟

کاتیکی خودا په یمانیک له گه ل گه له که ی ده به ستیت هه رده م ده پاریزیت. ئه م ئه وه که سه یه که به ته واوی پشتی پی ده به ستړیت و به ته واوی وشه که ی خو ی ده پاریزیت.

خودا هه رگیز رای خو ی ناگوتړیت و به لینی خو ی ناشکینیت.

جاکي

چون ده توانم باوهر به دروستی ئه مه بکه م؟

خودا مروفت نیبه که درو بکات،

کوری مروفتیش نیبه که بریاری بگوتړیت.

ئایا قسه ده کات و ئه نجامی نه دات؟

یان به لینه ده دات و نایاته سر؟ (سهرژمیری ۲۳: ۱۹)

خودا په یمانیکى له گه ل ئیراهیم به ست (په دابوون ۱۲)، وه به لینی پیدا که وا

نه وه که ی ده کاته نه ته وه یه کی مه زن و به ره که تداریان ده کات، به لئنی پیدان که وا خاک و نیشتمانیکیان پیدات. خودا نه و به لئنه ی هیئایه دی. به لام ره ننگه ئیراهیم پرساری له وه کردوو داخوا خودا سه رراسته له به لئنه که ی، له بهر نه وه ی نه مه چه ندین سالی خایاند هه تا نه وه ی خودا وشه که ی خوی هیئایه دی. ئیراهیم هه تا ته مه نی نه بووه سه د سال ئیسحاقی کوری نه بوو. یه ک کور نه ک ته واوی نه ته وه یه ک، نه ی وا نییه؟ نه گهر به ده سته پیکردن له ئیسحاق هیلکاری داری خیزانی بکه یین، به زیاد کردنی منداله کانی و پاشان نه وه کانی، وه له کوتاییدا نه گهر به رده وام بین ده بینین نه و خیزانه بچووکه بووه نه ته وه ی ئسرائیل. خودا له به لئنه که ی بو ئیراهیم به ته واوی سه رراست بوو. چه ندین جار و به رده وام له کتییی پیروژدا ده بینین که خودا له به لئنی خوی سه رراسته.

«ههروه ها خودا له گه ل موسا دوا و پیی فهرموو: «من یه زدانم، بو ئیراهیم و ئیسحاق و یاقوب وه ک «خودای هه ره به توانا» ده رکه وتم، به لام به ناوی خوّم که «یه زدان» ه له لای نه وان خوّم نه ناساند. ههروه ها په یمانی خوّم له گه لئان چه سپاند، که خاکی که نعانیان بده مئ، خاکی ناموئیان که تیدا نامو بوون. ههروه ها گویم له ناله ی نه وه ی ئسرائیل بوو، نه وانه ی میسریه کان کوپلایه تییان پی ده کهن، منیش په یوه ستم به په یمانه که ی خوّم. «بوئه به نه وه ی ئسرائیل بلئ: «من یه زدانم، له ژیر بارگرانی میسریه کان ده رتاند هه یئتم، له کوپلایه تی نه وان فریاتان ده که وم و به ده سته یکی به هیز و دادپهروه ریبه کی مه زن ده تانکر مه وه».

(دهرچوون ۶: ۲-۶)

پاش چه ندین نه وه له ئیراهیم و ئیسحاق، بیگومان ئیسرائیل وایان زانیوه که خودا سه رراست نییه. گرفتیان هه بوو، له میسر وه ک کوپله ده سته سه ر کران. بیگومان له خویمان پرسویه داخوا خودا به لئنی خوی شکاندوو که پییدابوون بو نه وه ی به ره که تداریان بکات و نیشتمانیکیان پیدات. به لام ههروه ک له (دهرچوون ۶: ۲-۶) ده بینین، خودا به لئنیکی دا و ده یه یئته دی.

ره ننگه بیر بکه یته وه و بلئیت: «باشه، نه ی شاروون، وانه ی میژوو خو شه و زور

کورتتره له فلمی “سازادهی میسر” به لَام ئه مِرۆ ئه و بابه ته چ په یوه ندى به منه وه هه یه؟» ئه مِرۆ ئه مه په یوه ندى به تینی به ئیمه وه هه یه، له بهر ئه وه ی به وپییه ی باوهردارین به مه سیح ئیمه به خوینی عیسا به شیکین له هه مان ئه و به ئینه ی که خودا به ئیراهیمی دا. ئیمه گه لی ئه وین. رزگاری کردین و به ئینی پیداین به نیشتمانیکی شوینکه وتووانی مه سیح، له ئاسمان! خودا هه رده م به ئینه کانی ده پاریزیت.

خودا به رامبه ر به ئیمه سه رپراست ده بیّت، وه سوپاس بو خودا سه رپراستییه که ی پشت به ئیمه نابه ستیت؛ ئه و سه رپراسته سه رباری

گوناهاه کاڤمان،

لاوازییه کاڤمان

هه لوپسته کانی شکستمان.

هه رچه نده ی ئیمه له گه لی سه رپراست نین، ئه و له گه لمان به سه رپراستی ده مینتته وه.

ئه مه به هانه یه ک نییه بو ئه وه ی چپژ وه ربگرین و چۆمان ده وئ ئاوا بژین، هه موو گوناهییک قبوول بکه یین بتوانین به خو شحالییه وه بیرى لى بکه ینه وه! به لَام به ئینی دا ته نانه ت ئه گه ر شکستیش به ئینین، ئه و به ئینی خو ی بو ئیمه ده پاریزیت و به رامبه ر به ئیمه سه رپراست ده بیّت. خودا ناگوپیت. بو یه هه مان قه وان لیده ده مه وه، وه ده پرسم ئه مه چۆن له سه ر ژیانى ئیمه په یه ره وه ده بیّت. خودا سه رپراسته بو گه له که ی و ده بیّت له ژیاڤماندا سه رپراستی ئه و ده ربخه یین. پئویستمان به وه یه تیبگه یین له وه ی کاتیک بووینه باوهردار به مه سیح، ئه و له گه ل خودا چووینه ته ناو یه کتیک له وه په یمانانه ی که پیشتر باسمان کرد. ئیمه له گه لیدا له په یوه ندى داین و وه ک رۆله ی ئه و بانگه پشتر کراوین سه رپراست بین له گه لیدا قسه ی چۆمان پاریزین.

پئویسته له سه رمان گه لیکی سه رپراست بین.

پراوهسته

به رای تو ئه مه چۆن ده بیّت؟

مروڻ لڳهه ل خودا سهر ڀاست بيت و به لئينى خوى بابه سهر واتا ٽيمه پيوستمان بهويه پيشينه يي بدهين بهو. گوٽنى ٽمه ٽاسانه به لام جي به جيڪر دنى قورسه. ٽيمه ههول بوشته کان دههدين، ده يانکهين به شتي گرنگر له خودا. کٽي پيروز ٽه و شتانه ناوده نيٽ بت. ده لئين ٽيمه به رڙهه ي ۱۰۰% ته رخا کر اوين بو خودا پاشان که تووشى پياويکى قوز دهين، يان دهرهه ٽيک بو دهسته وٽنى پارهى زياتر، يان دهرهه ٽيک به دهسته وٽنى چيڙ يان خوشيهه ک، خودا به لاهه ده تين. به خومان ده لئين ٽيمه ته نها ساتيکه و درو لڳهه ل خومان ده کهين و له کوٽاييدا خودا به جيدهه يئين. کٽي پيروز هه نديک وشه به کاردهه يٽ رهنهه پيمان وايٽ رهن، به لام لهم حاله ته دا پيمان ده لٽ داوينيس، پيمان ده لٽ کاتيک به دواى شتي ديکه وهين ٽهوا داوينيسى ده کهين.

ٽيمه له راست و چهپ و هه موو لايه که وه ناپاکی له خودا ده کهين.

وشه کان به هيڙن، به لام واقعه که سه خته!

جاکی

پاش ٽه وهى فرانک به جيى هيشت، دايکی جاکی سه رچاوهى پشتيوانى بو، به لام بارودوخه که وهک پيشترى لينه هات؛ له بهر ٽه وهى به ته نها بوو ڙيان سهخت بوو. جاکی به راستى تتيکو شا، به لام سه ربارى ٽه وهى چه زى ده کرد وا بکات په يوه ندييه کهى سه رکه وٽوو بيت، فرانک کاردانه وهى نه بوو - له بهر ٽه وهى نه يوانى ليى خوشي. بهر له دادگايى ڙيانى داده روخا، به لام ٽيستا که بووه ته شوينکه وٽه په کی مه سيح، فرانک زياتر شه پرانگيز بووه. ٽه وهى ده يزانى ٽه وهى ده يکرد هه ليه، به لام هه ر شتيک بيلٽ و بيکات بارودوخه کهى چاک نه ده کرده وه. مليوٽيک جار گوٽى که داواى ليوردن ده کات به لام ليى خوشنه بوو... زه حمهت بوو روه پروى راستيه که بيٽه وه. له کوٽاييدا هيچ بڙارده په کی نه بوو جگه له وهى به واقعه که رازى بيت. به لام به ته نها بوو و بيري ده کرد.

روونکرده وه

جاکی زياتر و زياتر له پيگه کومه لايه تيهه کانى ٽه نته رنيٽ کاتى به سه رده برد. گه رايه وه بو په يوه نديکردن به هاوپريه کی کوٽى له خوئيندن که وا بوى دهرکه وٽ

ديسان جاکي بۆتەوہ زگورتى و پرسىارى کرد داخوا ئەمە راستە بۆ کہ سىڭكى باوہ پدار بە مە سىح. «ئىستا ياساكان چىن؟» كاتىكى بە سەر برد بۆ ئەوہى بابەتە کہ لە مېشكىدا ھەلبەسە نڭىنى -با بە راستى بىلېم پىنچ خولەك بوو. ئايا خودا بە مە دلخوشە؟

جاکي ھەرچە نەدى بىرى لە بابەتە کہ دە کردەوہ بە خوئى دە گوت: «چىم ھە يە لە دەستى بدم؟» بۆ يە لە مالپەرېك ناوى خوئى تۆمار کرد. لە سەر تادا تەنھا نامە يە كى نامۆ بوو بۆ پياوېك. لە راستىدا ھىندە كاتى نە خاياند بۆ كارکردن لە سەر لاپەرە کہ سىيە كەى، بە لām ھەرچە نەدى زياتر لە گەل پياوان بە نامەى تايەت قسەى دە کرد، زياتر كاتى لە گەل ئەنتەرنىت بە سەردەرد لە برى ئەوہى لە گەل مندالە كانى بە سەرى بيات. بە خىرايى وای لىھات ئەمە يە كە مین شت بوو بە يانيان بىكات، لە ھەر كاتىكى دەستبە تالى، وە دوایین شت لە شەودا. بارودوخە کہ زۆر خراپ دە بوو بە رادە يەك بە رددەوام مۆبايلە كەى بارگوى دە کردەوہ بۆ ئەوہى بتوانىت بە درىژايى كات نامە كانى ببىنىت. ھەتتا ئىستا جاکي پارى نە بووہ بۆ ژوان بە ستن دەر بچىت، بە لām تەنھا حەزى لەم جوړە گوڤتوگوڤ يە. بە خوئى گوت: «باشە ئە گەر لايە نىڭكى نىر بۆ قسە كردن ھە يىت». ئە گەر لە گەل خوئى سەر راست بووايە دانى بە وەدا دەنا چىژى لە سۆزدارى وە رددە گرت. ھەندىك جار گفوتوگوگە كە مېك دە بووہ سىكسى، لە گەل ھەندىك سەرنجى سىكسى. لە راستىدا جاکي ئەمەى وا نە بىنى دە بىتە كىشە؛ بە ھەر حال، بابەتە کہ وەك ئەوہ نە بوو سىكس بكات. بە خوئى گوت: «بابەتە کہ ئەندىشە كردنە». كاتىك لە كلىسا كچە كان دە يانوىست ببىنن، ئەو زۆر سەقال بوو. ھەتتا ئەوہى وای لىھات تاكە روژانى يە كشە مەى لە دەست بچىت. ھەتتا درەنگى شەو بە ئاگا بوو و نامەى دە نارد و ماندوو دە بوو ئىتر نە يدە توانى لە خەو ھەلبستىت.

پاوەستە

لە لای جاکي كى و چى گرنگتر بوون لە خودا؟

ئىمە بە يانيەك لە خەو ھەلئاستىن بۆ ئەوہى خۆمان لە دوورى دە كيلۆمەتر لە خودا ببىننەوہ، دوور كەوتنەوہ لە خودا لە شەو و روژىكدا روونادات. لە كاتىكدا چىروكى جاکي دە خوئىننەوہ، لادانەكە ھىواش ھىواش روويداوە. ھەست و سۆزى

دایه شتیک و کهسیکی دیکه. له بهر ئه وهی پښتر خودا له لای گرنګترین شت بوو، ئیستا چیژی هه سترکردن به خو شه ویستی پیاویکی دیکه شتیکي زاله له ژيانیدا - وای لپهات ئه مه هه لسوکه و ته کانی جله و گیر بکات. ئیمه بانگه پښت کراوین بو ئه وهی سه ر راست بین به رام بهر به خودا و له پیشینه دا ئه ومان خو ش بووی. پښو یسته هه ول نه ده یین به دوا ی بته کان، به لکو ته واو گو پرایه لی خودا بین - خودا په یوه سته بوونی به ریژه ی ۱۰٪ ی ده ویت.

جاکي

پاش ئه وهی پوژیک هه سستی به ئالنگاری راسته قینه کرد، جاکي درکی به وه کرد به ته واوی گه مژه بووه، وه کاتیک بیده نگی بالی به سه ر شوینه که دا کیشا نوچی کرد و داوای له خودا کرد لپی خو ش بی. وه کاتیک پاشان له گه ل مریه می هاوړی باسی شته که ی کرد، دانی به وه دا نا به راستی چه نده بیری فرانکی ده کرد و چه نده هه سستی به ته نهایی ده کرد. «ده زانم له لای من خودا له هه موو پیاویک گرنګتره. من ته نها به زه حمهت ئه مه م بیر ده که ویته وه».

راوه سته

له لای تو کئی یان چی له خودا گرنګتر بووه؟ ئایا هه ست و سوزه کانی خو ت داوه ته ده ست شتیک یان کهسیکی دیکه؟

عیسا ده لیت که پښو یسته له سه رمان خودامان خو ش بووی له هه موو ناخمانه وه، وه به هه موو دلمان، وه به هه موو بیرمان، وه هه موو توانامان (مه رقوس ۱۲: ۳۰). واتا به هه موو بو ومان، نه ک ئه وهی که میک خودا به لاهو بنیین، یان شتیک بیت به یانی پوژی یه کشه م و ئیواوه ی چوار شه م بیخوین، هه روه ک په یوه ندیبه ک بیت بو به شیکی کاتیک. نه خیر، ئه و ته واوی ژیانی تو ی ده ویت.

«جا به هه موو دل و به هه موو گیان و به هه موو بیر و به هه موو

توانانان هه وه یه زدانی په روه ردگار تان خو ش بووی». (مه رقوس ۱۲: ۳۰)

پښو یسته له سه رمان نه ک هه ر سه ر راست بین بو خودا، به لکو هه روه ها بو یه کتیش سه ر راست بین. پښو یسته له قسه کردنمان راستگو بین ته نانه ت نه گه ر به

کاتیکى زۆرىش له سه زمان بکه ویت یان تووشى نازارمان بکات. له بابته گه وره و بچووکه کان. لوقا ۱۶: ۱۰ ده لیت: «ئه وهى له کهم ده ستپاکه له زۆرىش ده ستپاکه، ئه وهى له کهم ناپاکه له زۆرىش ناپاکه».

سه راستى له کاروباره بچووکه کانى ژيان له دایک ده بیت له و کاتهى به هتواشى و چه سپاوى به ره و پيش ده چین؛ کاتیک هیچ که سیک له وئى نیه ته ماشا بکات ئه وه ده که ین.

بابته که په یوه سته به شیوازی به پیره بردمان به برى ئه و پاره که مهى هه مانه، چون سه ربارى ئه و پاره که مهى هه مانه هیتشتا بو کارى خودا ده به خشین، چون راستى ده لیت ته نانه ته له و شتانهى ژيانیش که وادياره له پیشینه یه یان گرنه نیه، چون ئه و بیره بیسووده تیکده شکین به ره له وهى بیته شتیکى گه وره... خودا ریز له م جوړه سه راستیه ده گریت.

«ئه گه ر گوپراه لى یه زدانى په روه ردگار تان بن و به وریایه وه کار به هه موو ئه و فه زمانانه ی بکه ن که من ئه مپرو پیتان ده ده م، ئه وا یه زدانى په روه ردگار تان له سه رووی هه موو نه ته وه کانى سه ر زه ویتان داده تیت» (دواوتار ۲۸: ۱)

پاوه سته

به رای تو چى پرووده دات کاتیک له ژياندا هه ست به به ره که تى خودا ناکه ییت؟

کاتیک یاخى ده بین و سه راست نابین ئه نجامى هه یه - هه روه ک دایکم ده لیت، ده بیت به رگه ی ده ره نجامه کان بگرین. ئیمه چه ز ناکه ین له سه ره تای ساته که دا بیر له ئه نجامه کان بکه ینه وه، کاتیک هزرمان دانایى به رامبه ر به گه مژه یی هه لده سه نگینى، یان کاتیک ده مانه ویت به دوای شتى خراپدا هه ول بده ین.

به لام ناتوانین چاوه پروانى ئه وه بین که له ژيانى باوه ردارانه مان به ره و پيش هه نگوو ده نین له کاتیکدا له خودا یاخى بین.

بابته که ئاوا ناروات.

بیر له بابه ته که بکه وه: ئە گەر پیاویک چەندین جار و بەر دەوام ناپاکی له هاسەر هکه ی بکات، ئایا چاوه پرسی ئە وهی لئ دە که یین که په یوه ندییه کی دروستی هه ییت؟ ئایا پیمان وایه متمانە ی پئی دە کریت؟ ئایا په یوه ندی ئیوانیان باشه؟ هه رگیز! رپک هه مان شت جیبه جئ دە ییت له سه ر په یوه ندیمان له گه ل خودا. کاتیک له گونا هدا ده بین پیداگری له سه ر ده که یین و له حاله تی یاخیوونی خوویست، ناکریت په یوه ندیمان له گه ل خودا ته ندروست ییت، له هیچ شتیک متمانە مان پئی ناکات، په یوه ندیمان له گه لی نامییت. په ننگه ته ماشای ژیا مان بکه یین و بیر له وه بکه ینه وه که پیویسته زیاتر به ره و پیش بچین له گه شته که مان له گه ل مه سیح. ره ننگه سه رباری ئە وهی به چری نوێژ ده که یین به لام هه ست ناکه یین به وهی له خودا نزیکین. ره ننگه هوکاره که ی ئە وه ییت ئیمه سه ر راست نین. پیویسته واز به یین له وهی به دوای شتی دیکه بکه وین.

«ئە گەر دا ئمان به گونا هه کا ئماندا نا، ئە وا خودا دل سوژ و داد په ره وه، ته نانه ت له گونا هه کا ئمان خو ش ده ییت و له هه موو زا ره واییه ک پاکمان ده کاته وه». (یه که م یو حه نا ۱: ۹)

خالی سه ره کی

کاتیک تیده کو شین و هه ول ده ده یین به دوای هه وه سه کانی دل مان بکه یون ئیتر له گه ل خودا سه ر راست نابین. پیویسته تۆ به بکه یین و دانی پیدا بنیین و بگه رپینه وه بو سه ر راستیمان له گه ل خودا.

ئایه ت بو ئە زه رکردن

«با بئ راری ده ستبگرین به دانپیدا نانی هیوامان، چونکه ئە وهی به لیئنی پیمان داوه جئ متمانە یه». (عیبرانییه کان ۱۰: ۲۳)

ئیمه گه لیکی سه ر راست نین، به لام مه سیح ده مانچه سپییت. بو یه با کاردانه وه مان هه ییت به وهی به سه ر راستییه وه و به هه موو ئە وهی هه مانه بیپه رستین! با ده ستبگرین به دانپیدا نانمان. با به خو شو یستنه وه بیپه رستین. با له هه ر شتیک دیکه زیاتر خو شمان بو ییت. با به هه موو ئە وهی هه مانه کر نۆشی بو به یین - له به ره ئە وهی شایانییه تی.

مه به ست چيه؟

دهيت باوهرداران به مه سيح له دلنه رميدا
گه شه بکه ن.

۸- دلنهرم بین ته نها واتا ئیمه لاوازین، ئەی وا نییه؟

به لام بهروبوومی رۆحی پیروژ ئەمەیه: خوشهویستی، خوشی، ناشتی، ئارامگرتن، نیانی، چاکه، دلسۆزی، دلنهرمی و بهسهرخۆدا زالبوون. شەریعت نییه له دژی ئەمانه بێت». (گهلاتیا ۵: ۲۲-۲۳)

کاتیکی هێنده له مێژ نه بوو باوهرم هینابوو به تهواوی له واتای دلنهرمی تینه دهگهیشم. سه بارهت به ئیمه ی کچان وامدهزانی واتا پێویسته تهواو شهرمن و هیمن بین، دهزانیته مه بهستم چیه؟ جوړیکی دلنهرم و هیمن -نهرم! سه بارهت به پیاوان پیم وابوو دلنهرمی واتا لایه نی لاواز بن و ههرگیز به رگری نه کهن به رامبهه ههر که سیک و ههرگیز نه به هوی کیشه. ههروهک ناوم ناوه وهک فاتیلا -لاواز، شه کهت و بئ هیچ بهرپرسیاریتییهک.

پراوهسته

کاتیکی پرسپارت لی ده کریت له واتای دلنهرمی یه کهم وشه چیه دیته بیرت؟

«وهرن بو لام ئەهی هه موو ماندوووان و بارگرانهکان، من ده تانحه سینمه وه. نیری من بخه نه سهه ر خۆتان و له منه وه فیرین، چونکه دلنهرم و بئیفیزم، هه سانه وهش بو ده رووتان ده دۆزنه وه، چونکه نیره کهم گونجاوه و بارم سووکه». (مهتا ۱۱: ۲۸-۳۰)

پراوهسته

له ئینجیلی مهتا چۆن وهسفی عیسا کراوه؟

عیسا که خودایه، دهزانی که ناتوانریت وهسفی عیسا بکریت به وهی لاوازه -به و واتایه ی له سه ره وه وه سفم کردوو. به ساده یی ئەمه پاست نییه و ههرگیز هیچ کیشه یه کی نه بووه له وهی به رهنگاری ههر که سیک بێته وه. ئەگه ر پێویستی کردیت چه ندین جار و به رده وام به رهنگاری رابه رانی ئاینی بوته وه له به رامبه ریاندا به راشکاوی ره خنه ی لیگرتوون. ههروهک له مهتا ۲۳: ۱۳ ده بینین کاتیکی ده لیت: «به لام

قوربه سهرتان ئه‌ی مامۆستایانی ته‌ورات و فه‌ریسییه‌کان! دوورپوان! چونکه ده‌رگای شانشینێ ئاسمان به‌ پرووی خه‌لکدا داده‌خه‌ن». هه‌رگیز ئه‌مه‌ وێنه‌ی که‌سیکی لاواز نییه‌! که‌واته‌، ئه‌گه‌ر وه‌سفکردنت بۆ دهنه‌رمی زۆر له‌و وه‌سفکردنه‌ی من ده‌چیت که له‌و کاته‌دا ده‌مکرد که‌وا له‌میژ نه‌بوو باوه‌رم هه‌نابوو، ئه‌وا تۆ پێویست به‌وه‌یه دووباره‌ بیر بکه‌یته‌وه‌ له‌ واتاکه‌ی و له‌ کاریگه‌ری له‌سه‌ر ژیانته‌.

دهنه‌رمی به‌ زۆری په‌یوه‌سته‌ به‌ هه‌یزیک له‌ژێر جله‌ودایه‌، خوگرتنت له‌پیناو سوودی که‌سیکی دیکه‌.

پروونکردنه‌وه

ئه‌دیلی هاورپیی جاک، بۆ ماوه‌ی دوو ساڵ ده‌چیته‌ هوڵی یاری وه‌رزشی. په‌کیک له‌و وانانه‌ی به‌دلی بووه‌ یاری بۆکسین بوو. وانه‌که‌ له‌ چهند قوناغیک پینکده‌هات، هه‌ر په‌کیک پینکدیت له‌ ئه‌رکیکی جیاوازی وه‌ک مه‌شقکردن له‌سه‌ر په‌ت و مه‌شقی هه‌یزی بنه‌په‌تی، به‌لام باشترین شت له‌لای ئه‌وه‌یه کاتیک ده‌ستکیشه‌کان له‌ده‌ست ده‌کات و له‌گه‌ل مه‌شقاکیکی دیکه‌ ده‌چیته‌ ناو یاری بۆکسیت. هه‌رچه‌نده‌ بالای کورته‌ به‌لام ده‌توانیت کۆمه‌لیک بۆکس بگه‌رینیته‌وه‌ و ناوبانگی ده‌رکردبوو به‌وه‌ی پاشگه‌ز ناییته‌وه‌. هه‌ندیک ته‌زوو به‌ سه‌ریدا هات.

ئه‌وه‌ هه‌فته‌یه‌ ئه‌دیل جاک له‌گه‌ل خو‌ی هه‌نا. که‌وا جاک بریاری دا واز له‌ بابه‌ته‌که‌ به‌ییت و ژبان بگوزه‌رینیت. با روه‌روی بابه‌ته‌که‌ بینه‌وه‌، ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیک دوو جار ته‌ماشای بکات، ده‌بیینت پێویستی به‌وه‌یه درک به‌ کیشه‌که‌ی بکات و به‌ شیوه‌یه‌کی کاریگه‌ر مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکات. جاک که‌میک دوودل بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێشتر نه‌چوبوو وه‌ وانه‌ی وه‌رز، به‌لام ئه‌دیل له‌سه‌ر رپه‌روی راست هه‌یشتییه‌وه‌.

هه‌ردووکیان پینکه‌وه‌ چوون له‌ کاتیکدا ته‌ماشای لایه‌نه‌ جیاوازه‌کانی مه‌شقیان کرد. کاتیک گه‌یشتنه‌ قوناغی بۆکسین جاک گوتی: «له‌بیرت بێ، من تازه‌ ده‌ستم پینکردووو -ئاسانکاریم له‌گه‌ل بکه‌»، بۆیه‌، ئه‌دیل بۆکسه‌کانی که‌م کرده‌وه‌، ئاسانکاری بۆ جاک کرد و ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌ی پێدا کار له‌سه‌ر ته‌کنیکه‌کانی یارییه‌که‌ بکات.

با بیر بکه‌ینه‌وه‌ له‌م نموونه‌یه‌ی پروونکردنه‌وه‌. جاک داوای له‌ ئه‌دیل کرد که‌

«ئاسانکاری له گه‌ل بکات» - واتا دلنهرم بێت. نه‌یده‌گوت ئه‌دیل لاوازه، به‌لام داواى لى ده‌کرد له‌پیناو ئه‌و ته‌واوى هه‌یزه‌که‌ى خو‌ى به‌کار نه‌هه‌یت. ئه‌دیل توانای زیاتری هه‌بوو که هه‌یزی خو‌ى ده‌ربهرپیت، له‌ یاری بوکسین توانای زیاتری هه‌بوو، به‌لام له‌پیناو سوودی جاکى ته‌واوى هه‌یزه‌که‌ى خو‌ى به‌کارنه‌هینا.

ئاسانه‌که‌سى که‌سایه‌تى به‌هه‌یز هه‌یزه‌که‌ى به‌کاربه‌هینیت بو به‌ده‌سته‌پینانى ئه‌وه‌ى ده‌یه‌وویت، سه‌ربه‌که‌وویت و به‌سه‌ر که‌سى دیکه‌دا زال بێت، به‌لام ئه‌مه‌ هه‌یزی راسته‌قینه‌ نییه، ئه‌ى وا نییه؟ ئه‌مه‌ ته‌نها خو‌به‌زلزانی و درنده‌یى و خو‌په‌رستیه، به‌لکو ره‌نگه‌ وه‌ک گه‌چه‌ل وه‌سفى بکه‌ین. به‌هه‌یزه‌کان به‌وه‌ فریو ده‌خون ئه‌گه‌ر له‌ قه‌باره‌ى هه‌لسوکه‌وتیان که‌م بکه‌نه‌وه‌ و به‌هانه‌ بو هه‌لسوکه‌وتیان ده‌هه‌ینه‌وه‌، به‌ ساده‌یى ده‌لین: «هه‌ر ئه‌مه‌ سروشتى منه». به‌لام، هه‌روه‌ک پیکه‌وه‌ له‌م کتیه‌دا بو‌مان ده‌رده‌که‌وویت، ئه‌مه‌ به‌هانه‌یه‌کى بى‌ بنه‌مايه. به‌ ساده‌یى هه‌ینه‌ باش نییه‌ ته‌نها چاوپووشى له‌ بابه‌ته‌که‌ بکه‌ین وه‌ک ئه‌وه‌ى گرنه‌گ نه‌بیت. ئه‌گه‌ر که‌سێک ترسا، یان دوودل بوو له‌وه‌ى له‌به‌رده‌مت رای خو‌ى بلیت، که‌واته، هه‌له‌یه‌ک هه‌یه‌.

ئه‌مه‌ هوکارى خو‌به‌دوو‌رگرتمه‌ له‌ نووسینی ئه‌م به‌شه. به‌و پیه‌ی به‌ روونی که‌سایه‌تیه‌کى به‌هه‌یز و سه‌ختم هه‌یه‌ زور کاتم به‌سه‌ربرد له‌ بیرکردنه‌وه‌ و پامان له‌ به‌ره‌مه‌ى دلنه‌رمى. جیری بریدگه‌ز له‌ کتیه‌که‌ى به‌ ناوى «ژیانى به‌ره‌مدار» نووسیوه‌تى که‌ دلنه‌رمى سیفه‌تیکى وه‌ک خو‌شه‌ویستی و پشوودریژی نییه‌ له‌ پیناويدا نوێژ بکه‌ین، به‌لام له‌سه‌ر من جبه‌جى ناییت. له‌پراستیدا، پیم وایه‌ که‌ ئه‌مه‌ جبه‌جى ده‌بیت له‌سه‌ر هه‌موو ئه‌و به‌ره‌مانه‌ى هه‌تا ئیستا گه‌توگۆمان له‌سه‌رى کردوه‌، له‌ هه‌ر به‌ره‌مه‌یکى دیکه‌ زیاتر نوێژم کرد له‌پیناو دلنه‌رمى. من به‌ ته‌واوى ده‌زانم کیم و ده‌زانم خالى به‌هه‌یزی و لاوازیم چیه‌.

کاتیک هه‌ینه‌ له‌میژ نه‌بوو باوه‌رم هه‌ینابوو وامده‌زانى پيوسته‌ له‌سه‌رم بگونجیم و وه‌ک که‌سانى چوارده‌ورم لیبیت. زور که‌سایه‌تى راسته‌قینه‌ى خو‌م گرت هه‌تا ئه‌و پاده‌یه‌ى بوومه‌ که‌سایه‌تیه‌کى ئاسایى نه‌بیزیت، ته‌نها سیبه‌ریکى پابردوو‌ى خو‌م بووم. ئه‌مه‌ زور دلته‌نگى کردم - زور به‌ سه‌ختى ئازاربه‌خش بوو. ئه‌م بیره‌ سوودبه‌خش نه‌بوو، ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ ده‌خوینیته‌وه‌ و بیر ده‌که‌یته‌وه‌ و ده‌لینیت: «ئه‌ى پیاو، ئه‌مه‌ ریک ئه‌وه‌یه‌ که‌ من هه‌ستى پى ده‌که‌م. بیزار بووم له‌وه‌ى خو‌م وه‌ک که‌سێک پيشان بده‌م که‌ له‌ راستیدا وا نیم»، که‌واته‌ واز له‌وه‌ به‌ینه‌.

ئەمە سوودبەخش نىيە و سەرپراستىش نىيە.

خودا بۇ ئامانجى خۇي ئىمەي بە شىۋەيەكى جوان و سەرسۈرھىنەر بەدەيھىناۋە.
ئەو دەزائىت چى دەكات.

«بەلام بەھۇي نىعمەتى خوداۋە من ئەۋەم كە ھەم، ھەرۋەھا
نىعمەتى ئەو بۇ من بى سوود نەبوو، بەلكو من لە ھەموو
ئىردراۋانى دىكە ماندووتر بووم، بەلام من نا، بەلكو نىعمەتى خودا
بوو كە لەگەلمدايە». (يەكەم كۆرنسۆس ۱۰: ۱۵)
«ستايشت دەكەم، چونكە بە سامناكى و سەرسۈرھىنەرى دروستكراوم،
كارەكانت سەرسۈرھىنەرن،

لە ناخمەۋە باش ئەمە دەزانم». (زەبوورى ۱۳۹: ۱۴)

بە شىۋەيەكى تايىت ھەزم لەۋەيە كە پۆلس لە (يەكەم كۆرنسۆس ۱۰: ۱۵)
سەبارەت بە كەسايەتى جەختى لەسەر دەكاتەۋە و دەئىت: «بەلام بەھۇي نىعمەتى
خوداۋە من ئەۋەم كە ھەم، ھەرۋەھا نىعمەتى ئەۋەم بۇ من بى سوود نەبوو».
ئەمە بەبىرمان دەھىننەۋە بابەتەكە ھەرچىيەك بىت، نىعمەتى خودا كاريگەرى
لەسەرمان ھەيە، بۇيە ناتوانىن بەھانە بۇ ھەلسوكەۋتە ھەلەكانمان بەھىننەۋە تەنھا بۇ
ئەۋەي ئىمە جوړىك كەسايەتى ھەلەمان ھەيە. بە شىۋەيەكى چەسپاۋ لە ھەموو
پەيمانى نويدا ئايەت لەدۋاي ئايەت دەبىنن كە باسى دئەرمى و نىانى دەكات، ۋە
جەختى لەسەر دەكاتەۋە كە ئەۋانە شتىكن دەبىت ھەۋلى بۇ بدەين.

بەشى پىنجى گەلاتيا روونە: دئەرمى سىفاتىكە لە خودادايە و پىۋىستە لە
تەۋاۋي ژيانمان دەربىخەين.

نەك تەنھا بىزاركەر، توورە، سەخت، شەپرانگىز، زوۋھەلچوو، توند، راشكاۋانە، ھەلچوو،
كەسايەتتەكى سەخت، ھەستىكى مات، ترسناك، ھەموو ئەۋانە. ئەم بەرھەمانە تەنھا بۇ
جوړىكى ديارىكراۋ لە باۋەرداران نىيە، بەلكو بۇ ھەموو باۋەردارانە بە مەسىح.

پراۋەستە

كى بە زەحمەتتەين كەس دەزانىت بتوانىت لەگەليان دئەرم بىت - بوچى؟

له کاتی پراوهستانیان له دهره وهی تازییه ماری، نان و جاکي گفتوگويان ده کرد. جاکي گوتی: «ئهمرۆ به ئاهه نگیکی باش مائاوايي لیکرا». نان بو چرکه یه ک پراوه ستا بهر له وهی پیدایه له لبرژیت و پاشان گوتی: «ئهو قه شه یه ی که خزمه ته که ی به پړپوه دهر د هه نديک نامۆ بوو، پیت وایه؟ وه گوله کان -بیریان له چی ده کرده وه؟ گرنگ نه بوو ئهو هه موو گوله له وهی پیت؛ ههر به فیرپړویان دا. نازانم بیریان له چی ده کرده وه -ئایا پیتیان وایه ماری ده یانینیت؟ بیگومان پاره یه کی زوریان له هه موو گوله خه رج کردوه. ئای له وه به فیرپړوانه ی پاره. چی ده لپن کاتیک که سیک هه ول ددهات زیاده پړویی بکات له قه ره بوو کردنه وهی شتیک، ئه وه بوو که ئهمرۆ روویدا -ده بووایه له وه کاته ی زیندوو بوو گرنگی زیاتریان پی بدابا...» بهر له وهی نان دهره فه تی هه پیت درپژ به قسه کانی بدات، جاکي بیده نگي کرد و گوتی: «نان، خه لکی گویان لپیه. تو هیم نیت، ئه ی وایه؟» نان له بهر له وهی جاکي قسه ی پی بری به په ستیه وه گوتی: «من ته نها وه سفی بارو دۆخه که ده که م. ئه مه راستیه!»

په ننگه نان کرۆکی راستیه که ی پیکابیت یان په ننگه که سایه تیه کی سه خت بی و پیویستی به وه بی تۆبه بکات و پای خووی بو خووی هه لبرگیت. جا ئه گه ر راستی گوتیت یان نا، ئهو قسه ده کات به بی ئه وهی بیر له وه که سانه بکاته وه که گویان لپده بیت. له بهر ئه وه به فونه یه کی دلنه رمی دانانریت. باوه پردارانی دلنه رم خوویان ناگرن ته نها له پیناو سوودی که سانی دیکه به لکو پیز له را و ههستی که سانی دیکه ش ده گرن. که سانی دیکه له بهر چاو ده گرن، بیري خوویان سه رقāl ده که ن به بیر کردنه وه له وهی ده یلین بهر له وهی بیلین، نه ک ته نها بیر له راستگویی قسه کانیان ده که نه وه به لکو له وه ش چۆن ده یلین. باوه پردارانی دلنه رم راستی ده لپن به لام نه ک به بی له بهر چاو گرتی ئه وهی گویی لپده بیت نه ک چۆن وه رده گیریت. ئه وان هه ست ناکه ن به پیویستی که مکر نه وهی ئاست یان زه لیلکردن یان قسه لۆک سه باره ت به باوه پرداریکی دیکه که وا که وتۆته ناو گونا؛ به لکو هه ست به دلته نگي ده که ن و نوپژ ده که ن له پیناو تۆبه کردنیان (پروانه گه لاتیا ٦: ١٠).

«بویه، ئیه که گه لی پیرۆز و خوشه ویست و هه لپژێردراوی خودان، میهره بانى و نیانى و بیفیزی و دلنه رمی و ئارامگرتن له بهر بکه ن.»

(کۆلۆسی ٣: ١٢)

ئېمە گەلى خوداين، وه ئېمە نوپنەرى ئەوين، پېويستە دلنەرمى لەبەر بکەين و بېپۆشین. هەر وهک حالەتى تەواوی ئەو بەشە، پېويستمان بەوهیە بە سەرراستیەوه تەماشای خۆمان بکەين لە شیوازی قسەکردمان و هەلسوکەوتمان لەگەڵ خەلکی. بۆ ئېمە بەس نیهە که درکی پێ بکەين و دان بە بابەتەکاندا بنین - پېويستمان بەوهیە تۆبە بکەين و بگەرپینەوه لای خودا و داواى یارمەتى لێ بکەين. پېويستە دلنەرمى بچنین؛ پېويستمان بەوهیە داواى پەروەردگار بکەين بۆ ئەوى یارمەتیمان بدات بۆ دەرخستنی رۆحی دلنەرمى تێماندا.

پراوەستە

لەسەر پێوهری ۱ - ۱۰ هەلسەنگاندنت بۆ خۆت چەندە؟

- a. هەردەم دەتوانم تێبینی ئەوه بکەم ئەگەر کەسێک لەسەر سروشتی خۆی نەبێت.
- b. دەتوانم هەستیار بێ بەرامبەر بە هەستی کەسانی دیکە.
- c. خەلکی دەترسێنم.
- d. بە راشکاوی پەخنە لە کەسانی دیکە دەگرم.
- e. هەردەم شانازی دەکەم بەوهی راستی دەلێم وهک خۆی - بەبێ لەبەرچاوگرنتی ئەوهی چۆن گوێی لێم دەبێت.
- f. لەگەڵ هەمووان بە رێزگرتنەوه قسە دەکەم.
- g. تەنها ئەوانەى شایانی رێزگرتن بە رێزەوه قسەیان لەگەڵ دەکەم.
- h. من بێرێزم.
- i. گوێدەگرم بۆ ئەوهی بە لۆژیک گفتوگۆ بکەم.
- j. هەردەم پڕوانگەى خۆم دەخەمە روو و هەرگیز پاشگەز نایمەوه.
- k. ناکرێ پەست بێم لەوانەى دژایەتیم دەکەن.

پراوەستە

ئەو لایەنانەى دلنەرمى چین کەوا حەز دەکەیت دەریبەخت و لەخۆتدا پێشى بچەیت؟

خالی سهره کی

دلنهرمی تاییه تمه ندیبه که واتا ههردهم بیر بکه مه وه له وهی «چۆن ده توانم هیژ و توانام له خزمه تی کهسانی دیکه به کار بهینم؟»

نایه ت بو ئه ز به رکردن

«به لکو مه سیح وه ک پهروه ردگار له دلئاندا تهرخان بکهن، ههردهم ئاماده بن بو وه لامدانه وهی پرسپاری ههر یه کییک سه بارهت بهم هیوایهی له ئیوه دایه، به لام به دلنهرمی و ریژه وه». (یه کهم په ترۆس ۳: ۱۵)

پوخته

ده کری ئه قلی ویلیمان پیی وابی که دلنهرمی تهنه وشه یه کی دیکه یه بو ده برپینی لاوازی. به لام دلنهرمی زیاتر په یوه سته به هیژیکه جله وگیرکراو، وه کو خوگرتنمان له پیناو سوودی کهسانی دیکه، یان خه لکی له بهرچاو بگرین و پیزی کهسانی دیکه بگرین له وهی ده یلین و لهو شیوازی کهسی به رامبه ر گوئی لیده بیت. خودامان که هیژی ته واوی هه یه رهق و سهخت و خوویست نییه. ئه و به رامبه ر به ئیمه دلنهرمه و پیوسته ئیمه ش له گرنگیداغان به یه کتر له شیوازی دلنهرمییه کهی ئه و بیچین.

مه به ست چيه؟

ده بيت باوهرداران به مه سيح

له به سه رخودا زالبوون

گه شه بکه ن.

۹- پيويسته به وه هه لېستيت

ته نانه ت له و کاته شدا

که ناته ویت ئە مه بکه یت:

به سه رخودا زالبوون

«به لām بهروبوومی پړوخی پړوژ ئە مه یه: خو شه ویستی، خو شی،
ناشتی، ئارامگرتن، نیانی، چاکه، دل سوژی، دل نه رمی و به سه رخودا
زالبوون. شه ریه ت نییه له دژی ئە مانه بیت». (گه لاتیا ۵: ۲۲-۲۳)

له کاتی نووسینی ئەم به شه دا سه باره ت به به سه رخودا زالبوون ئەو که سانه
له بیرناکه م که له ناو قوتی ئایسکریم ده خوڻ. له کاتیکدا ئەم به شه ده نووسم پړیک
دوو هه هفته ی ماوه بو کاتی جه ژنی له دایکبونی مه سیح و ئیواره خوانی جه ژنی
له دایکبوونم خواردوو. ههفته ی داها توو سی جار ده یخوم. ئیمه درویه ک به خو مان
ده لێین کهوا له مانگی کانوونی دووم هه موو شتیک باشر ده بیت، بهو شیوه یه پړی
به خو مان ده ده یین چپژ له هه موو خو شیه کانی جه ژنه کان و خوارنده خو شه کان
وه برگرین. ئیتر گرنگی به کیشمان ناده یین، له سه ر قه نه فه داده نیشین و قوتیه ک
شو کولاته له ده ست ده گرین و بو ملیونه هه مین جار ته ماشای فلمی «ده نگی مۆسیقا»
ده که یین، به بی راوه ستان ده ممان پر شو کولاته ده که یین. ده یینین کهوا ئەو یاسایه ی
ده لیت «ته نها یه ک دانه ی دیکه» به سه رماندا زال ده بیت، له گه ل ئەوه ی ئیمه ده زانین
«ته نها یه ک دانه ی دیکه» چه ز زیاد ده کات بو خواردنی یه کیکي دیکه ش.

به لām جه ژنی له دایکبوون تاکه کات نییه کهوا به سه رخودا زالبوومان نییه. ته نها
پیویستمان به وه یه چاودیری مندالیک بکه یین له دوکانی شیرینه مه نی یان یاری کاتیک
هه رچییه ک ده بینیت داوای ده کات، تووشی تووره ییه کی زور ده بیت کاتیک پیی
ده گو تریت نا. بیر له وه بکه وه که سزا نه بیت یان وشه ی «نا» نه بیت، ده ستوالایی بو
کردنی هه ر شتیک و هه لوشینی هه ر شتیک به خه یالمان دادیت بئ سنووره. به شیک
له چرکه یه ک وادیاره ئەم پلانه باشه - ئینجا ده سته که یین به بیرکردنه وه لئی. مندال

ده توانیت هه موو شیرینییه ک تام بکات که حه زى لئیه تی، وه ئالوده ی کحول هیئنده بخواته وه که ده یه ویت، وه ئالوده ی بیهۆشکه ر ده توانیت هه رچه ندى بوویت به کاری بهیئیت، وه کچ به کارته بانکیه که ی هه رچی بیئیت بیکریت، وه پیاو هه موو کاته که ی به سه ربیات له ته ماشا کردنی فلمی سیکسی له کاتیکدا هه وه س ناهیلیت و ورده ورده بیرى کۆله وار ده کات. جیهانیکى بئ به سه رخۆدا زالبوون جیهانیکى بیسه روبه ره، هه رکه سیک بیت و هه ر شتیک بکات که ده یه ویت، هه رچه ندى تیبچیت.

«هه رچی چاوم خواستی پریم لئ نه گرت،

ئه وه ی دلم پیی خوش بوو کردم.

دلم به هه موو ماندوو بوونه که م خوش بوو،

ئه مه ش پاداشتی هه موو ماندوو بوونه که م بوو.» (ژیرمه ندى ۲: ۱۰)

«له و سه رده مه دا هیچ پاشایه ک له ناو ئیسرایلیدا نه بوو و هه رکه س

ئه وه ی ده کرد که له به رچاوی خو ی راست بوو.» (رابه ران ۲۱: ۲۵)

پراوه سه ته

بیر بکه وه له ئه فه سو س ۴: ۱۹، چی ده لئیت له سه ر تپچوونی ژیانیکى بئ سنووربه ندى یان له ده ره وه ی به سه رخۆدا زالبوون؟ به رای تو لایه نه ئه ریى و نه رینییه کانی ژیانى بئ سنووربه ند چین؟

چ زیادبوونی کیشی زیاده ی جه سه ته مان بیت، یان کلۆربوونی ددانمان؛ یان له وپه ری دووریدا، ئالووده بوون به بیهۆشکه ر یان تیکچوونی جگه ر، ده بینین که زالنه بوون به سه رخۆدا هه رده م تپچوونی هه یه. ئید ویلش بابه تیکى نووسیه سه بارت به به سه رخۆدا زالبوون و بیروکه یه کی سه رنجراکیش ده نووسیت که ده لئیت: «راسته که وا ئالووده بووان زورن، کاتیک ئالووده بوونه نه یئیه که یان ئاشکرا ده بیت، وه هه ست به ئازار ده که ن، به لام زوربه ی کات له ئه نجامی که وتن و ئاشکرا بوونی کاره که یانه نه ک رقیان له ماده بیهۆشکه ره که»^h ژیانى بئ سنووربه ند تپچوونی هه یه جا دانى پيدا

^h Ed Welch, “Self-Control: The Battle Against “One More”, The Journal of Biblical Counseling, Volume 19, Number 2 (Winter 2001), 25.

بنیین یان نا. به لَام ههروهک ئید ئاماژی پَ ده کات، ئهوانه ی تهنها نیگه رانن سه بارهت به ئازاری راسته و خو که له ئاشکرابوون و زالبوونیا نه وه دیت به تهواوی تیچوونی راسته قینه ی هه لَسوکه وته کانیا ن له بیر ده که ن - تیچوونیک رهنگه خیزانه کانیا ن دهیدات نهک خو یان. باو نییه که دایکیکی ئالووده دان به وه دا بنیت که ماده ی بیهوشکه ری له منداله کانی خو ی خو شتر ده ویت، به لَام کاتیک ده چن بو هیئانی خواردن ده بینن که وا شوینی خواردنه که به تاله، ده بیته راستیه کی روون. رهنگه هه ست به خراپی بکات، به لکو هه ست به کاره ساتیکی جه رگپر بکات له بهر ئه وه ی جاریکی دی شهرمه زاری کردوون، به لَام نهک به جو ریک واز له خو شه ویسته که ی یه که می بهییت، که ماده ی بیهوشکه ره. «به لَام، راستیه که ئه وه یه سه رباری کاره ساتباری ئه نجامی گونا، هه ندیک چیژی تیدا هه یه»^۱.

هه رده م له توانای گونا ه و کیشکردنی که م ده که ی نه وه. گونا ه سه رنجراکیش و خو شه؛ باشه، به لای که م له سه ره تا وه ئا وایه. له عیبرانییه کان ۱۱: ۲۵ ده خوینینه وه که ده لیت چیژی گونا ه به سه رده چییت.

رهنگه به چیژی بیت به لَام چیژیکی کاتییه.

ئیمه درو له گه ل خو مان ده که ی ن کاتیک ده لئین تهنها له دوای یه ک جاری دیکه تیرده بم. له راستیدا هه موو ئه وه ی رووده دات ئه وه یه له «جاریکی دیکه» هه زمان زیاد ده بیت. گونا هه رگیز تیر ناییت، هه رده م واما ن لیده کات هه زمان له زیاتر بیت. (ئه فه سو س ۴: ۱۹) ده لیت: «ئهوانه ی هه ستیا ن نه ماوه خو یان دا وه ته ده ست به ره لایی، بو ئه وه ی به چاو چنۆکییه وه هه موو کاریکی گلاو بکه ن».

ئیمه هه رگیز تیر نایین.

له کو تاییدا ده لئین خودا بو ئیمه به س نییه.

پراوهسته

به رای تو چو ن ده توانین دلنیا بینه وه له وه ی ئه وه ده ستنووسانه ی به ره سه ن ده ناسرین ته واو راسته؟

¹ هه مان سه رچاوه ی پیشوو.

به سه رخودا زالبون واتا ژيان له نيو ټو ټو سنووربه ندييه ي که خودا بو چاکه ي ټيمه له شويني دروست کيشاويه تي، وه پاريزگاريمان لي ده کات، وه بو سه لامه تي ټيمه و شکوي خوځيه تي.

روونکردنه وه

روژيک جاکي فرانکي بچووکي برد بو ټو ټو وه ي سهرداني پووره موناي پير بکات. جاکي پووره موناي خوځده وټ هه چهنده هيشتا به گوځره ي سه ده کاني ناوه راست ده ژييت هيشتا سوځه يه کي کوني له ژووره که ي هه يه که به خه لوز و کولنه ريکي دواوه کار ده کات. وينا ي ديمه نه که بکه. فرانکي هزي له ديمه ني ناگره. له و کاته وه ي يه که مين جار بينويه تي به ديمه ني سه ماکردني بليسه کان سه رسام بوو. ده يزاني که وا نايت ده ستی لييدات، به لام ټو ټو بهرگه ي نه گرت. به هيواشي ده سته بچکولنه قه له وه که ي دريژ کرد بو ټو ټو وه ي ده ستی لييدات. جاکي گوتي: «نا فرانکي، ده تسوتيني، ده تسوتيني!» فرانکي بچووک به خيرا يي ده ستی کيشاويه وه، دلته نگ بوو له بهر ټو ټو ناتوانيت ياري به ناگري گه شاهه بکات. فرانکي بچووک هينده ي تواني چاوه رپي کرد. ټو وه که وا شه يدا ي ناگر بوو، جاريکي دیکه هه وټي دايه وه. ټو وجاره جاکي توندتر گوتي، «فرانکي، گوتم نا!» هه موومان ده زانين ټو ټو چوون کوتايي پيډيټ. ټو ټو ساده ترين جوړي نمونه ي روونکردنه وه يه به لام کاريگه ره. فرانکي بچووک ته واو ناگاداره که وا رپي پي نادريټ ده ست له ناگر بدات. به لام ناگادار نييه له وه ي ټو سنووره ي هه يه له پيناو پاريزگاري و سه لامه تي ټو وه، به لام به ساده يي، له ټو ټو مندالانه ي پر له نالنگاريدا، پي وايه دايکي گه مژه يه، رپگري لي ده کات له چيژيکي نوټي. ته نها کاتيک شته که رووده دات په نجه ي ده سوتيت فيري وانه که ده بيت و له ناو ټو سنووره دا ده ژييت که جاکي دايدنه يټ.

جاکي

من دلخوشم له بهر ټو ټو وه ي مونا له وټي بوو بو ټو ټو وه ي چاره سه ري په نجه ي بکات. به لام من توانام له ده ستدا له سه ر بيرکردنه وه و تووره بوونم. هه روه ها فرانک دلخوش نه بوو له بهر ټو ټو وه ي منداله بچووکه که خوټي ټو ټو زيه ت دابوو، به لام فيرده بم که وا به دريژايي کات وه لام ي گالته جاريه کاني نه ده مه وه. پيم وانويه فرانک بزانيټ ټيستا

چون هه لسوکه وتم له گه ل بکات، هیچیتر به رده وام هاواری به سهردا ناکه م.

ئایا له بیرته کاتیک مندا ل بوویت و ده تبینی مندا له کان ده ستیان ده خه نه سهر چیمه نتوی ته ر؟ به شیوه یه کی جوان نه رم بوو، هه رچه نده ده تزان ی که پیوسته نه وه نه که یت، ده ستت داده نا ته نها بو نه وه ی وینه که ی ده ر بچیت، وینه ی ده ستت له و ی به جیده هیشت بو نه وه ی مندا له کان ت بیینن. یان کاتیک له باخچه یه ک بوویت و تابلویه کت ده بینی نو سراه «رۆیشیت له سهر فریز (چیمه ن) قه ده غه یه»، به لام ریگا که کور تبه ره و هه موو خه لکی نه وه ده که ن.

ئه گه ر هیلک له سهر لم کیشراییت، هه مووان فریو ده دات له سهر ی برۆن.

ئیمه به رگری سنوور ده که ین و پیمان وایه هه ر شتیک له یاسا بچیت ته نها پيشنباره.

ئیمه سنوور وه ک جوړیک سزای خراب ده بینین یان جوړیک له خواردنی مافمان، به وینه یه ک، یان به شیوه یه ک، قه ناعه ت به خو مان ده هینین که نه مه پیشیلکردنی ئازادی که سییمانه. ته نانه ت کاتیک ده زانین نه مه له پیناو پاریزگاری و چاکه ی ئیمه یه له ناخماندا فریوداتیک هه یه بو نه وه ی بیکه ین و خو مان خو شحال بکه ین. له بنه رته دا، زور جار که هه ولی به ده سه ته پنانی شتیک ده ده ین که ده مانه ویت به لام سنوور ریگریمان لئ ده کات، نه وه ش واتا ده بیت شتیک ی خراب بیت.

«وه ک شاریکی رووخوا ی بئ شوورایه،

ئه و پیاوه ی به سهر خویدا زال نه بیت». (په نده کان ۲۵: ۲۸)

شواری شار پاریزگاری له وه گه له ده کات که تیتدا نیشته چین، به سه لاهه تی و ئاسایش ده یانه یلته وه. به لام شواری روخوا وه ک پاریزبه ندیکی ئاگره له شوکولاته دروست کراییت.

هه مان شت له سهر به سه رخو دا زال بوون جینه جئ ده بیت.

شتیکه بو سوود و پاریزگاری ئیمه هه یه.

ره نگه نه مه واتای نه وه بیت پیوسته له سه رمان بیر بکه ینه وه به ره له وه ی هه لسوکه وت بکه ین، وه به رگری بکه ین له دژی فریودان، رای خو مان بلینن، به لام پیوستمان به وه یه. شه یتانی خراپه کار درومان له گه ل ده کات، وه داویکی فرتوفیلمان له ده ور ده چنیت. هه ول

دهدات قه ناعه تمان پى بهيئيت به وهى ئه و گوناھى ئيمه خه ريكه له نيوى نقووم بين له راستيدا هيئده خراپ نيه، وه ده كرى به ئاسانى به هانهى بو بهيئزته وه و ئه وه هله لى ئيمه نيه. تاقيمان ده كاته وه به وهى گومان له ميشكمان ده وروژيئيت، ئاماژه بو ئه وه ده كات كه خودا له لاي خوئ سوودى ئيمه ناكاته گرنگرتين شت و وه ئه و نازانيئت باشتري شت له لاي ئيمه چيه. هه موو ده رفه تيك ده قوزيئته وه بو ئه وهى وامان ليئكات بگورين و به ديهيئز او به رستين له جياتى به ديهيئهر. كيشه كه ئه وه يه ره نكه ئيمه خراپترين دوژمنى خو مان بين! ئه مه به روونى له نامه ي ياقوب ده بينين كاتيک ده لئيت:

«كاتيك كه سيك تاقى ده كريتته وه، با نه لئيت: «له لايهن خودا وه تاقى ده كريتته وه،» چونكه خودا له كارى خراپه دا تاقى ناكريتته وه، ئه و يش كه س به و شيويه تاقى ناكاته وه. به لام هه ركه سيك به و ئاره زوو خراپه ي كه هه يه تى تاقى ده كريتته وه، ئه گه ر پيى پراكيشرا و هه لئه تا. كه ئاره زوو خراپ س ك بكات گوناھى لئ ده بيئت، گوناھيش كه گه شه ي كرد مردن به ره هم ديئيت». (ياقوب ۱: ۱۳-۱۵)

ياقوب نه رم نيه كاتيک ده لئيت هه وه سه خراپه كاھان س ك ده كات و گوناھى لئ ده بيئت. كاتيک به سه رخودا زالبوون يان نيانى په رپه و ناكه ين، وه له نيو هه وه سه كاني دل مان نقووم ده بين، ئه و هه وه سه هه رچيه ك بيئت، ئه وا راده ست ده بين و خو مان به هه موو دل مانه وه راده ستى شتيكى جگه له خودا ده كه ين. ئيمه جگه له خودا شتيكى ديكه مان خو شده ويئ و كرنوشي بو ده به ين كه خودا نيه. هه روه ك ده بينيت، ده ره نجامه كان مه ترسي دار ده بيئت.

به دلنيايه وه جيى بري دگ ز راستى كردو وه كاتيک گوتى: «تاقى كردنه وه كاني ده ره وه به نزيكه يى هيئده مه ترسي دار نه ده بوون ئه گه ر ئه و راستيه نه بووايه كه هه وه سي له ناو دلئ ئيمه دا نه دوژيبووايه وه ببته هاوپه يمانى».^۱

پراوه سه ت

به راي تو جيري بري دگ ز ده يه ويئ چي بلئيت و ئه مه چو ن ده بينيت له ژيانندا ره نكي دا بيئته وه؟

j Jerry Bridges, *The Fruitful Life*, 154. (Kindle Version).

«بۆيە خوشەويستانم، لە بېتەرستى رابكەن». (يەكەم كۆرنسۆس ۱۰: ۱۴)

«لە داوڤيڤسى رابكەن. ھەر گوناھىك مروڤ بىكات، لە دەرەوھى جەستەيە، بەلام ئەوھى داوڤيڤسى دەكات ئەوا لە دژى جەستەيە خوڤى گوناھ دەكات». (يەكەم كۆرنسۆس ۶: ۱۸)

كتيبي پيرۆز روونە: بت مەترسیداره و ئيمە پيويستمانە ليى رابكەين - پيويستە رابكەين! كيشەكە ئەوھىە ئيمە لەو شتە رادەكەين كەوا دەبيت بەدوايەوھى بين و بەدواى ئەوھوھىن كە پيويستە ليى رابكەين. لۆقا ۹: ۲۳ روونە: «ئىنجا [عيسا] بە ھەمووانى فەرموو: «ئەگەر كەسيك دەيەويت ببيتە قوتابى من، با نكۆلى لە خوڤى بكات و رۆژانە خاچەكەى ھەلبگرېت و دوام بكەويت»».

ئەگەر شوڤىنكەوتەى عيساين، قوتابى ئەوين، كەواتە دەبيت نكۆلى لە خوڤمان بكەين و گوڤرايەل بين. من دەزانم كە بابەتەكە وەك ئەوھى ديارە ئاسان نيە. ئەگەر ئاسان بووا ئەوا ئاپۆراى «تەنھا بلى نا» لە دژى مادەى بېھۆشكەر كە لە سالانى ھەشتاكان لە بەريتانيا كرا سەرکەوتنىكى گەورەى دەھينا، وە پيويستى نەدەكرد بۆ دەيان سالى گويمان لەو گۆرانىيە ترسناكە بين. ئەگەر بەراستى ھىندە ئاسان بووا، ھەموومان دەمانتوانى دوور لە تاقىكردنەوھى برۆين.

دوو جار تەماشاي كيكى داپۆشراو بە كرېمان نەدەكرد.

لە ھەر رۆژىكى ھەفتەدا خوڤراكان لە مادەى بېھۆشكەر بە باشتەر دەزانى، لە دژى فریودانى قسەلۆك دەبووين،

خوڤمان لەوھى بەدوور دەگرت تەلەفزيۆن بگوڤرين بۆ كەنالى

پيگەيشتووان، «بە ئەنقەست و بەبى مەبەست»»

ھەر وشەيەك لە دەمان دەردەچوو بۆ بنيادنانى يەكتر دەبوو.

ئيمە پيويستمان بە پشتيوانىيە. پيويستمان بە پشتيوانىيە بۆ ئەوھى بچينە ناو جەنگ لە دژى مروڤە كۆنەكەمان و بە تەواوى پشت بە مەسيح بەستين.

راوھستە

كەواتە چۆن ئەمە بكەين؟ چۆن ئەم بەسەرخۆدا زالبوونە ئەنجام بەدين؟

بەم دوایانە گویم لە وتاریک دەگرت لەسەر ئەم بابەتە لەلایەن پیاویک بە ناوی ئەلیستەر بیگ و بەم شیوەیە باسی ئەم بابەتە کرد: «ئازادی ئەوە نییە هەرچی بەتەوێت بیکەیت ئەنجامی بدەیت، بەلکو ئامادەکارییە بۆ ئەوەی هەرچی راستە بیکەیت».^k سوپاس بۆ خودا ئێمە لەمەدا بە تەنها نین.

خودا، بە ڕۆحی پیرۆزی، ئەم حەزە لەناو دلماندا دادەنێت.

ئەو نیعمەتە لە عیسیای مەسیحدا پێمان دراوە ئەوەیە وا دەکات بەسەرخۆدا زالبوون لەتوانادا بێت، وە ئێمە پێویستمان بەوەیە پستی پێ بەستین. ئێمە پێویستمان بە نیعمەتی خودایە. ئید ویلش دەلێت: «تەنها نیعمەتی خودا بەسەرخۆدا زالبوون دەباتە دەرەوێ ناوچەی چاککردنەوێ خودی بێهێوایی و بەرەو ناوچەی متمانە ی مەزن بەوێ کەوا ئێمە دەتوانین بینه کەسانیک کەوا ژانیان گۆراوە».¹

جاک

ئایا لەلای هەموومان جەنگی بەسەرخۆدا زالبوون لە کەسێکەو بۆ کەسێکی دیکە جیاوازه؟

هەریەکەمان لە ناوچەیەکی جیاواز تێدەکۆشین و گەشە دەکەین و هەریەکەمان خالی هێز و لاوازی جیاوازان هەیە. هەندیکمان لە ژاندا بە سادەیی بێتیک بە بێتیک دیکە دەگۆڕین، بە تەواوی دان بە راستیدا نائین یان درک بە پێویستیان ناکەن بۆ ئەوێ پشت بە مەسیح بەستین. ئێمە پێویستمان بەوەیە لەگەڵ خۆمان و لەگەڵ خودا سەرراست بین. لە (پەندەکان ۲۷: ۱۲) دەخوینین: «ژیر خراپە دەبینیت و خۆی دەشاریتەو، بەلام ساویلکە مل پێوە دەتیت و سزا دەدری». ئێمە دەزانین پێویستمان بەوەیە سەرراست بین و درک بەکەین بەو مەترسیانە لە خۆماندا هەیە، وە پێویستی ڕۆحیمان هەلبەسەنگین، وە پەنا بەینە بەر مەسیح. پێویستمان بەوەیە هەمانبێت بەوێ بەرگە ی بەرپرسیاریتی بگرین و بە تۆبەکردن و نوێژەو بەچینە

k Alistair Begg, "The Fruit of the Spirit" series, No 9: Self-Control. <https://www.truth-forlife.org/resources/series/fruit-of-the-spirit/> Accessed April 2019.

1 Ed Welch, "Self-Control: The Battle Against "One More", 30.

بەردەم خودا، پادەستی ئەو دەسەلاتە بین که لەسەر ژیاومان هەیهتی، وه به گوپرایه لیبه وه له نێو ئەو سنوورەدا بژین که دایناوه.

پاوهسته

ئەو بیروکه هەلانه چین که ئەم ههفتهیه هیرشیان بو هیناویت؟ (ههوهس، نارەزایی، توورپیی، خوویستی، بهزهی به خوڤا هاتنه وه، ... هتد).

جهنگی به سهرخوڤا زالبوون له بنه رەتدا له هزرماندا ههیه.

ئەوهی وهک بیروکهیهکی زور بچووک دەست پێدەکات دەکریت به شیوهیهکی خیرا پێشکهویت، وه به بی بهر بهست، بو ئەوهی بیته گونا. بابته که وهک ئەوهیه به شیوهیهکی نایاب ریکوپیکه لهسەر ئەو تاقیکردنه وهیهی که له ناخمان به گهورهترین هیژ دوگمهی گوناوه داده گریت. پنیوستان به وهیه نوێژ بکهین و داوای هیژ بکهین بو ئەوهی بیته ئەوهی «هه موو بیروکیش بو گوپرایه لی مه سیح به دیل ده گرین» (دووه م کورن سو ۱۰: ۵)، ده بیته هه وهس له و کاته دا بگرین که هیشتا کورپه له یه کی بچووکه ئەگینا سوتهمنی پێدەدەین بو ئەوهی بیته ناگریکی گرگرتوو. ئەگەر له گەل به سهرخوڤا زالبوون له ملامتدایت، له گەل باوه رداریکی پینگیشتو قسه بکه و داوای لی بکه که له پیناوت نوێژ بکات بو ئەوهی له به رده میدا لپرسراو بیت. ئەو که سه یارمه تیت ده دات بو بیرکردنه وه له شیوازه کانی بیرکردنه وه و هه ل سوکه وت، نه ک بو ئاراسته کردنی تۆمه ته کان بو تو، به لکو بو ئەوهی یارمه تیت بدات تاوه کو ئاماده بیت بو جهنگی داها توو - به دلنیا به وه هه ر دیت. هوشداری پێشوه خته خوپرچه ککردنی پێشوه خته، وه پێشوه خته زانینی مه ترسی یان کیشه یه که که وه رهنگه بیته و تایه تمه ندی پلاندا نانت پێدەدات. ئەمه یارمه تیمان ده دات بو ئەوهی ئاماده کاری بکهین، وه به چه سپاوی رابوه ستین تاوه کو ئاماده بین له گەل یه که م ئاماژهی تاقیکردنه وه رابکهین. ئەمه شیوهی به سهرخوڤا زالبوونه.

خالی سه ره کی

به سه رخوڤا زالبوون واتا له ناو سنووری خودا بژین و به گوپرایه لیبه وه ملکه چی رابه رایه تی مه سیح بین.

«له سه رووی هه موو چاودیرییه که وه دلته بپاریزه، چونکه دل سه رچاوهی ژیا نه» (په نده کان ۴: ۲۳)

کاتیک بیر له بهسه رڅوډا زالبوون ده که مه وه ده زانم ئه م شته ناسرو شتییه. ئاراسته ی غه ریزه م ئه وه یه وه لامم هه بیټ و به هیزه وه لیټده م و قسه ی ئازاره خش و زیره کانه م هه بیټ. من دانپیدانان و نوټکردنم بو عیسایه تاوه کو مگوټریت له بهر ئه وه ی ناتوانم به هیزی خوم ئه وه بکه م - ئه مه زور قورسه. به لام ده زانم من هه مان ئه وه که سه نیم له و پوژهی باوه ریم به مه سیح هیئا. من به هیواشی گه شه ده که م و ده گوټریم و ئه م گوټرانه هه مووان ده ترسیټیت، به تایه تی فرانک و منداله کان. ده زانم ئه وان جیاوازی ده بینن و ناتوانن شوټه یه کی بو بدوزنه وه. ده زانم ئه وان به نهټنی گرنگی پی دده دن و سه رنجیان راده کیټیت، ته نانه ت ئه وان پرسیاریک یان دونیان لیکردووم.

مونه ی جاکی، وه ک مروټیکی باوه ردار به مه سیح، پیوستی به وه یه ته نها قسه نه کات و گفتوگو نه کات، به لکو به پشتیوانی خودا بروات. پیوستمان به وه یه زیاتر بکه ین له وه ی به قسه دان پیدا بنین؛ ده بیټ به کاری ئه وه له ژانمان بگوټرین. ده بیټ ئه وه له ژانمان شکومه ند بیټ، وه ئه گه ر وای لټه ات ئیتر به ره مه می روچ ده بینن. په نگه گه شه کردن و گوټران به هیواشی بیټ، به لام وه ک باوه رداریک به مه سیح له سه رت پیوسته هه ر پوټیک زیاتر و زیاتر له مه سیح بچیت. ئه گه ر به لگه نه بیټ له سه ر بوونی خودا له ژانندا، ئیتر به رژی پرسیارم ده بیټ سه باره ت به رزگاریت.

پراوه سته

ئایا له به ره مه می روچدا گه شه ده که م؟

«من ئه وانهم خوټده ویټ که منیان خوټده وی،
ئه وانه ش که به په روټه وه به دوامدا ده گه رین، ده مدوزنه وه.
ده وله مه ندی و پرژداری له لای منه،
راستودروستی و ئه و سامانه ی که ده مینټه وه.
به ره مه می من له زیټ باشته، له زیټی بیگه ردیش،
ده غلیشم له زیوی پوخته کراو باشته.

به رېچکه‌ی راستودروستیدا ده‌رۆم،
له‌سه‌ر رېتازي دادپه‌روه‌ري،

تاکو سامان بکه‌مه میرات بو ټه‌وانه‌ی منیان خوښه‌وېت و
ټه‌مباره‌کانیان پر بکه‌م». (په‌نده‌کان ۸: ۱۷-۲۱)

کاتیک له مملاندیادیت، کاتیک شکست ده‌خویت، کاتیک ده‌که‌ویت... په‌نا به
به‌ر خودا. تۆبه‌ بکه، پېیه‌وه‌ په‌یوه‌ست به، به‌رده‌وام به له هه‌نگاونان به‌ره‌و پېش.

خالی سهره‌کی

به‌سه‌رخوډا زالبوون واتا پېویسته له‌ناو ټه‌و سنووره‌دا بژین که خودا کیشاوپه‌تی.
ټه‌و سنووره‌ی دایناوه بو چاکه و پارېزگاری و سه‌لامه‌تی ټیمه و بو شکوی خوږی.

نایه‌ت بو ټه‌زبه‌رکردن

«به‌لام به‌روبوومی رۆحی پېرۆز ټه‌مه‌یه: خوښه‌ویستی، خوښی،
ناشتی، ټارامگرتن، نیانی، چاکه، دل‌سوژی، دل‌نرمی و به‌سه‌رخوډا
زالبوون. شه‌ریعت نییه له دژي ټه‌مانه‌ بیټ». (گه‌لاتیا ۵: ۲۲-۲۳)

پوخته

ټیمه له توانای گوناوه و کیشکردنی که‌م ده‌که‌پنه‌وه. گوناوه سه‌رنج‌راکیش و خوښه
(له سه‌ره‌تادا)، به‌لام هه‌رگیز ټه‌م چيژه به‌رده‌وام نایټ. ټیمه درو له‌گه‌ل خوښان
ده‌که‌ین و ده‌لین «ته‌نهایه‌ک جاری دیکه و تیر ده‌بین». هه‌موو ټه‌وه‌ی رووده‌دات
ټه‌وه‌یه ټیمه خوږاک به‌وه‌سه‌ ده‌دین ټینجا پاشان زیاترمان ده‌ویټ. هه‌رگیز
گوناوه تیر نایټ، به‌لکو هه‌رده‌م و امان لیده‌کات زیاترمان بوویټ. کاتیک ټیمه هه‌له
ده‌که‌ین ده‌لین له راستیدا خودا بو ټیمه به‌س نییه. وه‌ک باوه‌ردار به مه‌سیح
پېویسته که له‌ناو ټه‌و سنووره‌دا بژین که خودا بو‌مانی کیشاوه. ټه‌و سنووره‌ه‌یه
له‌پیناو چاکه و پارېزگاری و سه‌لامه‌تی ټیمه و له‌پیناو شکومه‌ندی خودا.

کۆتایی

کاتیک ده‌بینه باوه‌ردار به مه‌سیح به‌راستی ده‌گۆرپین و گه‌شه ده‌که‌ین بو‌ئه‌وه‌ی زیاتر و زیاتر له عیسا بچین. باب‌ته‌که‌ وه‌ک ئه‌وه نییه ئیمه بووینه‌ته مروّقی ئامیری می‌شک شو‌راوه و له‌په‌ر بووینه‌ته سی‌به‌ری خو‌مانی پێشتر. به‌ل‌کو، که‌وا زیاتر و زیاتر گه‌شه ده‌که‌ین له ناسینی عیسا، که‌وا پ‌و‌حی پ‌ر‌و‌ژ له ژیا‌ماندا کار ده‌کات، وه‌ که‌وا خودا ئال‌نگاری بیر‌کردنه‌وه و ر‌اف‌تاری خو‌دزینه‌وه‌مان ده‌کات، ده‌گۆرپین و گه‌شه ده‌که‌ین.

ئه‌گه‌ر نه‌گۆرپین و گه‌شه نه‌که‌ین، ته‌نانه‌ت به‌ پ‌ر‌ی‌ژه‌ی پ‌و‌یشتنی کرمی لولپ‌چ‌یش، که‌واته ش‌ت‌یک له‌ هه‌ل‌خه‌له‌تان هه‌یه. له‌م حال‌ته‌ پ‌ه‌نگه‌ بچمه ئاستی گومان‌کردن له‌وه‌ی داخوا‌ئ‌ه‌و که‌سه به‌راستی ر‌از‌گاری بو‌وه - «باوه‌رداری‌کی راسته‌قینه‌یه یان ساخته‌یه؟» وه‌ک باوه‌رداران به‌ مه‌سیح پ‌ی‌ویسته به‌ به‌رده‌وامی زیاتر و زیاتر گه‌شه بکه‌ین بو‌ئه‌وه‌ی له‌ مه‌سیح بچین. هه‌مان ش‌ت له‌سه‌ر جاک‌ی په‌ر‌ه‌و ده‌ب‌یت. پ‌ه‌نگه‌ بو‌ پ‌ین‌ج خوله‌ک بتوان‌یت و‌ینه‌که‌ ساخته‌ بکات به‌لام پ‌و‌ژ له‌دوای پ‌و‌ژ، وه‌ سا‌ل له‌دوای سا‌ل، له‌ ماوه‌ی کاتی باش و کاتی خراب، که‌وا به‌رده‌وام ده‌ب‌یت له‌ گه‌شه‌کردن، زه‌حمه‌ت ده‌ب‌یت بو‌ه‌ه‌ر که‌س‌یک نکۆ‌لی بکات له‌ به‌ل‌گه‌ی بوونی کاری خودا له‌ ژیا‌نیدا -ته‌نانه‌ت سه‌باره‌ت به‌ فر‌ان‌ک‌یش. که‌واته، ئه‌گه‌ر به‌ل‌گه‌که‌ به‌ پ‌وونی دیا‌ره‌ جا چیمان پ‌ی‌ده‌گوت‌ر‌یت:

«باوه‌رداری‌کی راسته‌قینه‌یه یان ساخته‌یه؟»

ده هه نځاوی سه ره تا

ئه م زنجیره کتیبه ی خویندن بو به قوتابیکردن و فیړکردنی کتیبی پیروژ، له زنجیره ی ده هه نځاوی سه ره تا ی ۹ نیشانه که، داریژراوه بو ئه وه ی یارمه تیت بدات له بیرکردنه وه ی قوول له هه ندیک پرسپاری گرنګ له ژیان.

۱. خودا: ئایا بوونی هه یه؟
۲. جه نځ: بوچی ژیان قورستر بووه؟
۳. ده نځه کان: گوئی له کي بگرم؟
۴. کتیبی پیروژ: ئایا ده توانین متمانه ی پی بکه یین؟
۵. باوه پ: پیویسته چی بزائم؟
۶. که سایه تی: چوڼ بگوریم؟
۷. راهینان: چوڼ بژیم و گه شه بکه م؟
۸. کلنسا: ئایا پیویسته بو ی بچم؟
۹. په یوه نځیبه کان: چوڼ شته کان راست بکه مه وه؟
۱۰. خزمه ت: چوڼ ببه خشم له به رامبه ر ئه وه ی وه رمگرتووه؟

نایا کلیساکه یه کی ته ندروستت هه یه؟

پیکخراوی ۹ نیشانه کان ئیشی ئه وه یه که رابه رانی کلیسا به سه رچاوه ی کتیبی پیروژ و کرده بی ته یار و ئاماده بکات بو ئه وه ی له ریگه ی کلیسای ته ندروسته وه شکوی خودا نیشانی گه لان و نه ته وه کانی جیهان بدهن.

به له به رچاوگرتنی ئه وه ئامانجان، ده مانه ویئت یارمه تی کلیساکان بدهین که له نو نیشانه ی ته ندروستدا گه شه بکه ن که زۆربه ی کات پشتگویی ده خرین:

۱. وتاردانی روون و ئاشکرا

۲. یه زدانناسی به پیی کتیبی پیروژ

۳. تیگه یشتن له ئینجیل به پیی کتیبی پیروژ

۴. تیگه یشتن له گۆرینی مروّفه کان به پیی کتیبی پیروژ

۵. تیگه یشتن له مزگینیدان به پیی کتیبی پیروژ

۶. ئه ندامتیبی کلیسا

۷. ته مپیکردنی کلیسای به پیی کتیبی پیروژ

۸. به قوتابیکردن به پیی کتیبی پیروژ

۹. رابه رایه تی کلیسا به پیی کتیبی پیروژ

ئیمه وه کو پیکخراوی ۹ نیشانه کان بابه ت و په رتووک و هه لسه نگانندی په رتووک ده نووسین، هه روه ها رۆژنامه یه کی ئینته رنیتیش به ریوه ده به یین. کۆنفرانس ساز ده که یین و چاوپیکه وتن تۆمار ده که یین و سه رچاوه ی دیکه ش به ره ه م دئین به مه به ستی ته یارکردن و ئاماده کردنی کلیساکان تاکو شکوی خودا نیشان بدهن.

سه ردانی مالبه ره که مان بکه که بابه ته کانی به زیاتر له ۳۰ زمان به رده ستن بو خویندنه وه، وه ناوی خو ت تۆمار بکه، تاکو رۆژنامه ی ئینته رنیتی بیبه رامبه رت به ده ست بگات. بروه لیستی ته واوی زمانه کانی مالبه ره که مان له:

marks.org/about/international-efforts/

20schemes

Gospel Churches for Scotland's Poorest

خزمه تی 20schemes بۆ ئەوه ههیه هیوای ئینجیل بۆ ههژارتیرین کۆمه لگاگانی سکۆتله ندا بهینیت له ریگای چالاککردن و چاندنی کلیسای تهندروست کهوا به ئینجیل بدویت، وه له کۆتاییدا به رهو نهوهی داهاوووی رابه رانی کلیسای ناوه خوویی رابه رایه تی ده کات.

«ئه گهر به راستی جیاوازی ده بینین له ژیا نی دانیش تووانی هه ژارتیرین کۆمه لگاگامان، ئەوا پێویسته به خۆش حالیه وه ستراتیژییه کی بنه رته تی و درێژخایه ن قبوول بکه ی ن که هیوای ئینجیل بهینیت بۆ هه زاران که س و خه لکیکی بی شو مار.»

میز مکنونیل، به ریوه به ری خزمه ت

باوه رمان وایه بنیادنانی کلیسای تهندروست له هه ژارتیرین کۆمه لگاگانی سکۆتله ندا نوپوونه وه یه کی راسته قینه و به رده وام و درێژخایه ن دهینیت بۆ ژیا نی خه لکانیکی بی شو مار.

پێویستی گرنگ

بۆ زانیاری زیاتر سه باره ت به کاره کامان و چۆنیه تی به شداریکردن له گه لمان له:

20chemes.com

[Twitter.com/20schemes](https://twitter.com/20schemes)

[Facebook.com/20schemes](https://facebook.com/20schemes)

[Instagram.com/20schemes](https://instagram.com/20schemes)

ئېتى، پەيامى ئىنجىلىت بىست، وه عىسات وهك رزگاركارى خۇت قىوول كىرد، وه به ردهوام ده چىته كلىسا -ئەوا تەواو تۆ باوهردارىت به مه سىح، به لام تۆ ههست ناكهت وهك موڤىكى باوهردار به مه سىح هه لسوكهوت ده كهت. باوهردارانى دىكه به مه سىح كهوا ده ياناسىت هه مووان وادياره ده توانن حالى خۇبان به رپوه بهن، به لام چۆن ده كهت بهم خاله؟ وهك باوهردار به مه سىح، روڤى خودامان هه به تىماندا ده ژىيت، وه ده بىت كارىگه رى هه بىت له سهر ژيامان. هه رچه نده هىچ به كىكمان له م ژياندها تەواو و كامل نابىت، به لام ده توانىن كه شه به كىن بۆ ئەوهى زياتر و زياتر وهك عىسا بىن. ئەم كىتبه باسى ئەم رىگايهت بۆ ده كات.

به راستى ههزم چووه ئەم كىتبه كهى شارۆن. ههزم لىبه تى كه ئەو به شىوه به كى گشتىر نايه تىكى گرنگ فېرده كات و په رپوهى ده كات. ههزم لىبه تى كه ئەو هاندهات بۆ ئەزبه ركردى نايه تى كانى كىتبه پىرۆز. ههزم لىبه تى كه له كاتى خويندنه وهى نووسىنه كانى ههست ده كهت ئەمرو به راستى گشتوگوت له گه ل ده كات، نهك وهك جوړىك نووسىنى كه سىك كه له ناو بلقىكى دابراودا بژىيت. وه زورترىن هوكار كه واى لىكر دووم ههزم لىبى بىت ئەوهى كه ئەو يارمه تى دام وهك كه سىكى باوهردار به مه سىح كه شه به كم و زياتر لهو رزگار كره بچم كه من و شارۆن خۇشمان ده وىت.

ئەدرىان رىنولدىس

شوان و نووسهر و يارنده رى به رپوه بهر،
هاوبه شى كلىسا ئىنجىلىبه سهر به خوكان

ئەم كىتبه زور دانايى و يارمه تى تىدايه، وه هه ندىكجار هه سىتىكى خۇشى تىدايه. شارۆن كارىكى مه زن ده كات و ده رىده خات كهوا كاتىك له خۇشه وىستى خودا تىده كه ين، ئەوا به شىوه به ك ده مانگوريت كهوا زياتر له عىسا بچىن. كاتىك ئەم كىتبه ده خويئمه وه، خۇم له به رده م ئالنگارىبه كدا ده بىنمه وه و يارمه تىده ر ده دوزمه وه بۆ ئەوهى زياتر به خۇشه وىستى و دلخۇش و ئارامگر و مېهره بان بم. پلان داده نىم بۆ ئەوهى ئەم هه فته به ئەم كىتبه له گه ل باوهردارىكى نوى به كار به نىم!

مايك ماكىنلى

شوانى سهركى كلىساى

ستىرلنگ پاركى له ئاوه له كىشى، فېرجىنيا

شارۆن دىكنز بۆ ماوهى زياتر له 28 سال له كۆمه لگادا كارى كىردوه. شارۆن دوو كورپ هه به. بۆ زياتر له يازده سال له پال كلىساى كۆمه لى نىدرى (Niddrie Community Church) كارى كىردوه. وه له سالى 2012 هوه كار ده كات له گه ل ده زگاي (20schemes)، وهك قسه كهر و مامۇستا و مه شقكار و راوېژكارى خافان له ماله كانى كه مده رامه تان و له سهر ئاستى ئىبوده وه تى.

